

கணபதி துணை

கல்வனாய் நதாதி

யாழ்ப்பாணத்து கலவர

சின்னத்தம்பிப்புலவா

அருளிக்கொடுக்க.

தூது

புறநாடு - 1911

பிரதித்த தொத்தாரிக

க. முத்துக்குமாரப்பிள்ளையார்

மயிலிடம்

தல்லையாபிள்ளையினது

புத்தகம் - 1911

பதிப்பிக்கப்பட்டது

தமிழ்நாடு, 1911.

0-11-1952
சென்னை
சுருதி

ஆக்கியோன் பெயர்.

செம்பொற குவட்டிணிப்பாரதந் தீட்டியசோட்டினைசீர்க்
சம்பக் கரிமுசன் சல்வலை வாழுங் சணபதிக்கு
நம்பற் கினிபழற் சங்கத்து நூலென நல்லைச்சின்னத்
தம்மிர் புலவனல் லகசாதி மாலை நயச் சாற்றினனே.

கணபதிதுணை.

க ல் வ லி ய ந் தா தி

காப்பு.

தார்கொண்டபூமல்லிகைச்சேக்கையிற்றும்பிசாலப்பம்புஞ்
 சீர்கொண்ட கல்வளை யந்தாதி பாடத திரைக்கடல்கூழ்
 பார்தொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாயுங்கும்பக்
 கார்தொண்ட கம்பக் கனியானை முன்னின்று காப்பதுவே.

ஒன்று யிருசுடர் முத்தொழி னன்மறை யோதுமைந்தாய
 நன்றாய வாறங்கம் யாவுக்குங் காரண நாதனுமாய்
 நின்றாயநின் கல்வளை யந்தாதி பாடவென் னெஞ்சுகத்துப்
 பொன்று வருள்புரி வாயானை மாமுகப் புங்கவனே.

கற்பக நாடர் பதினசதக் கண்ணனென் கண்ணன்றெழுங்
 கற்பக வருசி யிடக்கண்ணன் றந்தமுக் கண்ணனன்றிற்
 கற்பக வேலெறி வேடுவனை வன்கல் வளைப்பதிவாழ்
 கற்பக நன்னிழல் சேர்ந்தார் கருக்கரை கண்டவரே. (க)

கண்டலம்போதைப்புளினமென் றோர்ந்துகங் கம்பதுங்கிக்
 கண்டல மாந்து சிறகாற்றுங் கல்வளைக் கற்பகநின்
 கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற பாதமுங் காணவிண்ணு
 கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே.()

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ [சுந்
 கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணேனினிச்
 கவானரம் பைங்க தலிக்கனி சிந்திடுங் கல்வளைப்புங்
 கவானரம் பைத்திகழ் யாழ்க்கூற றுமையருள் காதலனே,

உருளத் தனந்து சிலைகளை யாளசுட ராழிகொள்ளை
யருளத் தனநதந் தெரியா வகைநிற்கு மைமமுகனீன்
றருளத் தனநத வுனஞ்சுமுங் கல்வனை யண்ணலடி
யருளத் தனநதநம் வாழ்வானென ருல்வினை யஞ்சிடுமே.

அஞ்சத் திரத்தன் முழுவென வேகொதித தார்த்தாரப்பி
யஞ்சத் திரத்தந் தகன்வரும போதன் னபயநடை
யஞ்சத் திரத்த வடிவா ணயனத் தமலைபெற்ற
வஞ்சத் திரத்தன் னுனை வாடுதன் கல்வனை யானந்தனே. (ரு)

தனநதனந் தநநி மருப்டன்ன மாதா ஸாரலிரும்பு
தனநதனந் தநநிசுழ் தண்டிறை தோழமென் சஞ்சரிகந்
தனநதனந் தநநிமி பெனகல வளையன்சங் கக்குழைகசா
தனநதனநதந் தமொன்னுனென றுநெருத நதனிலுனனுமே.

சந்தன மின்னுபொற கச்சனி பாரத ஸாதடம்ப
சந்தன மின்னிடடப் பூவஞ்சிக் கொம்பன சையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுளகல் வளையன றனதிட ம்போரு
சந்தன மின்னம் வரககண டிலோமென்ன தாமதமே. (எ)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனத்தினைத் தந்தகைசகா
தாமதிக் காந்தகை மென்மொழிப பூமின றலைமகனவே
தாமதிக் காந்தர மாகிரின் றேன்மைநத தண்ணிதழித
தாமதிக் காந்தம் புகழ்கல் வளையநின் ருட்கஞ்சமே. (அ)

கஞ்சக் கரந்தனின் மூவிலை வேல்கும்பங் கார்முசஞ்சந
கஞ்சக் கரங்கதை மாதள மேந்தி கவின்களம்பூ
கஞ்சக் கரம்பயில் வேல்வலைவக்கொரு கரந்தனபொன்னு
கஞ்சக் கரப்புவி கும்பிடுங் கல்வனைக் கைவரையே. (க)

வரையாரம் பாலன்ன தோணகை வாணி வலவைகண
வரையாரம்பார்சடையார் கல்வனைவெற்பவண்ணமுததேன்
வரையாரம் பாளிதப்பூட் கொங்கைமீதுவயுங்குடொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிண்டயின் றுறுமைகண்டே.

கல்வியைப் பந்தாதி.

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சறுக்கும் வரதன்வெந்தி
மைக்கண்ட நம்மையாட் டாவைங் கரத்தண்ணல் வா
மைக்கண்ட வளரான் யார்குடைய மடுவினினமா ம்
மைக்கண்ட னீழலிற் சங்கினுந் தென்கல் வளைப்பதியே

கல்வளை யாச விரும்புநெஞ் சேகை யரோடுறவா
கல்வளை யார்களை வாயாக காம்பல்செங் காலியின்பக்
கல்வளை யார நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசறுநு
கல்வளை யானங் குசபாச மேநதுங் கான்புகழே. (கஉ)

கரும்பனை யத்தனைப் பூவழி ழிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பனை யத்தவகதாத்தாடல்போசுககடவுண்மொழிக்
கரும்பனை யத்தன்கை மாந்சனி வாங்கிய கல்வளைமா
கரும்பனை யத்தனை யானமற வேனபுன கவிதைசொண்டே

கரிநாய கன்றிடு வாங்குகரைப் பண்டங் கறையிரத்தக்
கவினாய கன்மக் குடம்பைய லீக்கியென் கண்டபயன்
சுவிநாய சன்றொழும ராமன் கொலைப்பவங் சாபந்திடுதுங்
கவிநா யகதிருக் கல்வளை வாழுக கணபதியே. (கச)

சுணத்தலை வன் குழ விப்பிறைக்கோட்டனகதிர்மணிப்பைக்
சுணத்தலை வன்னச் சராக்கச் சரையன களமரில்லங்
சுணத்தலை வண்ண வளைபூருங் கல்வளை காணிலரைக்
சுணத்தலை வறபகை முனபனி மானுங் கருதிடினே. (கரு)

கரிபான னத்தன்றொழுபதம்வேண்டிற்கண் ணார்பவஞ்சங்
கரிபான னத்த மவர்க்கிழைப் பாண்கடற காசினிக்கோர்
கரிபான னத்தம் புரிகோட்டுக் கல்வளைக் கன்னமத
கரிபான னத்தன புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடுமே. (கக)

சுந்தா மணிசென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சுந்தா மணிமுலை வாடின னேழு செகமுநந்த
சுந்தா மணிதுள வன்றேடு கல்வளைச் செய்யவருட்
சுந்தா மணிவரக காணேன் பபோதரச் செல்லினமே.

சு

கல்வணியந்தாதி.

தரங்க வளக்க ரொலிவே ய்சைசரணி தாக்கத்துப்ப
தரங்க வளக்கரிக் கொங்கைக் குதலிலன் றுரைநிரந்
தரங்க வலைப்பட வென்னை விடாமத தந்திசொல்லந்
தரங்க வளக்கல வளைப்பதி மேவிய தற்பரணே. (கஅ)

பரசங்க முத்தமிழ் கல்லா வெணையனைப் பாலிதிகம்
பரசங் கரவென்று மெய்நொந்து பெற்ற பலனன்றுதா
பரசங் கமவுமி நுகரூய் ராய பரஞ்சுடரே
பரசங்க மாறந் தணாபோற்றுங் கல்வளைப் பண்ணவனே.

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந்,து பூந மட்க்கிமென்று [ய்
யவலம் புரிமலர் துய்த்தொழு தேதத வருண்மெய்யர்மே
யவலம் புரிமருப் புத்தக ரூரு மறுமுகன்முன
னவலம் புரிவயற் கல்வளை யாலயத தாதிக்கனே. (உ0)

திக்குடையானடியைப்போற்றிப்பூவலஞ்சென்றுசெஞ்சோ
திக்குடை நீழலின மேவந்த ணீசெப்பு லீரெனறன்பா
திக்குடையான்கல்வளைபாண்சிலம்பினிறேன்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிச்செங்ாலியுங் காணையுஞ் சென்றதுவே.

வேதா ரணிய முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ ணுடேத்து கல்வளை வெற்பன்னமே
வேதா ரணிய மலைதிருக கோயில் விளங்கநின்பால்
வேதா ரணியந்த காரகம் பாலில் விதித்தனனே. (உஉ)

தனையா யதவிய தந்சையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிந
தனையா யதகந் தனினின்று செய்ந் தவததிர்வெண்டந்
தனையா யததி மசிலம் பட்டாந் சதூர்விதவே
தனையா யதன்றொழுங் கல்வளை பாண்ச் சரண்புகுமே.

சரந்தண் டருமல்லவேண்ம' துனன்செந்தமிழ்க்கலைபஞ்
சரந்தண் டலையிற் கிளிதே ருங் கல்வளை தங்கடுகுஞ்
சரந்தண் ட பாணி யழகினைக் காணப்பொற றுமரைவா
சரந்தண்டர் போல வினமயாத பார்வையத தந்திலே.

தந்தனந் தாமரை வெற்பிரு னேரிடை சாய்நடைபா
தந்தனந் தார்க்குழல் யாமள கோமள சாமளப்பெண்
டந்தநந் தாபனை நெல்வினை கல்வனை தன்னிலொற்றைத்
தந்தநந் தாவிளக் கேபெனப் போமிருட்சம்பநதமே. (௨௫)

சம்பநத மாவினைத தென்னவற கீயந்தவன் ருங்குமருட்
சம்பநத மாமுனி பாமாலை சூடி தருபொருண்மா
சம்பநத மாலம புனைசூழங் கலவனைத் தந்திவெம்பா
சம்பநத மாயையென பானீக்ங் வாழ்வுசம் பாதுப்பனே.

பாலை வனத்தினைதக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினனாம்
பாலை வனத்தடங் காகாண்டு வெடசூம படி வந்தமின்
பாலை வனத்தகன் ருளகல் வளைப்பர மானந்தன்றன்
பாலை வனத்தள வுமமன பிலாரிற் பதைபதைத்தே. (௨௬)

தைக்கும் பகழ் யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வந்த
தைக்கும் பகன் தனத்திரகண டிரென்ற சாற்றிடுமே
தைக்கும் பகனன்முன னோனைப்பந் தாடித் தகாததூஞ்சி
தைக்கும் பகவனநென கலவனை வாசன் நடமலைக்கே. ( )

மலைவல் லியம்பிரி பாநதிலலை காணுறை மாமதங்கி
மலைவல் லியம்பிள நீரின ப்பேராதரி வானிமைய
மலைவல் லியம்பிளக் காணமுனை கல்வனை வானன்பொங்க
மலைவல் லியம்பர வையயானெப் பாமுன வரவல்லையே.

வரம்பல வனபருக் கீவா ரெனக்குமெய வாழ்வுதரு
வரம்பல வனகொன்றை மாலிகை பாத்தி வனைந்தகற்ற
வரம்பல வனபெற்ற மாதங்க வானனா மனளர்செய்யும்
வரம்பல வன்ருண் டலாழிடுங் கல்வனை வானவரே. (௩௦)

வானஞ் சலஞ்சலத் திபொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சலம் வாதிடுங் காற்றுயர் மாற்றவரு
வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பான்கல் வளைப்பதிவாழ்
வானஞ் சலஞ்சலக் கைத்தல மாறன் மருமகனே. (௩௧)

மகரந் தவள மலாச்சோலைப் பொன்றின வான்குளிரி
மகரந் தவழ்கல் வளையாது வாகன வல்லவைவா
மகரந் தவள மருப்பாணை வேங்கை மடங்கலெண்கு
மகரந் தவளைபுள ளானாளு நினை மறப்பரிதே. (௩௨)

அரவம் புலிங்க வனறகண்ண வென்றி போற்றச்சிலம்
பரவம் புலிபணி கேட்பமன முடி யருண்மதலை
பரவம் புலியணி கோடரன கல்வளை யண்ணல்கண்ணே
பரவம் புலிய குணத்தா ரெனினு மவாமுத்தரே. (௩௩)

தரப்பணி யாரம் பலபுண்டு தோர்முதற முனைதறசூழ்
தரப்பணி யாரைத் தடிநதல சாழ்தலிற் சாக்கரைச்சுந்
தரப்பணி யாந் மமுதுசெய் ளோனகல் வளைத்தலததா
தரப்பணி யார்வது தொடுஞ்செ பது வாழ்த நகவுடைத்தே

தகரங் கமழகுந் தளந்தரளத்தா வின்னகையீர்
தகரங் கமலன மணகோலந் செய்த றடாதிருபா
தகரங் கமலந் சிவந்தோன் மருகன் றவமற்றபா
தகரங்கண் மேவருங் கலவளை யானமலைச சாரலிலே. ( )

திலங்கை யிராவணன் சுண்டதூண் டமபட வெயசரம்ப
யிலங்கை யிராமன் கடதாரை சிந்தி யிரண்டிருகோ
திலங்கை யிராவதன் மீழகல் யளைய னெனினமுத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தா டிறப்பிப்ப னேரம்பனே.

அம்பலங் காசிஷ் வயல்குழுங் கல்வளை யைங்கரனாட்
டம்பலங் காசியென முயகோவர் பின்செ லவார்மதலா
யம்பலங் காசின் முலையாணி ளைத்தநத வாசறப்பொன்
னம்பலங் காசிசென றேவா தரவென் னருஞ்சொர்க்கமே.

கமண்டலம் பாறகரன போராழி யேந்தங் கடவுளர்நா
கமண்டலம் பாதளங் கைகூப்புதாளெனறு காட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்குமாய் யானம் வளைக்குங் கழனியிறசங்
கடிண்டலம் பாயமுழங்கிடுங் கல்வளைக் காரணனே (௩௪)

காரண வாத திரிகுல பூத கணேசவன்பா
காரண வாததென் கல்வனை நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலை நனைவைத்துக் காததழிக்குங்
காரண வாத நட நதை யுலாவுங் கலகத்திலே, (௩௬)

கலகத் தமரத திரையின் றுபரைக் களைந்தருட்ச
கலகத் தமர ததகசம்பி யாறசெய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழ்சோலைக் கலவனைக் கறபகவென்
கலகத் தமரவிந தத்திருக் காலெநதக் கால்வைப்பதே. ( )

வையத் திருக்கை யறுப்பா ஁கினம் வளைமணிக்கு
வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு னேர்கலவளை
வையத் திருக்கைப் பரிபாககிபிள்ளைக்கு மானனையா
வையத் திருக்கை யயாநதாளென றேனு மதுகரமே. (சக)

கரவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்நதும்பாற
கரவடம் பத்தி யொளிபாய முலைச்சங் கரிபெறுமைங்
கரவடம் பத்திரக காறுஞ்சு மானமரு காசநதரசே
கரவடம் பத்திரட் கல்வளை யாயெனைக் காததருளே. ( )

அருநதுதிக கையமில் கற்பீந்த மேனை யசலவரை
யருநதுதிக் கைக்கு மகளாயப் பிறந்திடு மனைவிட
மருநதுதிக் கைபுனை கூறைப் பினாக் யருளகலவளை
யருநதுதிக் கைக்குனற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே

அடைக்கலங் காவெனற போக்கனி யான்மட வன்னக்கண்
மடைக்கலங் காரஞ் சினையென நனைகல் வளைவரைவா
யடைக்கலங் காட்டுந தனத்தீர விரக மடலப்பொன்னி
லடைக்கலங் காக்கவென்றெனறொ குணதிசையாவதுவே

கனத்தானை யன்றொழு மம்மானை யம்புலி மானணிசெவ்
வனத்தானை யன்ன வயற்கல் வளைப்பெரு மானைமறை
வனத்தானையனக் கனைமலை மான்மரு மானைபைம்பூ
வனத்தானை யன்புசெய் வார்முலைப பாலை மறந்தவோ. ( )

அ

கல்வளையந்தாதி.

தவராக மாதன கச்சிலை கோலிபொற ருளபெறமைத்
தவராக மாக விடந்தவன் சாபஞ் தவிர்த்தவன்மா
தவராக மாகநற் காமுரல் கல்வளைத் தந்திரனமா
தவராக மாகரன கண்ணாறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனே.

மத்தன் பராபரை சீராட்டு பிள்ளை மணிமந்தர
மத்தன் பராவிச் சிவநகரம் சேவடி வாயந்தபது
மத்தன் பராகவெண் ணீறணி கல்வளை வானவனா
மத்தன் பரான வரன்றோ கயிலையில் வாழ்பவரே. (சௌ)

பவநம் புயர்தொண்டர்க கிலுலாமை யாக்கும் பரன்கனன்
பவனம் புயங்க முடியேநது மண்விண் படிவன்கருப் [ர்
பவனம் புயலனக குங்கல் வளைப்பதி மீதிவிறை
பவனம் புயன்றொழும் பாதாம புயனெம பதெயவமே.

பரமானந தக்கன மழைமாரி காத்திடும் பைங்கனகாம்
பரமானந தக்கந தரவிந திராணி பதியயனும்
பரமானந தக்கல் வளையத்த னுத்தம் பத்தாசுத்தன்
பரமானந தப்பிள்ளை யாந்துணைச் சேவடிப் பங்கயமே.

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாயமுலை பனமொழிகோ
பங்கைய மாலை யனையாட் குதவரன பாலன்றடப
பங்கைய மாலை யலர்கல் வளைக்கண் பரிந்தொருக
பங்கைய மாலைபந தொட்டியற் றுரெப் படியுயவரே (௫௦)

வருந்தம் பிறவி யலைவாரி நீந்த மதுவினைக்க
வருந்தம்பி வீழமலர்த தாட்புனை தாகன்னல் வான்கதிர
வருந்தம் பிரகாசப் பொறறேர் தடுக்கும் வளக்கல்வளை
வருந்தம்பி மாமுகத தையாழை யாருண்ட வண்டினை

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைச்சிஎம்பா
வண்ட மருங்குலை ஞானியு மாறு வருமதாவாய
வண்ட மருங்குலை விற்கொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு லிளவஞ்சி பாலல்லின வாரலையே. (௫௨)

வாரிக் கடுக்கை சனையண்டர் சொல்ல வரவெனநீர்
வாரிக் கடுக்கையி னாற்பாவி யீர்கன் மனத்துவைத்தேன்
வாரிக் கடுக்கைமென் றுன்றுஞ்சு காமயி லாடக்கண்டு
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன்னுற்று கல்வனை வர்சனையே.

வாசவ னந்தர நாட்டோர் துதிக்கு மதக்கலுழி
வாசவ னந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா
வாசவ னந்த வளவனை சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாசவ நந்தர் விபோலுன் றுடலை வைத்தருளே. (௧௫௪)

அருக்கரைக் கன்ன ரெடுங்கல் வளைய னறுகிதழி [நே
யருக்கரைக் கன்னங்நக யைத்தநகை யாயுடை யான்வினை
யருக்கரைக் கன்னலிற்நீர்ப்பான்வரைமின்ன ராம்ணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற னுவி யகன்றுவே.

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வனைக் சோட்டமு மானவன்றி
யகம்பத தரைச்சங் கரிதேனான் மருசனான் டாழிவெள்
யகம்பத் தரென்றளி யூசாத யூகிதைத் தன்புருதி [ள்
யகம்பத்தர் தாம்பெறும் பேறப னுலு மளப்பரிதே. (௧௫௬)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ
லப்பா தகமலம் யூசித்து நேசிக்க வன்புதவா
யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வனை யாதிப்பொன்றா
தப்பா தகமலந் தாங்குஞ் சடைக்கரு னுகரனே. (௧௫௭)

கருவரம் பாயயி னோக்கியர் தூறுகற் றுச்சுற்றுப்ப
கருவரம் பாயப் படேலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவரம் பாயந்துகண்டோர்காட்டுதுபத்தின் கற்றையள்
கருவரம் பாயதுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே. (௧௫௮)

கனஞ்சஞ் சரித்திடும் வண்டலை தண்டலைக் கல்வனையே
கனஞ்சஞ் சலமுறு பாசா டவ்வெளி கண்டவனெனங் [ஃ
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்கண் ணிடைக்குக் கருங்குழை
கனஞ்சஞ் சரிக்கங் களேநீ ரிருக்கக் கடனல்லவே. (௧௫௯)

கடம்பிழிக் குங்கமஞ் சூன்மா லளந்திடுங் கல்வனையான்
கடம்பிழிக் குங்கர டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிழிக் குப்புய னீருட்டு வெந்பநங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிழிக் குங்கணகள் காநள வோடிக கதித்தனவே. ( )

கதிநைக் கடவுள் குறமாணை மேவச்செய கங்கணநா நெற
கதிநைக் கடலொலி போன்மன்ன ரார்த்துக் களைநதசெந்
கதிநைக் கடைச்சியர் போரோற்றுங் கல்வனை பாய்ககனக்
கதிநைக் கடவயிற் றாப்பாயென் றுல்வருங் கைவலமே.

வாச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழர்நுநற
வரச்சந் திரணத்தின் மாறறுங் கடாசல மஞ்சலுலா
வாச்சந் திரதில் கம்வளர் கல்வனை மானுயிர்
வரச்சந் திரவி னடநதா னுணவென வந்ததுவே. (௬௨)

வந்தனை யன்பர் மனத்தான் டடைபடு மாநங்கங்க
வந்தனை யன்றுகொன றேனமுக நாபிகண வாய்கரஞ்ச்
வந்தனை யன்பணி கல்வனை யான்வரை மன்னவன்
வந்தனை யனறெனின் மானுயி ரம்புலி மாநுணனுமே. ( )

மான வலக்கண்ட வாவனைப் பஞ்சனை மாய்க் சும்பவ
மான வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பத்ததின்
மான வலக்கண் டரித்தோன் புகழ்கல் வனையிறபெரு
மான வலக்கண் டகர்க்கொழிப் பாயென மாலுமே. ( )

மாலை யனங்கங் கரியோன் பதம்பெரி தன்நுமன்றி
மாலை யனங்கங் கைவார் சடிவேசன் மதுகொன்றை
மாலை யனங்கங் கணவெங் கணபண வாளரவன்
மாலை யனங்கங் குலாங்கல் வனையிரு மாதவர்க்கே (௬௩)

இரும்புண் டரவெண்டு கண்மணி மந்திர மெப்தன்படை
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குநெறப
யிரும்புண்ட ரீகமுஞ் சூழ்கல் வனையனை யெண்ணப்பன்னி
யிரும்புண்டருமயிறென்றிசைக்கோன்பின்னையெனசெய்வே

வன்னி களங்க னரிமா றுதிக்கு மலைமகன்னை [ற்ற
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந் துபெ
வன்னி களங்கப டற்றோர் பிறவி வலைபிணியாம்
வன்னி களங்களை புங்கல் வளைக்கும்ப மாதங்கமே. (௬௭)

தங்க மலையதி னுல்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலைபசு மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வளை
தங்க மலையம் பிகைசுமரா வென்று சாற்றிறசந்த
தங்க மலையரும பாக்கொம் பிரண்டிந் தருவிப்பனே. (௬௮)

தருமந்தக் காரிடத் தாககிடு மாமுகன் சந்தனப்புந்
தருமந்தக் காலசை கல்வளை வாசன்தன் னுட்டிணின்மா
தருமந்தக் கரலமுந் தப்பாமற் சாரதி தாரைத்தனினி
தருமந்தக் கார்முந்த முனறேர் கடவுதல் சால்புடைத்தே.

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்களை யேவித தயங்கியபாஞ்
சாலிக்கு வாலிய னுசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை
சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண்டர்க கீந்தவன் றந்தமைந்தன்
சாலிக்கு வாலிக்கு வானுவுங் கல்வளைத் தானத்தனே.

தான வரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரங்கன் முழுமுத்தித்
தான வரங்கது வாவேற் குமரன் றமைபமழைத்
தான வரங்கம் பலததான் றருகனி நேகலவளைத்
தான வரங்க னுதவாயென் சித்தத் தறியினின்றே. (௭௧)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் பாம்பரை சிக்கெனவி
சித்தம் பரமுத் தரிகங்கொண் டோன்மைநதன செய்யிற்பரி
சித்தம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வளைத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுத்த ராவாருக் காகுஞ் செய்த்தம்பமே. (௭௨)

தம்பஞ் சுரதஞ்செய் யாதின்ற சேய்தொழுந் தூனினன்கி
தம்பஞ் சுரமிழற் றுஞ்சோலைக் கல்வளைச் சாரலிற் பா
தம்பஞ் சுரத்திபு படச்சேக்கும் பொற்கொடி சிற்புத்தினி
தம்பஞ் சுரருண்டி போன்மொழி தேன்குழ றுன்னெங்குமே.

சும்ப னகத்திய னூலனந் தோகொற்ற வாகல்வனைக்
சும்ப னகத்திற் கனகா சுரறசெற்ற கோளரிபே [வார்ப்
சும்ப னகத்தின் சிறகரிந் தோன்றொழுங் கோன்வெறபின்
சும்ப னகத்தின் புவிதாங்கி யோசுறைந் தாய்புயமே. (எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப்
புயங்கந் தமைந்து மடக்கிச் சடம்புற்று மூடவெம்பேய
புயங்கந் தரத்தக்க காணுறை மாராவப் போதர்கசன்றம்
புயங்கந் தநாறிநிங் கல்வனை யானடிப் போதரிதே. (எரு)

அரியா தவனிந் தளகேசன் வானயி ராபதத்தி
னரியா தவனிறைஞ் சுநதாட் பதுமமண டாரபிறப்பை
யரியா தவனி மலக்கல் வளையுறை யுத்சபொர்ப்பாக்
கரியா தவநிலை யார்க்கெளி யானெ னகப்பொருளே. (எக)

கப்பணத் தந்தமில் வெஞ்சூரட் டோனுடன் கார்விடநா
கப்பணத் தந்த வரைக்குந் மாதின கருத்திறவா
கப்பணத் தந்தக கரியாபவந் தோர்க்கிடங் கஞ்சசுதிரா
கப்பணத் தந்ததவழ் செயதொறு மாமுரல கல்வனையே.

கல்லார மூரற்பெண் ணுக்குயின் ணுக்கனைக் கண்ணெண்
கல்லாரஞ் செங்கழு நீர்வாவி மேல்ய கல்வனையான் [ஊங்
கல்லா ரருவியங் குன்றத்தி னேற்றுன கணவர்பொன்னை
கல்லாரம் பூழுருக் கென்ற ரறிந்திலன் கான்மயிலே. (எஅ)

கானகத் தானத்தி ழூழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை
கானகத் தானத்தில் வீழததரன் சேயவனை கான்றமு ததங்
கானகத் தானத் திருள்சீய்க்குங் கல்வனைக் கட்டுபின்னற
கானகத் தானத்தி யென்றேத்தி னென்பவக் கட்டறுமே.

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வனைக் கத்தன்று
கட்கஞ் சனைவதைத்தோன்மருகன்வரைக் காவன்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கா லகால கடுவடுவேற்
கட்கஞ் சநானம் வரைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே.

யாரக்கர விர்த்தம் சொன்னேன பெறவழு தேவென்கொலை
யாரக்கர விர்த்தம் பயில்வன நீததன்மி நெறினறுகே
யாரக்கர விர்த்தன சலத்தோர் மணிசையி னறகல்வனை
யாரக்கர விர்த்தம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மாவங்சேன.

வங்கநு சணவார் நிதிதேடப் போனதென் வாபந்தபில
வங்கநு கணச்சி யடைசுருங் காடகாரி வாரந்தநற
வங்கநு சணவி மடைததது தெனசல வனையிலர
வங்கநு சணனயிரி யன்னுள்பொன னனக மருவுறவே.

மருக்காவி னாதிடக் குங்குல வாலையம் வாசன்கொள்ள
மருக்காவி பும்பண்ணை ராதிடுங் சலவலை வாசெனநைச
மருக்காவி யானை வளைபபா டிலாகலி வாணரெனக் குச
மருக்காவி னாதிடக் குங்குல வாலையம் வாசன்கொள்ள.

சுரைக்குந் ததிக்குங் சனிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
சுரைக்குந் தவாளி தனுவாங்கு மால்பணி தற்பரனமைந்
சுரைக்குந் தளக்கஞ்சு மானமகிழ் கல்வனை தங்கியநாடு
சுரைக்குந்தன முன்னவளைபபாட லாட்கொள்வர் சங்கதத.

சங்கநு னாட்டத் திண்டிசு னாற்பாவிச் சர்ப்பம்வன
சங்கநு னாட்டந் தவாத்தோன னுயிலவடந் தண்டரளஞ்
சங்கநு நாட்டயில் சோவஞ்சி கல்வனைத் தந்தியங்கு
சங்கநு னாட்டன் பின்பநண் டாயென் றனதுயிசே.

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காணரப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித தேன்சிலை
தனக்காக்கைபோக்கியநோகுகுன்ன மைந்ததன்காரினைச்சு
தனக்காக்கைந் நீட்டுதென் கல்வனை யனபர் சகாயத்ததே.

காயப் படவு துளங்கிச் சிலேட்டிமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் காவணமா
காயப் படவுயர் கல்வனை நாத கரியுரியே
காயப் படவுநம காதலனின்ற காமஞ்சனே (அச)

மஞ்சரிக் கண்ணியின் வேணிபன் சலவளை வாசன்மணி
மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாறழம் வரதனவெறபின்
மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய மனங்கலங் காயின்றுநீ
மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந் தாயுன் மனத்தூரமே. ( )

தூங்கந்தந் தாவளந் தேரா னெனும்படை சூழ்ந்திடுஞ்சா
தூங்கந் தாணி படைசுதிந்தர லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
தூங்கந் தனிலுறை மாலைத்துங் கல்வளைத் தும்பிகறசின்
தூங்கந்தவேடுணைக்கன்பானமெய்த்திருத்தொண்டருக்கே

அருமந்த மாருதத் தேரோறகு மைத்துன னுனபிரா
னருமந்த மாமுகன கல்வளை யானவெறபி னுடவரை
யருமந்தக் கார்க்குமுன் மாலையும் வாடின தையமில்லை
யருமந்த மானுக்கிருப்புவெள்ளே றுடையான வையமே,

வைப்பர சத்தி யுரியா னிடத்தின மகிழ்தருபார்
வைப்பர சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயனமத
வைப்பர சத்தி செறிந்திடுங் கல்வளை வானவர்கோ
வைப்பர சத்தினம் பெறறூற றுர்துயர் மாநிலத்தே. ( )

மாவாரணமெனக்கொண்டோன்விழிபட்டுமாய்ந்தவெங்கா
மாவா ரணங்க ளொருந் து மேதளி வணங்குமந்த [கண்
மாவா ரணங்கல் லுளையானந் தான்கொன்றை மாலையெங்
மாவா ரணங்கிளையென்செய்குவாயமலர் வாளிகொண்டே,

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வளையிற்பிர
வாள முருக்கித வேணிடன் வெற்பின மதித்தசகர
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்டுகர
வாள முருக்கயி னேர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே. (கங்)

மறகடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மறகடந் தார்புகழைங்கரன வெற்பிலவன பார்த்தனுடன்
மற்கடந் தானகட் டழல்குளிர் தீச்சுர வாரியென்னு
மற்கடந் தாங்கியு கொங்கையெவ் வாறு மருவினளே. ( )

மாச்சனி யார்தம் மலரேட லிழந்து வயினிடத்த
மக்கணி யாரெனச் சோதிடரு சொல்லினர் வாணிச
மாக்கணி யாதசொ வாணம விதிவசம வல்லவவா
மாக்கணி யாலமநா கல்வளை வாசாமலையகதே. (கரு

சு. ௧௦௦) சாலிசை யார்ந்தக் குழறகரும் பேயுயர்மா
சு. ௧௦௧) காலம் நமரி வந்தது கன்னியம்பு
சு. ௧௦௨) காதுங் சனியாளி யாரங்குரவந்தவே
சு. ௧௦௩) காலவரு கல்வளை வாழைந கன்வெறபிலே

சு. ௧௦௪) காலனி மாதா மெத்திய கல்வளைமான்
சு. ௧௦௫) காலம் பெரிப் படைககல மேவிவரு
சு. ௧௦௬) காலம் அன்புரு மாணபுகழ் சுற்றிடச்சி
சு. ௧௦௭) காலம் அன்புரு நாப்பெற்ற காரணமே. (கரு

சு. ௧௦௮) காலம் வல்லவ பாலமர் கல்வளையான்
சு. ௧௦௯) காலம் வெறுநினை நேனவெறபிற காமரந்த
சு. ௧௧௦) காலம் சுருள்வருப்பாதசனனியோபொறியாடு
சு. ௧௧௧) காலம் அனலுண்டோசொல்லுங்கண்டது

கண்டால் மூண்ட பெருமா னாகலிய கான்முனைபுன்
கண்டால் பாந்தர் கதறற்கு வாக்கன கல்வளையின
கண்டால் மூன்று கரத்தானைக் காணத் தொழப்புகழக்
கண்டால் மூன்று கதறற்கு நேனவெறபிற காமரந்த

சு. ௧௧௨) தரநி மால்சாபந தீர்த்திங் காரணவென் றே
சு. ௧௧௩) தரநெருசுற்றேனறுபுனமா லைக்கொளவெ
சு. ௧௧௪) தருமலர் கோவைசெய் நாருங் சலினுமனறே
சு. ௧௧௫) தரும மணிமாடக கல்வளைக் கற்பகமே. (கரு

முருகன் துணை

த ணி னை அ ந் தா தி

வித்துவான் அ. மு. பரமசிவானந்தம்,
ஆசிரியர் 'தமிழ்க் கலை',
ஆண்டர்சன் உயர்கலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்,
காஞ்சீபுரம்

ச ர து அ க் க க் கூ ட ம்

இராயப்பேட்டை

சென்னை

1938

உ
முருகன துணை
ப தி ப் பு ர

—♦—♦—♦—
கலைதனைப் பயின்று எனதுங்
கலைதலில் மனத்தாரா போற்றுங்
கலையணி பவற்கும் நல்ல
கலையணி மகட்கு மாங்கோர்
கலையுணர் மகவாய்த் தோன்றி
கலைபயில் பவரைக காததான
கலையரு ளருஞ்செல் வமமே
கலையணி வள்ளி காந்தன.

தண்டமிழ்த் தெய்வமெனப்படும் செவவேளிணையடி
யின அருள் வேண்டி வழிபடும அடியார பததிச் சுவை
நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிகள் பல. அவ்
வாண்டவன் மேலுள்ள பேராக காதல் வயப்பட்ட
யானும் இச்சிறு துலை எழுத அவராக கொண்டேன்.
'முததமிழால் வைதாரையும் இவ்வு வாழ வைப்பான்'
என்று அருணகிரியார் கூறியபடி அம்முருகன தமிழ்
மொழித் தலைவனாயின, அதில வைதாலும் வாழ
வைக்கும் வன்மையாளன். எனவே, என் சிறு கவியும்
நலம்பல பெருவிடிலும் என் மனத்திடைத் தோன்றிய
நெகிழ்ச்சி மலர் இதுவே யாகும். இம்மலரைக் கன்னித்
தமிழ்த் தலைவனாக தணிகைக் கந்தப்பெருமானது
பாதப் போதுகளுக்கு அணிகிறேன்.

அ. மு. பரமசிவானந்தம்

உ
முருகன் துணை

தணிகை அந்தாதி

எங்கும் நிறைந்த இமையவாதம் பெம்மானே
மங்கை இருவரது மன்னாளுய்—கங்கைசேர்
சங்கராடர் பெற்ற தமிழ்ததணிகை மாமலையாய்
எங்களைநீ காப்பாற்ற றுவாய்.

1

வாயார நினபுகழை வாழ்த்திப் புகழ்நதுதிதம்
தாயாக உனதணிகை சார்ந்திட்டேன்—பேயனென
எனைநீ விட்டாலும ஏனறு மகிழ்ந்தாலும
உன்னின அருளதுவே உண்டு.

2

உண்டும் உறங்கியும் உனமத்தன போலெங்கும
பண்டனறு மினறும் பரந்திட்டேன்—அண்டருடை
பொன்கொழிக்கும நற்றணிகைப் புண்ணியனே எநநா
அன்பருளத தினபஅருள தா.

[ஔம்

அருளைத் தரவேண்டி அண்டருடன் ஏனோ
பெருமைப் பதம்பணிந்த பெம்மான—உரிமையுடை
மைந்தன் எனையேற்று மாதணிகைச் சேர்வித்தே
உய்தற் குரியவழி ஓது.

4

ஓதா தொருநாளும் உண்மையனே நானறியேன்
வேதா தனைவென்ற விததகனே—போதால்
தினமும் உனைப்பரவி செல்வத தணிகை
மனதில் பெறுவிததேன் மன.

5

மன்னாய் மலைகடலாய் மாபொருளாய் நின்றருளும்
என்னாய் எனதுடைய இன்பொருளாய்—கண்ணான
நற்றணிகை வாழ்வாய் நவில்வார் உளப்பொருளாய்
உற்றவனே உணமையெனக் கோது. 6

உண்மையென உளபாதம் ஒன்றே நிலையாகத் [யடை
திண்மையுடன சித்தத்தில் சேர்த்திட்டேன—தண்மை
பேரார் தணிகைப் பெருமலையில் உள்ளவனே
நேராக எனமுன்னே நில. 7

முன்னின ஹிளப்பணிந்து முக்காலம் போற்றிசெய்தே
என்றும் இருக்கின்றேன எனஇறைவா—குன்றமெலாம்
உன்னுடைய காக உயர்தணிகை வாழ்வாக
மன்னும் மனமுடைய வா. 8

மணமொன்று போதாமல் மற்றையொரு மாமணமும்
குணமொன்று கொண்டிட்ட கோனே—அணிதணிகை
தன்னை மறவாத கனையனையும் உன்னடியில்
என்னை இணக்கிவிட்டாய். 9

ஆய்கின்ற அன்பருளத் தனபுருவாய் நின்றென்றும்
பேயும் கருணைமணிழ்போமுகிலே—நீயுமொரு
வள்ளி பொருட்டு வளர்தணிகை கைவிட்டே
உளளிப் புறப்பட்ட தேன ? 10

வனோதான உனகருணை எனமீதில் வாராது
கோனேயாய எங்குநிறை கொற்றவனே—வாளுடா
கோவளித்த செல்லியுடன குன்றத்து வள்ளியுடன
தேவார் தணிகை வந்தாய். 11

வந்தாய் இருந்தாய் வளர்ந்தாய் அடியார்தஞ்
சந்தா குலநதீர்க்கும் சேவலனே—உயந்தேனயான்

உன்னருளைப் பெற்றேன உயர்தணிகை வாழ்வுறறேன்
இன்னருளை ஏற்றுடனே வா. 12

வாவா வளாதணிகை வண்டமிழ்சேர் கோமானே
தேவா எனப்போற்றத் தேமாமல்—தீதானும்
பேசா திருநதால் பிழை அகற்றி மெய்மைவழி
கூசாமற் காட்டுபவா கூறு. 13

கூறாய் ஒருவார்த்தை கூறியிதம் உன்பாதப்
பேராய் தினம்படிக்கும் பெற்றிமையேன—ஒருநாளும்
உனனை மறந்தறியேன உனதணிகை விட்டறியேன
எனனை வாரா தது. 14

வாராமல் நீ இருநதால் வந்தெனனை அஞ்சலென
ஆதான அருளபுரிய வல்லார்கள்—பேர்தான
உரைத்திடினும் பொய்க்ககம உண்மையென உனனை
உரைத்திடுவேன உற்றிநீ உன. 15

உள்ள மலமகற்றி உண்மைப் பொருளுரைத்து
மெல்ல வினைப்பாசம விட்டகல்—உள்ளமதிவ
மெய்க்கருணை வைத்து வியன, ரணிகை மன்னவனே
பொய்ப்பாவம எனனைவிட்டுப் பேசுகு. 16

போக்கொன்று வேறில்லை பூதலத்தில் மினையல்லால்
ஆக்கி அழகுசெய்வா ராரிவகே—நோக்கரிய
வண்டணிகை மனனா வளர்வேடர் தனமகளை
கொண்டவனே கின அருளைக் கூட்டு. 17

கின அருளைக் கூட்டாமல் நீந்தணிகை மீதுனிலே
மன்னவனே நிற்பதுவும் மாண்பாமே—முனனொருநான்
கீரன் விழையக கிடுகிடுன வேநடநது
நேரருள செய்யுமெந தாய். 18

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாரமெனச் சுற்றமுமாய்
நீயாகி யேறின்ற நின்மலவோ—சேயேனும்
உன்னை யெதிர்நோக்கி உன்றணிகைப் பேர்பாடி
என்னை அறிவதெந் நாள். 19

எந்நாளில் நின்சுருணை என்னையுமாட் கொண்டருளும்
பொனஞர் தணிகைவரைப் பூமானே—பனஞானம்
போற்றும் அடியரது பொய்யெல்லாம் பொனறுவிததுக்
காததருளும் கந்தவே னே ! 20

கந்தா கடம்பணிவாய் கார்த்திகையார் பாலுண்ட
மைந்தா மகிழ்தணிகை மாதவா—செந்தூர்
தன்னி லிருநது தயவடனே கண்ணோக்கி
முன்னி வெளிநின்ற வா ! 21

வெளிநின்று மெய்யன்பர் வேண்டும் படியே
அளிகொண்டு அன்னவாபால ஆளும்—ஒளியுள்ள
கண்மூனருன பெற்ற காவலனே நற்றணிகை
அண்ண வினைவிட்டது. 22

விட்டவினை சேராமுன வீணரைநேர் பாராமுன
இட்டமுடன் நற்றணிகை எனநெஞ்சே—சட்டிதனில்
அன்பால் நினைவார்க் கருநருவாய வந்தருளும்
மனபாலான் மலகும் இடம். 23

இடமொன்று மில்லையெனக் கிவவுலகி லெல்லாம்
விடமுண்ட விததகஞர் மைந்தன்—திடங்கொண்ட
பற்றாக வேபற்றி பைந்தணிகை யைநினைந்தே
உற்றாராய் வாழ்த வினிது. 24

இனப அருளுருவே எந்தணிகைக் கோமானே
கந்தனென வேவந்த காவலனே—எந்தமது

பாசம் அறுததுப் பழவினையைப் பாறுவிதது
நேசம் உறஅருள்வாய் நினறு. 25

நின்றுங் கிடந்தும் நினைக்கும் நினைவெல்லாம்
ஒன்றையாய் ஒன்றுவதும் ஒர்ந்திலையே—சந்ததமும்
நின்றன புகழ்பாடி நின்றணிகை யேபகர்ந்தே
உனறன் பதமவிழைவேன் உறறு. 26

உற்றபெருஞ் சுற்றமுநல் ஒவகுபுகழ்த தந்தததாய்
மற்றுள்ள எப்பொருளும் மனனுவோ—கற்பனையாய்
தோன்றி அழிவதொரு தோற்றமாம் ஆகலினால்
சானறதொரு தண்டணிகைச் சோ. 27

தண்டணிகைச் சேர்க்காமல் சண்முகனே நீ இருந்தால்
அண்டையிலே அஞ்சலென ஆரிருப்பார்—தண்டமிழ்
குன்றங் கனிலமாநது கோடி வினையாடல் [சேர்
என்றும் இயற்றிநிற் போய் ! 28

இயற்றாமொரு வல்வினையால் இவவுலகில வந்து
மயக்கமுறு வாழ்க்கையினில் மாய்ந்தேன்—துயக்கறுத்தே
உண்மைப் பொருடருவாய ஒண்டணிகைச் சீமானே
எண்ணற் கரியவ னேநீ. 29

கரியவனார் தம்இளவல் கார்கடலிற் றவரும்
கரியவனார் தம்மருகன் காணாய்—பிரியமுடன்
அன்பால் துதிப்பார் அவருள்ளம் தவகுமவன
மனபார் மகிழ்தணிகை மன். 30

மன்னவனாய் எவவுலகும் மன்னி அருள்புரியும்
என்னினிய கண்ணுக கினியோனே—உன்னரிய
நற்றணிகை மேவும் நலமுடையோர் உண்மைவழி
உற்றவர்க ளுள்ளத துளன். 31

உள்ளதைத் தூய்மைசெய்து உற்ற புகழ்பாடி
வெள்ளத் தனைஇடும்பை வந்தாலும்—எள்ளிமிகத்
துன்பம் அடையாமல் சொல்தணிகை யேசென்று
இன்பம் அடைவதென்றோ ஏதது. 32

இன்பம் அடைந்தே இருநிலத்தே உண்மைவழி
பின்சென்று பெற்றேன பெரும்பேறு—மன்னியதோர்
தண்டணிகைக் கண்டஉடன சண்முகனார் போதனை
வண்டமிழில் வாழ்த்தி நிகம். 33

நித்தநித்தம் உனபுகழே நெஞ்சால நினைவதும்
எத்திசையும் நினனுருவம் காணுவதும்—பத்திசெய்யும்
மஞ்சார் தணிகை மலைமீது நிற்பதும்
எஞ்சாமல் இன்றெனக்குத தா. 34

தாராமல் நீ இருந்தால் தஞ்சமென யானடைய
ஆர்தான இருக்கின்றா அண்ணலோ—பேரான
வண்டணிகை மேவும் வளர்புகழ்கொள் பூமானே
கண்டிரவகா தெனனவழி காட்டு. 35

காட்டிற் றனியிருந்து காயகனிக ளேபுகிதது
வீட்டின் விழைவிடும் வேறிருப்போ—நாட்டமுறும்
தண்டணிகைச் செவவேள் தளிர்மலாததாள் ஏத்திநின்
எந்தவினை யும்அறுமென றெண். [றல்

வினையறுதது வீட்டின் விளைவளிதது நம்மை
அணைய வருவனவன கண்டாய்—தணிகைமலை
வேலா யுதனவனே கேட்டுவப்பெண் ணினமகிழ்நன
ஆலால முண்டஅரன் சேய். 37

ஆலால முண்டு அமரரிடர் தீர்த்தவர்க்கு
மேலான மைந்தனென வேயுதித்து—மாலால

துனப் பிறவியினில் சுறறியுழல் மக்களையே
இனபக் கரையேற்று வான. 38

வானாகி மண்ணாகி மற்றுள்ள பூதமுமாய்
கோனாகி வந்தருளும் கொற்றவனே—மாண
வளாதணிகை மனனா வளளியினை கந்தா
உளமதனில் உறறிருப்பாய் உலங்கு. 39

உலங்கொன நெனையடைய உன்னருளால் இவவுலகில்
ஏங்கும் படிவழியும் இல்லையால்—தாங்கரிய
போரைப் புரிநது பொலிவிழநது சூனுமே
தீரத திரித்திட்ட வா. 40

திரித்த மனமுடையேன செவவேன்சின பாதம்
கருததில் இருததுவதும் கண்டாய்—விருப்பமுடன
வேடிச்சி கொங்கை வேண்டிஒரு வேடனென
வாடிப் புறப்பட்ட வா. 41

புறமென் நகமென்று போயஇரண்டு மொன்றும்
வரமொன்று கீயருளல் வேண்டும்—சிரமாறு
கொண்ட குமரா குளிர்தணிகை வேலவா
கண்டேன் உனதருமைக காட்சி 42

காட்சிக கெளியளய்க் கண்ணூற்றே அனபருக்கு
மாட்சி அளித்திட்ட மன்னவனே—சேட்சியமர்
நற்றணிகை வாழும் நலங்கிளரும வேலோனே
குற்றமதைப் போககிக குறி. 43

குறியும் குணமும் குறித்தறியாத தன்மையினால்
அறிய முடியாத அண்ணல்—பிரிவறியேன
உன்னை எதிர்கண்டுன் உயர்தணிகை யேபாடி
என்னை அறிவதெந நான்? 44

எநநாளில் நின்கருணை எனனையுமாட் கொள்வதுவே
பொன்னார் தணிகைவரைப் பூமானே—கண்ணாண்
வண்டமிழின் செல்வா வானவாகோன தன்மகளைக்
கொண்டவனே உன்னருளாக கூட்டு. 45

கூடியவர்க் குண்டாகும் கோடிபெறு நன்மகிழ்ச்சி
நாடறியேன பெற்றதிலை நமபாவோ—வீட்டினிமை
பற்றி யறியேன பகாதணிகை மனஞரீ
உற்றெனக்கே உண்மையினை ஒது. 46

ஒதா திருநதால் உயர்வீடுந் றிடுமோதான !
மீதாம் புவியினிடை மேவுவீ—தீதகல
வண்டணிகைக் கோமானை வள்ளியனை சீமானை
கொண்டுநிதம் காதலிப்பீர் கண்டு. 47

கண்டை நிகர்மொழியார் கண்டுநித மேதிரிவீர்
உண்டேயோ உண்மைவழி உங்களுக்கே—எண்டிசையும்
போற்றுந தணிகைப் புரவலனைக் காணுமல
வீற்றிருநதால் போமோ வினை. 48

வினைவழியே சென்று விளையாட்டை எண்ணி
மனவடக்கம இல்லாமல், மாள்வேன—தினையருநதும்
வள்ளி அணைபாலா வண்டணிகை மன்னுவோ
எள்ளிவிடா மலஎனைநீ ஏநது. 49

வென்னது வாய்திறந்து எநதனையும் காவாமல்
கோனையாய் நின்றாலும் கொண்டிடுவேன்—தேனறும்
வண்டணிகை மனஞ வளர்சிலம்பே கொண்டவா
கண்டுனனை என்கருததிற் றான. 50

தானாகி வநது தனியாம் கருணைபுரி
கோனாகி நின்றஉயிர்க் கொற்றவா—மானையை

வள்ளி பொருட்டாய் வளர்வேட ஞ்சியவா
உள்ளி தணிகைகினைத் தேன். 51

கினைததற் கரியதொரு நின்மலனார் பெற்ற
மனத்திற் குகந்த மகனே—புனத்தயலே
நின்று மணம்புரிந்த நித்தியனே தணிகைபுகின்
அன்றே வினைகள் அறும். 52

அறுமுகவா உண்மைக கடைக்கலமே நினைப்
பெறுவழியைக காட்டியெனைப் பேணுவாய்—உருவிலா
தனை யெரித்தொரு தாணுவருள் புத்திரனே [ன்
உன்னைநினைத் தேனுளத்தி னுள. 53

உளத்தில் அமர்ந்தெனக்கே ஓர்வீடு காட்டி
பளத்தில் விழும்என்னைப் பார்த்து—விளக்கமுற
எவவுலகும் போற்ற வழிற்றணிகை மீதமர்ந்து
வெவவினைகள் வேறுப்பாய் வேண்டி. 54

வேண்டும் அடியார் வெவவினைக ளைப்போககி
மாண்ட புகழுடைய மனஞவோ !—எண்ணனைத்
தேடி மனங்களிததுச் செல்கூழ்ந்த தண்டணிகை
நாடி வழிஅறிந்தேன நான. 55

நானும் எனையறியேன மல்வினையைச் செய்தறியேன்
மாடுனென்று கண்ணார்கள் தம்மயக்கில்—யானென்றும்
ஆளானேன் என் தணிகை அண்ணா நினைத்தறியேன்
கோளா எந்தனைநீ கார். 56

காரார் தணிகைவரைக் கற்பகமே கீரணுக்காய்
ஓரா யிரம்பேரை உய்வித்தாய்—சீராளா
என்னைக் கடைக்கணித்தே ஏனென்று வாய்திறந்தால்
உன்னைப் பழிப்பவரார் ஒது. 57

பழிகள் பலஎனமேல் பாரிற் படினும்
விழிகள் ஆறிரண்டு கொண்டாய்—வழியதனில்
வந்தே அருளபுரிவாய வண்டணிகை மனஞ்சீ
உந்தின வினேகன அறும். 58

அற்றதொரு தீவினையும் அண்ணலே நானடைந்து
பெற்றதொரு பேறினகு பேசுவோ—நற்றணிகை
வள்ளி மணவாளா வானவாகே கான செல்விமணம்
உள்ளி உகந்திட்ட வா. 59

உகந்ததொரு தன்னடிப்பா உளமனததே நினறு
மகிழ்ந்தருளும் மாகவனே மனனும்—சகந்தனிலே
உன்னுந் தணிகையினும் ஒங்குவரை மீதினிலும்
எண்ணுமொரு அனபரிடத் தும். 60

அனபர் மனத்துறையும் ஆனந்தத் தின அமுசே
இனப வடிவான இறையோனே—எனபெறினும்
உனனை மறவேன உயாதணிகை யேகினேவேன
எனனைக் கடைக்கணிப்பாய இன்று. 61

இன்றுமுத லல்லாமல என்னுண்டோ நீ அன்று
நன்றெனவே நானிதேநாநறி நாடினேன்-பொன்றலிலா
வண்டணிகை வாழ்வே வந்தறிந் பெருவிருந்தே
கண்டனனே உந்தனைநேர் காண். 62

காணு மலரடியாய் கண்மூன்றான தனபுதல்வா
வேண மகிழ்ந்தளிப்பாய் வித்தகா—பூணரி ப
நச்சரவம் பூண்டார்க்கு நற்பொருளே ஒதுபவா
மெச்சம் தணிகையில் வந்தாய் ! 63

வந்தாளனை அஞ்சலென வாய்திறவா தேயிருந்தால்
சொந்தமென யாரழைப்பார் தூயோனே—நந்தமது

கல்விப் பயனே காணரிய தண்டணிகை
நல்வித தகாமுன் நட. 64

நடனமிடும் நன்மயிலின் நங்கை இருவர்
திடமுடனே சூழவரும செல்வா—படரெல்லாம்
பற்றி வருததாமல் பாதுகாத தெருநனையாள்
வெற்றிபெறு வேலா யுதா ! 65

வேலா யுதங்கொண்டு வேடிச்சி கொங்கைதனைச்
சீலா விருமபுயதும் ஏதோ—மாலாகி
மணனுலகில் யானபொய்யில் மாளாமற் காததருள்வாய்
எண்ணும தணிகைக கிணை 66

இறையவனும் எவவுலகும் எக்துமொரு தன்மை
மறையின உயாபொருளே மனனா—உரையெனக்கு
வள்ளி புடன வருவாய வண்டணிகை மீதமர்கோய
கள்ளமிலா உள்ளமதைக கா. 67

தாராமல் நீ இருநதால் நகுதனைஆட் கொள்ளுபவர்
ஆர்தா னுரைத்தருள்வாய ஆண்டவனே—சீரநாடும்
வண்டணிகை வாடிவே வளர் அனபா சிந்தையமர்
கண்டே நினைக்கண்ட னன. 68

கண்டு இருவிழியால் காணரிய இன்பநிலை
கொண்டே உயிரவாழ்வேன கொற்றவா—பண்டொரு
அனபர்க் கிரங்கி அருஞ்சூர் வேர்தொலைதத் [நாள்
இனபத தனிவேல வா ! 69

இனபம் உலகியலென நெண்ணி யிறுமாநது
அனபத தொடக்கமே என்றறிந்தேன்—மன்பதையுள்
நல்லோர் மனதமர்நது நற்றணிகை வீற்றிருந்து
எல்லோர்க்கும் இன்னருள்செய் வாய். 70

வாயார நினபுகழை வாழ்த்திப் பணிநததற்பின்
சேயேனும் உனபாதம் சேருவேன—மாயோளும்
கண்ணின் மணியான கண்ணன் மருகோனே
எண்ணி அருளபுரிவாய் இன்று.

71

இன்றேநான உண்மைவழி எய்தும் நெறி அறிந்தேன்
இன்றே புனிதனென ஆதினென—நன்றேகாண்
வண்டணிகை வேலா வளர்மயில்மேல் நீவாரா
தினறிருந்தாய் வததுவதற் கே.

72

வததும் அடியார் இருவினைக ளைப்போகநிக
காதது அருள்புரிபும கார்ததிகா—சீர்கதிருகு
மஞ்சுருந் தோங்க மதித்தணிகை மேவியருள
செஞ்செவே ளேகடைக்கண நோக்கு.

73

நோக்கி னுனையனப் நோய்சீங்கி வீட்டுநிலைக்
காக்கம் பெறவெளிது ஆனநதம்—போககில்லென
உன்தணிகை யனறி உயாபொருளொன நிவவுலகில்
என்றனக்கு ஏதொன்று மில்.

74

இல்லல் இனிதுருநது னுனப் மிதுவென்று
அல்லல் வழிபுகுநதேன் ஆண்டவா—கல்லுருகும்
பாட்டுக கிரங்கிப் பயன அளிக்கும் பண்புடையோய்
வேட்டுக் குலமக்கள்கொண் டாய்.

75

கொண்ட மயக்கில் கொற்றவனே யான்வீழ்ந்தேன்
பண்டறியாத தனமைபுடைப் பாணுவே—கண்டைநிகர்
நின்புகழைப் பாடி நிலைதணிகை யேகினைநதே
உனபதத்தை உன்னுகின்றேன் உள்.

76

உள்ளத்தில் உண்மைநெறி ஒங்க அருள்புரிந்து
 வெள்ளத த்னை இடும்பை வந்தாலும்—கள்ளமுடன்
 வள்ளி அணைபாலா வண்டணிகைக் கோமானே
 உள்ளி அருள்புரிசு வாய். 77

உளளி அருள்புரியும் உததமனே நிததியனே
 மெள்ள வினை அகற்றும் வேதியனே—எள்ளிடுவோர்
 தாமும் பணிய தளிராதணிகை மீதினிலே
 யாமுமுடன் காணகிற பாய். 78

பாயாகப் பூமிதனைப் பண்டு சுருட்டசுரன
 மாயா வடிவு கொண்டான்—மாமருகா
 செல்வக் குமரா திருத்தணிகை வேலவா
 நல்வீத் தகமதியைத தா. 79

மதியைச் சடைக்கணிநத மனனவனார் கண்ணில்
 கிதியத த்னை ஒப்ப நினறாய்—கதிதருநல்
 ஓங்குந தணிகை உயர்வுள்ளாய் நின்பாதம்
 நீங்கா திருங்குமென நெஞ்சு. 80

நெஞ்சால் நினைநது நினைவால் உனைப்புகழ்ந்தே
 அஞ்சா வினைகளையும் அஞ்சவிதனே—எஞ்சாமல்
 நல்வழியைப் போற்றி நற்றணிகை யேவாழ்த்தி
 வல்வினையை வெல்வீப்பேம் யாம். 81

வெல்லற் கருஞ்சமரம் வேண்டி அழைத்த ஒரு
 சொல்லற் றிடுஞ்சுரன் தொல்லையாய்—இல்லையெனச்
 செய்த முருகா திகழ்கடம்பா வாணோர்கள்
 செய்த தவப்பயனே சேர். 82

தவத்தின பயனாய்த தணிகைமலை மீதே
 அவத்தின் வழி அகற்றி ஆண்டாய்—புகற்கரிய

உனபாதம் பற்றி உயர்வீடு தான்நினைந்தே
எனபாடு கண்ணைச்செய்தேன். 83

செப்தகொடு வினைகளை சேரா தெனைஅகல [தருள்வாய்
மெய்கவததோர் வாழ்க்துமொரு மேலோனே—உய்க
தண்டனிகைத தேவே சலனமிலா உள்ளம்தில்
வண்மைதரும் வள்ளிவாழ் வே 84

வாழ்வெல்லாம் மண்ணுலகில் மண்ணாகி யேஅழிபும்
தாழ்வெல்லாம் நீக்கியருள் தாணுவே—சூழ்புவியில்
நற்குறிஞ்சி மேவும் நபமுடையோய நினதணிகை
உறறுபுகழ் பெறுறய்ந்தேன ஓர் 85

தேனைப் பழிக்கும் செல்வியாகள தம்மயக்கில்
ஊனைக கழித்தினனா ஒன்றுமிலேன—கானவர்தம்
வள்ளி அணைநது வளாஅருளாக கைக்கொண்ட
கள்ளக கண்ணமருகா காண். 86

மருகன் எனவுமுடன மாமனார் தானென்றும்
உருகும் மொழியெல்லாம் ஒப்பதேன—பெருமையுடை
மஞ்சையது மீதுலவும் வானவர்கள் பூமானே
நெஞ்சில் அமர்வாய்—கீதம். 87

கீததம் உனதுபுகழ் நேயம் உனதுபதம்
சீததம் உனதடிமை செவவேனே—பததிவழி
கொண்டு உனைப்பணிந்தேன கோதிலாச் செந்தேனே
கண்டே களிக்கவரு வாய். 88

களிப்பின் மிகுதியினால் கண்ணுதலோன் மைந்தா
அளிக்கும் தொழில்மறந்தேன் அண்ணா—விளக்கொளி
எங்கும் மிளிரும் எழிற்றணிகை மீதமர்வோய் [யாய்
சங்கையெலாம் நீக்கியருள் வாய். 89

நீக்கி மலவினையை நிததமுமே உன்னருளே
ஆக்கி அருள்புரிவாய் ஆண்டவா—போககில்லேன
நற்றணிகை வாழ்வே நாவலர்கள் தம்பொருளே
கொற்றவனே வெற்றிவே லா. 90

வெற்றிவேல் உற்றதினி வேறின்பம் வேண்டேய்யாம்
கற்றவர்கள் கண்டிருந் கார்தணிகை—உற்றவனே
நேராக வந்துடனே நேர்மை அருள்புரிநதால்
ஒராத வாழ்வடைந்திட் டோம். 91

ஒமென்னும் உட்பொருளே உள்ளத் தொளிர்மணியே
நாமென்றும் நாடிவரும் நற்றணிகை—மேனின்று
எவவுலகும் காக்குமுயர் இனட'உரு வானவனே
வெவவினையுள் நீக்க விதி. 92

விதியும் எனே அணுக வேண்டாது என்னுந்
துதியும் பதமுமுடன் சூழ்நதால்—மதிநிறைந்த
அன்பர் நிதம்பணியும் அனபுத தணிகையிலே
இன்ப உருவத் திரு. 93

இருவினையுள் என்னைஇனி ஏற்றுப்பார்க் காமல்
பெருஅருளால் பொன்றுவிதத பெம்மான்—அரியதொ
இன்பச் செயலால் எனே ஒருநாள் ஏன்றனைத்த
அனபுத தணிகைஅமர் வான. 94

அமர்நது தவம்புரிந்து ஆண்டுபல நினராலும்
சுமந்த பழிபோமோ தூயோனே—நிமிர்நது
நின்றணிகைக் கண்டாலும் நினபெயரைச் சொன்னாலும்
என்றும் பழிவாரா திங்கு. 95

இங்கிருந்து நாடோறும் ஏததும் உனதடியார்
பங்கிருந்து காததருளும் பண்ணவா—மங்கை

இருவர் உடனிருந்தே இன்தணிகை மீதமர்ந்தே
ஒருமை உணர்உற்ற வா. 96

உற்றார் அகன்றிடுவர் ஊரார் கனலிடுவர்
பெற்றாரும் பின்திரும்பிப் பாரார்கள்—கொற்றவனே !
நீயே எனக்கென்றும் நீங்காத தணிகையிலே
தாயே எனநின்றாய் தான். 97

தானாக இன்பந் தனைச்சாரச் செய்துவிதம்
கோளுக நற்றணிகைக் கொண்டவனே—ஏனோதான்
இன்ப வழிஇருக்க இன்னல் வழிஇறங்கி
துன்பம் பெறுகின்றார் சொல். 98

சொல்லொன்று சொன்னாலும் தூயதமிழ்ச் சொல்லாலே
உல்லவனே தினதணிகை நானசொல்வேன்—வல்வினைக
போக்க நிமிர்ந்தோங்கும் புகழ்தணிகை மன்னுரீ [ள்
யார்க்கும் இன்னருளீ வாய். 99

ஈவார்க்கு இன்பநிலை எய்துவதும் இந்நிலத்தில்
தூயார்க்குத் தூயபதம் தோன்றுவதும்—ஆய்வோனே
நின்றணிகை காணும் நெஞ்சத்தால் எய்துவதற்
கொன்றாமோ உள்ளனவெங் கும். 100

வாழி நினதருளும் வாழ்ந்திடுக நின் அடியார்
வாழிநின் சேவலுடன் வண்மயிலும்—வாழியவே
அன்பும் அருளுருவும் ஆனந்த இன்பமதும்
என்றும் இந்நிலத்தே ஏற்று. 101

3972

(8060)

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநா வென்னும்

பவாநிப்

பதிற்ப்பத் தந்தாதி.

இது

பவாநி போர்டு ஹைஸ்கூல்த தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையூர் சிவபுரீ சு நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவாநி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

MAHAMAHOPADHYAYA,

Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான் திருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக்குண்டாகிய ஸ்ரீ சீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலையில் உயவு கிடைத்த சந்தாப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூல் பாடிப் பூத்தியாயினமையாலும், அடியேன உயலபிலேயே சிற்றறிவினருதலாலும், பின்னாப் பிழைகளாக கவனிகக அவகாச மினமையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்களை செயதனுப்பினார்கள். அவை வருவதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய்ய முடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிடநேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் உபதீப முற்றும் ஸ்ரீ சங்கமேசப்பெருமானது திருச்சங்கத்தானததில் நம் சைவ சமைய பரமாசாராய மூர்த்திகளது திரு நகரத்திரங்களில் “குருபூஜை” திருப்பணிக்கே சோப்பதாக அச்சிட்ட தவிர ஸ்ரீ நடேசகருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மானித்துள்ளே மாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடியா பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் எனபதும் நிண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரியுமாறு பனமுறை வேண்டுகின்றான்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றிக்கவிதா.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டிசரர் ஆலயம்
ஸ்தானிகம் பூநீமத் த நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வேண்பா.

அதாதி காணற் கரியாடணு விற்பாணுக
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முதுசைவ
மேன்மைக குமாரசா மிக்கவிஞன் குட்டினான்
பான்மைத தமிழாற் பரிந்து.

அரண்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க கின்பன்
பரணையலாற பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீரார் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேரார் புகலவார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற்பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினான் குமாரசா
யிப்புலமை குறிக்கொண் டானே.

கோயமுத்துர்த் கவான்மெண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர் அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பக்காதி மாலை முலைக்குவ மாணம் பகார்தலைந்து
கந்தாதி மாலை வலவெம் குறையுறையுங்
கந்தாதி மாலைபயன் காடறத வா!வுன் சுழறஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத தாக வண்ணத்தனனே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவெனெனப் பரமதப்
ரறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சரம்பினிறத துரததுமொரு சைவசிவ
சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சரம்பஞ்சாட் சரமெனக்கொள் தகவுடை
பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த
துயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங் கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுததுக்
கண்ணினி லொற்றிக் கொளத்தகுங் கவிந்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறுமபயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
நிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வேண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவும திருநாண்
நாதர்சங்க மேசுராக்கு நற்புறநா —தா²)சொன்னான்
மெய்மமைக குமாரசா மிக்கவிஞ் டென்னேறும்
செம்மைக குரிசில சிறந் து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன்
பத்திராதிபரும், ஈரோடு “கொங்குவேள்” பத்தி
ராதிபரும் ஆகிய திருவாளா
தி. அ. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியற்றுச் சிவப்பேறே
கருதுமுண்மை யன்பா தகங்கள்
சுரும்பவா வியபதமே துதிசுமர
சாபியின்பிற் சொன்னா னோர்புற்
றும்பவா னவரசைக்க முடியாதா
விழைமுககட் சோதி நின்ற
அரும்பவா னிக்கூடற் பதிற்துப்பத்
தந்தாதி யன்பி னாய்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பேண்பாடசாலை திருவா
ளர் K. S. பழனிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கந்தனுவா யுதமாலே
யாக்கொடிரு நற்பவாநித
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்துப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சோதங்

சுகமபாசம் மணிமொனவே சைவமது
தழைத்தேநாககக் கொடியை நாட்டும்
சுகம்பாசந் சேரவே நாண்மரபில
வருகுமா சாமி மாலே.

லெண்பா.

பதிற்ப்பத் தாதாநி பாடினா பவாநி
யதிற்ப்பத் தாதா நியமபு--மிதழ்கனமெய்
மாமறைக கொம் பாராதி வண்ணனமீ திற்குமா
சாமித தமிழ்ப்பண்டி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச செழுமறைக கொடிசேர்
சிவபரந் சுடரந் நிண்ட
நாரதிகழ் பதிற்ப்பத் தாதா தியினை
நவின்றன ஞாய்னை நதனை
யேர்திகழ் நாதி சைவனைம் முகத்தி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரனறிரு வருவம்
பெட்பொடு மும்மையுந் தொடுவோன்.
சீலமார் சிவாக மங்கனகற றுள்ளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நனாவிற் சுநதரக் குருக்கள்
தவப்பய னாகவந் துதித்தோன்
கோலமார் நடேசக குருக்கணல லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார் மிடறறெம் மிறையருள் பெற்றான்
நேரிவயான் செய்கைமமா நெவனே.

இங்ஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணு பண் - காந்தாரம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள் பாகமாநாகமபூண்

டெருதேறி

யந்தாரவணிநதவமமானிடம்போலு

மந்தாச்சாரல்

வந்தார்மடமந்தை தந்தாடவார்பொழிலில்

வண்டுபாடச

செந்தேனெறவியொளிரத்தையாகுகனியுதிர்க்குந்

திருநணுவே

(1)

நாட்டமபொலிந்திலங்குகெற்றியினுன்

மற்றொருகையினையேந்தி

யீட்டுநதயாறுக்குமெம்மானிடம்போலு

மிலைகுழ்காணி

லேரட்டந்தருமருவிவீழுமவிசைகாட்ட

முந்தாழோசைச

சேட்டாரமணிகளணியுநதிரைசேர்க்குந்

திருநணுவே.

(2)

நன்றாகிசைமொழிநதுநன்னுதலாள் பாகமாய்

ஞாலமேதத

மின்றாங்குசெஞ்சடையெமவிகிர் தர்க்கிடம்
 போலுமவிரைசூழ்வெறபிற்
 குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ்
 சாரற்செவவி

சென்றோங்கிவானவர்களைத்தியடிபணியுந்
 திருநணுவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
 கரிதேதோல்கொண்டு
 மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர் தர்க்கிடம்போலு
 மிடைநனுவானே

கையரவரொம்பெருமானருளென்றென்
 றுதரிககச்
 செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்
 திருநணுவே. (4)

முத்தேதர்கையாரிடமாகத்தன்மார்பில்
 வெண்ணுல்பூண்டு
 தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
 போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
 வத்தேனளியுண்கரியாலிசைமுரல்/
 வாலத்துமபி

தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினெகடுக்குந்
 திருநணுவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணுக
 வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமுன்றெறித்தார்க்கிடம்போலும்

புனியுமானு

மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்ப

வடியார் ஸடிச்

செல்லாவருநெரிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்

திருநணுவே.

(6)

காணர்களிற்றுரிவைமேன்முடியாடரவொன்

றரைமேற்சாத்தி

யூனர்தலையோட்டி னுணுகநதான்றனுநகந்த

கோயிலெங்கு

நாணுவித்ததால்விரதிகணன்முமமே

யேதகிவாழ்ததக்

தேனார்மலர்கொண்டடியரடிவணங்குந்

திருநணுவே.

(7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய

விரலா லுன்றி

முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு

முனைசேர்சீய

மந்நீர்மை குன்றியழலால்வலிகுறைய

வழியுமுன்றிற்

செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்

திருநணுவே.

(8)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்

குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியோற்றகள்வனிடம்போலுங்
 கழல்கேணடிப்
 பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
 போற்றமனனிச்
 செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
 திருநணவே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணைநிரிநதுண்பா
 ரல்லல்பேசி
 முடுருவமுகநதாருரையகறறு
 மூர்த்திகோயி
 லோடுநதிசேருநிததிலமுமொய்த்தகிலுங்
 கரையிற்சாரச்
 சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
 திருநணவே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிறைசூழ்கடற்காழிக்
 கவுணிசீரார்
 நல்வித்தகத்தாலினிதுணருளுன
 சம்பந்தனென்று
 சொல்லித்தகத்தாலிறைவன்றிருநண
 வேத்துபாடல
 வல்வித்தகத்தான்மொழியுர்பழியிலரிம்
 மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம.

திருநனாவென் னூம்

பவாநிப் பதிற்றாப்பத தந்தாதி.

ஸிநாயகா காபடி.

தேமலை தொடரமலை முடிஞான

மறைசுக்கொடியாந் தேனி பாகக

கோமனைப் பவாநிககாச் சிமானைக

கூற்றினுயிர் குடிதா ளானைப்

பாமலைப் பதிற்றுப்பத தந்தாதி

யாறபரவா பரிந்தே யெறகு

மாமலை யொழித்தருளுந் பிரணவகுஞ்

சாததிருதாள வனசந தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ ணுணர்கி
 லலகிலா வவை யாவையு மல்லவா மமலன்
 லிலகி லாவொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
 மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந்
 தோர் (1)

உணர்நதுணர்ந் துணர்ந் துன்னையே பரமெனச் சுருதி
 தணந்தி டாமுத னடுவிறு தியினுமே சாற்ற
 யுணர்ந்தி டாதிநற் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
 கணநதனி லிறந் திடுபுலோர் காண்பமோ நனுவே (2)

நனுவத வீட்டினே நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
 ரெனாத புனனிதி மனைமணி மலரனை மணனே
 ருனாத புததமு தனையநல் லடிசிற்கு முநநது
 நனுவவை நண்ணிடார பரகதி நனுகலெந நானோ (3);

நாளு நாளுமே பொய்சொலிப் பிறர்பொரு ணயந்து
 கோளு மெண்ணில கூறியே குடிசெடுத்த துழன்று
 தாளு மோய்ந்திடத் தவநதவிர் வழியிடைச் சரித்துங்
 கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னனாத்தொழார் கெடு
 வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
 புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றுடொழப் புரியாய்
 விடை யுகைத்தொளிர் விண்மதி முடிககணிந் திலங்குந்
 சடை முடித்திடு சங்கர சங்கமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
 ிக னையக பரைநிரு நாயக வெங்குந்
 ிகாவிரி நாயக தயங்கு
 னக வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றன் றுதையைக் கொடி
|பேன்
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிப்
பதரின் மேவிய தேவரை யுளத் துனிப் பணியேன் (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந்
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொ லுந் துண்டுகோ றுண
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைத்தொழப் பண்ணுதி நனாவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளென்ப தனறி
யுவந்த சாநதமாம் பொருளென மாமறை யுரைநகப்
மவந்தெ றுருளை யறிகில ரென்னனுப் பரனே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியார
பிரம னேமுதற் றேவர்கன் பிறந்திறந் துழல்வோர
விரவு விண்ணிடைத் தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெவ்வன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புனி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
வர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நனாவினர்க் குணனே (11)

குணமெனக் கூறு மெட்டுதீற் கன்றிக்
 கூறுக லெவாகெவ ருரியார்
 பணவரைக் கச்சைப் பகவனே வதரிப்
 பாஸமா பாஸமார் விழியார்
 மணமல்க டிகாண்மை மதியமெச டணிந்த
 வரதனே பங்கமார் பாதா
 வணமலி பச்சை யுந்நுடை மயில்சேர்
 மணிபாணப் நனுககர் மருந்தே (12)

மருந்தனும் பிறனிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
 வாய்தத்தேர ரொளியினக் காண
 யிருந்தகாண் முய்விவர் நாஸ்லாககு மாவி
 விவையந்தமுப பொருள்விரித துண்ணைத்
 தருந்தகை ஞானச் சயம்புலே யமலா
 சங்கரா தாணுலே பரமா
 முருந்துதேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
 முத்தனே நனுககர் முத்தலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக னெவ்வெவற் றினுக்கு
 முறைப்படு டுகங்க ளொவைக்கும்
 விதயாபடு முலகம பாடைத்திடு வேர்க்கும்
 விப்பிர ரெனவுரைப் பேர்க்கும்
 இதமபெறு தலைவன் பிரமநீ யென்ன
 விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
 பதம்பெறு மனத்தோர் துகிசுதா சிவவேமும்
 பலாநிகா யகமெனும் வேதம (14)

வேதநா யகிபங் கொளிர்மணி விளக்கே
 விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதேத
 போதநா யகனே புண்ணிய மூர்த்தி
 புழுத்தலைப் புலையனேன போற்றுங்
 காதனா யகனே கண்ணாதற் பானே
 கருதுவா ருள்துறை கமல
 பாதநா யகனே பரமபொருட் சிவமே
 பவாநிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவாநிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
 பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
 யவானினி லமுந்தி யவலமே புரிநது
 மன்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
 தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாததித்
 தடையிலா துருகிடுந தொழினீத
 தெவாநினி டய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
 எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
 நவின்றிடு குடினையு முருக்கொண்
 டெந்தையாஞ் சிவமே பரம்பொரு ளறிதி
 யெனவுரைத் தலினுமே யுணரா
 னந்தமா மலரோ னென்றிடி லுலகத்
 தறிவுடைத் ததீசியா திகளா
 லுய்ந்திடாச் சாரம் பெற்றவ ருன்னை
 யுணர்வரோ பவாநியுத் தமனே (17)

உத்தம னேழுன் னியக்கனாய் வடிவுற்

றொருசிறு துருமபுழுன் னிட்டுக்
கத்தனா னானென் றிருந்திடுந் தேவ

கணங்களா லசைக்கொணா தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினு ரெனவுனை யுணர்ததச்
சித்தமே தெளிந்தா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநண்ச் சிவம (18)

தெளிவடைந் திறைநின் றிருவருட் போன்ற

செழும்புனற் பொன்னிரீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத தாங்கியைந தெழுத்து
மிளிர்மனத் துனை விழியினீர் பெருக்கி
மெவ்விடை வேதநா யகியங்
கொளிர்தனை யுருகி யுருகியே தொழுமபே
றுற்றன னெததவப் பயனே (19)

பயனுனைத் தொழுமபே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரண

வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறார்
தையெயாடும் பிணிபடி நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரீந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெந்தையே யீசா
விவந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

வேறு.

பவனே முதலாக திருப்பெயர்கொள்
 பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
 நவமே பெருககு மின்பளிக்கு
 நலமே கருணைக் குறைவிடமே
 யவமே பெருக்கி யுழல்நாயே
 னாதோ கெடுவே னாளாயேந்
 சிவமே தனிமை யநாதிமுதத
 சித்தே நனுவற் நிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந தனைத்தோல்போற
 சேரச சுருட்ட வல்லன்னறே
 புகழா லுயருந் சிவனையனறிப
 போவான முததி தனி லென்று
 தகவே யுறுநன மறைசாற்றச
 சற்று மறியா முழுமுட
 நிகழே புரிவர் பவாநிக
 ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
 னெவ்வா றுன்னை யருச்சிபபே
 னெவ்வா றுன்னை வலமவருவே
 னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
 னெவ்வா றுன்றன் சிவாகமங்க
 ளியமப வல்லே னனுவுறைவோ
 யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
 ரிசைப்பா வுரைக்க வலலேனே. (23)

வல்லார் முலையார் மையலிடை
 மயங்கி யுழன்ற மதிக்கேட
 னிலலா வாழவை நிச்சயமா
 நினைந்து நின்றொறபதம வழத்தாப்
 பொல்லப் புலையேன றனையாளப்
 பொருதம விடைமேல் வருவாயோ
 செல்லா பொழிலசூழ வதரிவதை
 தேவே யமர சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவன்
 சிவனமா கேசன சாவேசன்
 மூவ ரறிபா முழுமுதல்வன்
 முதநன சித்தன் புறநிலவன்
 ஏவா தமக்குந் தலைமதரு
 மிறையோன் பரமன பூரணனென
 ரோவா மாறக ண்ணவுறையு
 மொருவ னனநிக கூறுவே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
 குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
 மேறு மென்றென் னுரைத்தவல
 மியமபித திரிவா மஹாணரா
 ராறு முடியின் மிசைத்தரித்த
 வமலா விமையோர் வணங்குகறை
 யேறு கண்ட நினக்கனரி
 யேவாக் குரித்தத திருமொழியே. (26)

திருமால் பிசுமன் இந்நிரனறன்
 செவ்வப் பதமும விராட்டிடை
 நெருமான் கரத்தி லொவிரதரந்ந
 நொளிநும பரம வெளியினிடை
 யருவா யுருவா யருவுருவ
 மாகநடி த்தைந் தொழி னடத்து
 மருமா மறைபின் வடிவிலகாத
 யமருங் கமல மலாப்பதனே (27)

கமல மலரோ ராரிரததாற்
 கருத்தி லுன்னத தனியிருத்தி
 விமலம பெறவே யருச்சனைசெய்
 விண்டு மலாக்கண சொண்டருளிச்
 சமரந் தெறுந் னேமிதரு
 தலைவா விரவி பற்றயர்த்த
 நிமலா பவாநி நகருறைபு
 நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனா
 வகுத்து மரியே முதலானோர்
 முறையே மற்றை வருணரென
 முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
 மிறைவா நீயென் றறிநதுமிகழ்ந்
 தேதி லாரை வணங்கலவர்
 குறைவே யவர்கள் வேதியராக்
 கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டுமாயர் தங்குந்நிறை
 வேண்டி புடிசும பெருமானே
 புண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
 பொலலா மணியே பொன்னையோ
 நீண்ட சீர்ததி நீன்மலனே
 சிவநன் னண்ணி லுறைசிவனே
 காண்டல செய்யும் பரம்பொருளே
 கரிசில வதரிக கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருணாமறைத்
 தலைவனெனக் கழற லோடும்
 புண்ணியடில பாதகத்துப் புலைத்தக்க
 னிசுழ்நதுரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
 மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
 தகர்ததலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
 நண்ணியுனைத் தொழாதிசுழ்வோர் கதியிதுவாம்
 நண்ணி லுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
 பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
 வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
 சிக்கிவெகு வைக ளேறுந்
 தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரார்
 சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
 பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
 திருநணுப் பரவா தந்தோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாவி லறைந்திடுவே
 னையாவென் னருமார டெல்லா
 மெந்தார்பின் னடியாயு மெளியேனைக்
 கைவிட்டா லென்றொர் வேலை
 பைந்தார்கொ ணறுங்கூந்தற னையாடு விரென்
 னமமைவலம பரந்து நிற்குங்
 கொந்தாருங் கொணறையனே பவாநிகர்க்
 குலககொழுநதே குலவுளு றோழி (33)

குலவுமறைக் கொழுமபொருளோ கோமகமே
 பவாநிகர்க் கோனே ஞானப
 புலமைமிகுத திடுங்காழிப் புரவலனு
 நாவரசும புகலா ஞாக்கோ
 னிலகுமணி வாசகததெம மிறைவருமே
 புகலதுகிக ளேற்கு நிற்குக்
 கலகமனக கொடியேனசொல் கனிதைமுமேற்
 றிடுங்கொணனாக கடவு ளானே. (34)

கடவுளரெ லாநதுதிக்குங் கடவுளே
 யெனதுளததுங் கலக்குந தேவே
 புடவியுழி ரெவற்றினுக்கும் பொருநதிறும்பா
 சங்களைநது போத நல்கித்
 தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
 பிறவாத தன்மை யாக்கும்
 விடையவனே யவாநிகர் வித்தகனே
 பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

ஊழ்வேநற் பெருங்கருணை மலைக்கோனே
 வைப்பேயெம வளளற் காழித
 தாழ்விற்றுப் பிள்ளையா தனியன்புத்
 தமிழ்மலைத் தந்தா யென்ற
 ஊழ்வினையெ லாமபோக்கி யுன்றிருத்தா
 மரைமலர்ததா ளுளததே கொண்டிப்
 பாழ்ம்பிறவி தனையொழிசுகக கருணைவைத்தாய்
 என்ன தவம பண்ணி னேனே. (36)

பண்ணியமு மனபர்குட்டும் பிட்டுமகிழந்
 தருளளிகும பாலன் றுணுந
 தண்ணிபசொற் றமிழ்மலைக் குருகியருள்
 ஆளிக்குமொரு தயாளச் சேயு
 முண்மகிழ்நது குலவமறைக் கொடிபாகத்
 தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும
 புண்ணியனே யெனையா ளும பூரணனே
 திருநண்ப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
 நின்னடியைச சேவித தெந்தாய்
 ஊவாயென் றடிபோற்று மறைச்சேய்க்கக்
 காலனைமுன் காலல் வீழ்த்தி
 ஊவாத பேராடி ளுதவுமுன
 தருக்கருணை யுன்னி வந்தே
 ஊவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
 பயாசியில்வா முமல முர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்க்கு
 யாயுள்ளார் முன்னோர் நாளி
 லார்த்திடுமபே ரலைகடைய வுதிற்றிறந்த
 நஞ்சுகண்டே யலறிக டுனி
 வேர்த்துடலம பெரிதுழநது வீழ்நதுனடி
 துகிதேவர் வீயா தாய்ச
 சிர்த்திகழ்நஞ் சண்டருளுந திருநணு
 வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநணு வென்றொருக்கா லுரைப்போரே
 பெரியோர்கள் செலவ மலகுந
 திருநணு நகரடையப் பெறுவோரே
 முற்சென்மத் திருவி னுளர்
 திருநணு நகரடைநது திருப்பொன்னி
 நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித்
 திருநணு வுறைசிவமே யெனதாழ்குப்போர்
 முத்திருநெறி சேர்வ னன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென றருமறை கூறிப்போய்
 நின்று நிற்கண்டு நேரொன்றுஞ் சொழிநிடா
 தொன்றும் வேதக கொடிபட ரோங்கலே
 துன்று சோலைகள் சூழ்நணுச் சோதியே (41)

சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே
 யாதி, யேயர னேயட்ட மூர்த்தியே
 நீதியே நிகுற வேநிம ல்ரம்பிகை
 பாதியே பர னேநுணைப் பாதுவே (42)

பாறு வென்ன வெளிர்ந்நிரு மேனியாய்
 பாறு மத்தி யொளிர்ந்நிருப் பண்ணவ
 பாறு நேத்திர பர்கக பதததொளிப்
 பாறு வேநறை வாரந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினே பாற்றுப வானியாய்
 சூகவ நேமுத லேயென மதன்பெலா
 நெகவ நேக முறைதொழு நேபங்கொண்
 சூகவெ நெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
 முண்ணி னே நுனை யொணமலா கைக்கொடு
 நண்ணி நானொழு நானுறு மோகன
 வுண்ணி றைந்தெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
 தேயுக கேள்வி யடியா திருவடி
 நாயு மேயிகழ் நானும் பணிநிதி
 லீயு நானுமுண் டோகன வெந்தையே. (46)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
 வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
 தத்தி டாதெனுந் தனமை யுணர்நுனை
 வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுந்
 தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுந்
 சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமி லிலகதைக்கீழ்
 வாழ்வு கொண்ணினே யன்றிமற்றுணடுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ வென்னவெ ணுட்கலந் தானநதங்
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைக்கொடி பாகததெங்
கண்டே சர்க்கரைக கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயங்கெடந் காரியுண்
கண்டனே நனுக காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
துந்தாத் துயாக்கடனீந் தொண்ணு துழல்கின்றேன்
பங்கார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலரதனைக கொண்டுன் குரைசுழல்கன்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி னாரரசே. (52)

அரசே யிலந்தைநிழ லண்ணு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்கநெண்டி யும்புனைதும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவழுத்தி வாழ்வரெனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமது
நின்னேய மிகளு னிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றுன்னு மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

விண்ணகும் பிறசமயப் பேயப்பற்றுக் கொண்டாடி
 வணங்குபல கொண்டோ ரறியா ஆணைப்பழிப்பார்
 வணங்குமறை யுண்ணையன்றி மற்றெவரைக கூறுகிலே
 விண்ணகும் பரமபொருளென றிலகதைப் பெருமானே. (55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
 யுக்குமுளத தாற்றொழுவா ரோய்வா பிறப்பொழிந்தே
 கருகுமனங் கொண்டே... சுவில யடைநாயே
 னருகு நிறைவதரி யண்டித தொழுவகென்றே. (56)
 என்றோபந் சாக்கரமே யேயாதசிந்தை கொண்டுவல
 தென்றோமெய் யன்பர்குழாத தெய்தித தொழுதிடுவ
 தென்றோ மறைக்கொடியோ டேசுதியுனைக கண்டிடுவ
 தென்றோ திருநாடு வெயதியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மககநாமே
 யுய்கியுற வாயத்தவையென றுன்னு ம... வோர்கள்
 செய்தியெலா மெறையககுத் செனமப பகையாகச்
 செய்தியென நின்றேன றிருநாடுப் புண்ணியனே (58)
 புண்ணியமுங் கண்ணியமும புன்மைதவிர் நன்னெறியு
 மெண்ணியவெல் லாமுநின்ற னேததி லுறுவதென்றே
 திண்ணியநல் லாக்கமொடு சிந்தைகொண்டே ஸீலம
 |லர்க்
 கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
 னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
 பற்றலர்க ளுந்முன்னும் பராகமெனக் கண்டோயே
 யுற்றவருக குறுதுணையே யோங்கிலந்தைப் பதியானே. (60)

வேறு. |

பதியாணை யெண்ணி லுயிரகட்டு மன்பு
 பதியாத நெஞ்சி னிடையே
 வதியாணை நீழல் வதரிக்க னென்றும்
 வதிவாணை மாதா ஈருகி
 லுதியாணை மெய்யி லுதியாணை காதை
 யெனவோது வோணை யொளிருங்
 கதியாணை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
 கடையேனை யாள்சை கடனை (61)

கடையேனை யாள வருவாணை வேத
 கலையிற் கலந்த பரணை
 விடையோணை வணமை மிளிர்வோணை முக்கண்
 மேலோணை பனபா மனவாழ்
 வுடையோணை வெளளி யுயரோங்க லென்று
 முடையோணை வரிகொ ளுரியி
 னுடையோணை நல்ல வதரிககண மேவ
 லுடையோணை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னஞ்சம் மொருங்கி
 நீராறு வார விழியே
 விஞ்சங் கரங்க ளெஞ்சம் பல்போதுன்
 மேலாய பாத மிடவே
 நஞ்சங் கரந்து துஞ்சங் களத்த
 நறையேற தேறு மிறைவ
 தஞ்சம் மிலந்தை யிலகேச வென்கை
 தமிழே னெனா ளுறுவனோ. (63)

ளநநா னுனாது திருநைந தெழந்தை
 யியைவோடு மெண்ண லுறுநா
 ளெநநா னுனாது திருநீநிலங்கு
 மெழினபேளி கண்டு மகிழ்நா
 ளெநநா னுனாது பதுமப பதங்க
 ளிதயத நிலங்க லுறுநா
 ளெநநா ளிலநதை வனமேவு சங்க
 மேசா விசார மறுநாள்

(64)

அறுகா ளிலங்கு குழலா ளிலநதை
 யாமர்வா ளெனாது துயர
 மறுமா நிரங்கி யாருளே ததுமப
 வடிவேளை யாளு மனநா
 ளுறுபா கமரக ளாருவா மொலுவு
 னுபபாத மின்று தொழ்தே
 னற்றவே துலங்கு சிவமே நனாவி
 லரசே நிறைநத முதலே

(65)

அரசே விரும்பி முரசே யியமப
 வமருடு நின்ற விசயன்
 கரசே கரங்கொ டடியே பணிநத
 கணமான் மொழிநத கவினா
 ருரைசா லுகின்ற மறைநா லுமுன்ற
 னுயர்வே யலாத மொழியா
 தூவா வவன்ற னுயிர்போகு சாறு
 மொளிர்பூஜை கூறு முளமே.

(66)

ஓளிர்வா னிலங்கு கதிருநி மாய
 னுளமுநி நின்ற வொருவ
 தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
 தவவேத வலலி தலைவ
 குளிரவா னினிந,து குலவா வுலர்நது
 குரவே துலங்கு சடைய
 மினிரகா விலநதை நகரா விழைந்த
 வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
 யதனான் விசம்பி னடைகீழ்
 தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
 தமையே விரும்பி வருமோ
 விஞ்சே றயர்நத கொடிசேர் காதத
 விதியார் கடக்க வுரியார்
 நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை குடு
 நாதா நணவி லமாவோய். (68)

அமாவீண்ணி லோடு மருண்பல் துன்ற
 வலரும பகனற னொளிரகண்
 தமர் நணனு தீய சிறுவேதன் மண்டை
 தழலெச்ச னென்பர் தலைநா
 வமர்கொண்டு நின்ற வரீயீர மாதி
 யதமா யொழிநது படவே
 சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
 தவசங்க ரேச கதியே. (69)

தலமே புரிந்த தெதுவோ யுனாது
 தலமேவு பொன்னி யுடமீன
 தலமே யுயர்ந்த மணியோ கொழிகு
 நலமா பவா தி யுதிசோ
 குவதாரு கூட விடையே படிந்து
 குழகா மறைக கொடிபடா
 சிவமே யிலந்தை சிழிலை யாமந்த
 தேவே யெனப் பகரவே

(70)

வேறு

பகர்வரிய மறைகளெலாம் பரவுகின்ற பதியே
 பண்ணவனே பென்னரசே பாலனமார் விழியாய்
 துகாவரிய போகங்க ணுகாநதுயர்ந்த பதமே
 நோயின்றி யுறைவரெலா துன்றாளே வழுத்தி
 யகமகிழப் பெற்றவாக ளன்றியெவ ரயலா
 ரம்பொன்மணி யம்பலத்தெம் மருமருந்தே சிவமே
 தகவுரிய விலந்தைவனந தவகுபெருங் கணியே
 சுகரானே பசுபதியே தாவில்பரஞ் சுடரே.

(71)

பரஞ்சுடரே பாசுகமே பரவெளியே பரமே
 பரசிவமே பரசிலையே பரவுபெரும் பொருளே
 சிரபுரமார் சிவஞானச செல்வாகவு ணியனார்
 தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுககட் கரும்பே
 ஆரகரவென் னுளத்தமர்ந்த வருமணியே மலையே
 யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலகிழ லமர்ந்தே
 பரவுமறை யாகமங்கன் பகருமுமா பதியே

படரிலந்தை வனநாதா பகவெனக் கருளே. (72)

இலங்கை வளத தென்முமம ரொதாயே மறைக

ளென்றுமுளா யென்றுதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலந்தியொன்று புரிபூசை யுளநதனிலே மகிழ்ந்து [யே

செவகண்ணை னுக்குமரு ளங்கண்ணை விமலா
கலந்தடியார் துதிகடறிக கண்ணீரே பெருகதிக

கைகோததுக குரவையிட்டுக களிததாடும் பெருமை
நலந்திகழுக திருநாளை நாதசங்க மேசா

நாயகனே யெனையாளவாய நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புநதிமகிழ் கணியே

போதமருள ஆதரமே புததமுதச் சவையே

தெருளேகொள் மணப்பெரியா தேடுபெரு நிதியே

செமமைமறை யோலமிட்டுக தேறரிய வெளியே

இருளேகொள் மனச்சிறியே னேததுகுண மலையே

யெண்ணுமலே வலவிபடா கண்ணியமாந தருவே

அருளேகொள் விழியநாளை வாவுநுண டிறையா

யவிநாசி யப்பாநின் னருணினைப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றோ ரருமறையோர் மகவை

யகல்வாய்க்கொள் கராவினினின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாயமை யரசினுககுத தணகயிலைக காட்சி [தோய்

தான்காடடுக கருணையனே சடையவனே விமலா

பவவாய்மை யொழியாதேன் படும்பாடோ பெரிதே

பஃரவெளி தலவேநற் ககனவெளி யுறையோய்

சிவசிவவென் றயரொழிததுன் றிருவருளுக் கிலக்காச்

செய்குதியோ பவாநிகர்ச் சீலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்

தெளிவிலவே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியரொடுங் கூடுகுண மில்லேன்
 கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய்
 நாலுமறை புதழ்நாயா பவாநிகோ நாதா
 நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
 தாலமதி லுயர்மதியந தரிததருளு மொருததா
 சங்கமேச் சுரனேயென் பங்கமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம் பாகுமொழிக் கன்னி
 பரசமடி யவாகளுக்கே பதமருளு மரசி
 துங்கமொடு கண்டிடவே சிங்கலிலசீர்ச் சபையில்
 தொன்மைநடம் புரிசிவமே தூய்மையிலலா நாயேன்
 பங்கமறுத் துன்னடியாரா பங்கிலுற வருளாய
 பண்ணவனே கண்ணவனே பவாநிவள ரமுதே
 எங்குநிறை புரமுமுன னிலந்தைவனக கபோத
 மிரண்டுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
 செங்கமலப் பதத்தானே யங்கமல மலரார்
 பூசனைகள் புரிந்தவன்கண பொங்கமுறக கொண்டே
 பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பினொடுங் கொடுத்த
 வீசனைமுற் பனறிக்கோ டானையுரி யிலங்கு
 மீடிலரி யுரிபாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
 மாசறவோர் குறளனமுது கென்புமுறக கொண்ட
 மாதேவைப் பவாநியனே வாழ்த்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
 வணபுகழ்கேட் டிடச்செவியும் மலரினறகக் கரமும்
 பாழ்த்ததிறப் பறுத்திடுவான் நிருக்கோயில சூழப்
 பதமுமவன் நிருவடிவம் பார்த்ததுயாக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருந் கொடுநினைந்து விம்மிவிம்மித் தேம்பி
வியாவைவிட்டுக் கூத்தாட மெய்யினையுந் கொடுத்தாய்
ஞழந்தமது கரமுரலுந் தாரோயநற பவாரிச
சோதியுமை பாதியனே சோவிலணிங் கியானே (79)

சோராம லெமன்வருங்காற் சோர்நூவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிநது மெய்மமையெழுத தைநதா
லாராமை மேற்கொண்டிங் ககங்குழைந்தே யுருகி
யஞ்சலிசெப கரமொடுந தடிவழுத்த வருனாய
தேராம லயனமாலுந் தேடுமணி மலையே
தெளரியோ ருளளமநிற நிகழ்த்தருகல் லொளியே
நீராக வருங்கநகை முடியவனே சூலம்
நிலாவகையா கிருநனா நீலகண்டேச் சானே. (80)

பேறு.

நீலகங்கிரி போலுற்றிடு மாலுநகரி யவனே
நீமலைகொரு பகருந்நிடு டியாலொளிர பயா
தாலகங்கிரி வாழ்வுவிற்குரி யாழுககொரு தாதாய
தங்குங்கிரி யெனுமெனவீனே தனையேயினிமோதாய்
பாலுககொரு சேயுற்றழ லாலககட வீதாய்
பரமாவென வெமனாலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சைச்சிவ ஞானப்பர தேவாநனா மேவுஞ்
தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேனா வாழ்வேய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணை னுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெங்கனு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுக்கிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு தூத
 ளைச்சொலு ஞானச்சுட ருண்மாகட லரசும்
 சொல்நற்சுவை கனியககவி சொரியெந்தையுமொழியுஞ்
 சோதிக்கவி யாதிக்கென தேதக்கவி யுறுமோ (82)

ஏதக்குண மேதக்கதெ னெண்ணவகொள நண்ணி
 யிருந்தேனேரி னருந்தாடொழுவெண்ணிததயை
 நீதககுண மலையேயரு ளாதததவ நிலையே [பண்ணாய்
 கிமலப்பெரு மானேகர கமலத்தொரு மானே
 யோதககொளு பரனேமலை வேதககொடி வரனே
 யொளிரகங்கை முடித்தாய்மழு வொருசெங்கை பிடி
 தாதத்திமி யெனகட்டம தாடப்பொலி தாளா [த்தாய்
 தண்ஹாவத ரிககாளில கண்ணுமறை முதலே (83)

மறையிற்பொரு ளொன்றேயெனல் முறையிற்பொரு
 | ளுணரா
 மாநதாபபச வாருதமை யேந்தற்பொரு ளெனபா
 முறையிற்சொலு மதனுட்பொருண முதன்மைப்பா
 | மொன்றே
 முதிரும்மசை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாந
 திறையிற்படு பொருளாகிய சிவப்பொருளெனவே
 தேறத்தவ மேவறங்கிலா மாயைப்பெரு வினையோர்
 னிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயத்திரு வருளே
 நேராதவர் சேரார்நன வாரதவைத முதலே. (84)

முதலைப்பிடி யதிலுற்றிடு முாடக்களி ருதி
 மூலப்பொரு ளேயென்றொலி மூளக்கத நியபோ
 ததனைத்துய ரதனிற்செடா தாளக்கதி ராழி
 யதைவிட்டிடு வோனேபர மாரும்மில் றென்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளநீர்திப்பொருட் பரனீயென லுணரார்
திதலைப்புணர் முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவிததுணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுந்தெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முறுவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும்
புக்லாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிக்குறு மாதித்தொழி லானு
நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவித்தொழு தாலித்துஞ் லேயித்துணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெக்காலமும் வியாதன்னுரை மெய்யே
(86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர்
[வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாநிற்
கியாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிக்குய ரெட்டென்
னியாயங்கொளு தொகையாயுற நேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோர்மைப்புல னுணியோ ருணர்வார்
[கன்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாதிக்கெரி யாவாய்
செம்மைப்பொருளானேநனு வுண்மைப் பெருமானே
(87)

பெருமாமறை யோலிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை
[யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு துன்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் சுருமானுதி ரங்கொன்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப வாந்
வதிநல்லமு தககுமபம துறுமோநதி தானு
மருகாவினை தருடண்ணிய மிகுதானம துறுவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னணுகாதேனே யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிககே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைந்தார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடிததுயா வாடததிரு ஞானம்
வாய்ந்தோர்நதி தோய்ந்தேபவ மாய்ந்தோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகிலமேவிட வோதகருயில் கீதம் [ரோ
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிரகின்னாகள் பூவை
குளமாவீழி யாநின்புகழ் கூறததிரு மிளிருங்
கொங்கிற்றிரு நண்ணுவுறை மெய்கட்கிறை யோனே
(89)

இலையேசர ணீசாசர ணேதந்தலிர் மாதா
விணையுநதிரு மெய்யாசர ணையாசர னென்னு
ஞறையாய்சர னொருவாசர ணேமென்பொரு ளானே
யுன்றாள்சர ணின்றாள்சர னொளியாய்சரண் வெளி
நிறையாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணயாசர ணிமலாசர ணமலா
குறையில்லதோர குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்நன வானே (90)

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரம்போற்றியெம்
மையபோற்றின் மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடிகள் போற்றிநல்
 லரசபோற்றிநல லழகுறைஞ்
 சிவபோற்றிசெஞ் சேவபோற்றியார்
 தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
 செறியுநானமுகன் றலைகொளுத்தம்
 தினனாயினேன் போற்றியெம்
 பரமபோற்றிமுப் புரமெரிததிடும
 பகவபோற்றியெம் மமமையின்
 பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
 பதரிமேவிய சதுரனே
 குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
 கோதிறதையே போற்றியாள்
 குழகபோற்றியென் குறைகடர்த்திடுங்
 கோலபோற்றியோ போற்றியே

(91)

கோலபோற்றிசே ராலபோற்றியென்
 குறைகடர்த்திடுங் குழுதவாய்க்
 கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
 கொழுநபோற்றியெம் மழுவனே
 தாலமேலுயர் சேவயர்த்திடுந்
 தலைவபோற்றியெந் தந்தையார்
 தருணபோற்றியெய் வருணபோற்றிசெஞ்
 சாணபோற்றிநால வேதமா
 நூலபோற்றிமா மூலபோற்றியே
 நுவலருந்திருக் கயிலைமே
 னுதிக்கெ ளமுவிலைச் சூலமேந்தியாய்
 நுன்றிருப்பதம் போற்றிநந்
 சீலபோற்றிமா விலந்தைமேவிய
 செலவபோற்றிநண் னாவரு

தேவபோற்றினிண் ணுதிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியென் னப்பபோற்றியென்
னததபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐப்போற்றிவாழ் துய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேயொலிர்
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
துலங்குகின்றதோர் தன்மைசேர்
தொன்மைபோற்றிமெய்ம மின்மைபோற்றியுன்
றொடர்பறாததோர் உமையவள்
பாதிபோற்றிநற் பதரிமாநிழற்
பகவபோற்றிவஞ் சகாகள்பாற்
படர்கிலாதவா போற்றிபங்கயப
பதநிழற்கணே போற்றியீண்டென
யேதிலாளன் னெண்ணிசேகரி
லெங்கனுய்குவேன் போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந் தெய்துபங்கரீக்
கென்றுவேண்டுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவத்திரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத்
துங்கபோற்றிநற் சங்கபோற்றிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
துயபோற்றிமா மாயபோற்றியேர்
துன்றுமான்மழுத தோன்றலா
மெங்கனாயகா போற்றியென்னையா
ள்சபோற்றியோர் தேசனே

யெந்தைபோற்றியெம் பெருமபோற்றியோ
 வேலவர்குழற் கௌரியோரா
 பங்குடைப்பெரும பரமபோற்றிசுற
 ககனமார்நடப் பாதனே
 பசுபதிததனிக் கடவுள்போற்றிநீள்
 படரிலந்தைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழல்விடுமமழுப் படைதுலங்கிய
 நித்தபோற்றிசா லுததம்
 நிமலபோற்றிகண் ணுதலபோற்றினன்
 னெறியபோற்றி முதறிஞாகள
 அழனிதததவா வாலமுண்டரு
 ளாதிபோற்றியென் றனுதினநதொழும்
 அண்ணபோற்றிமுக கண்ணபோற்றியா
 ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
 குழகபோற்றியெண் குணமுடைப்பெருங்
 குனமன்னதோர கோலமார்
 கோதிலாதவா போற்றிபுண்ணியக்
 கொள்கையாகம மோதிடும்
 அழகபோற்றியென் னப்பபோற்றியெம்
 மடிகள்போற்றிவே ரொப்பிலா
 வரசபோற்றிசீ ரிலந்தைநீழல்வா
 ழுமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிநதொளி
 ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
 னசலபோற்றிகண் மணியணிநதிடு
 மதுலபோற்றிநின் னடியரை
 முமலநீக்கியாள் முதல்வபோற்றிமுப்
 பொருள்விரிததரு னெறியருள்

முகதபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்

சுத்தபோற்றிமுற காலனைக்

கமலநேரடிக் கழலகொடெற்றிய

கடவுள் போற்றிகங் காதர

கரடகுஞ்சரத தூரிவைகொண்டிடு

காரணநிறை பூரண

சிமயமாலவரைக கன்னிபங்குறை

தேவபோற்றியோ மூவருந

தோகிலாததோ வதரிமேவிய

சீலபோற்றியோ போற்றியே

(96)

சீலபோற்றியன் றுனிழற்கனோ

சின்மயக்குறி விரலினாற்

தெளிவுணர்தகிய முழுமுதற்பொருட்

டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்

கோலமாகநின் கோலமாகமுற்

கொண்டுகாததவா போற்றிவஞ்சகக்

கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு

குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்

தாலமீக்குய ரேதிவித்தலந்

தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே

சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்

சாரவைத்தவா போற்றிமுன்

மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு

முனைகொள் சூலமாம படையுடை

முனிவபோற்றிநற் கனியிலந்தைசேர்

முதிர்கவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின்ற நின்

கமலசெஞ்சர னெஞ்சினிற்

கதுவமென்கணி லமுததாரைகள்
 கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
 பனிவருநதுளி யதனொடொண்மயிர்
 படியிலாதுயர் பொடியெழுப
 பண்ணியஞ்சலி கைகொளக்கடை
 படுமெனுள்ளமு முருகிட
 வினிவருமபய மேதுமினறிநி
 னினையிலாதசீர பாடியே
 யீசத்தகிமி யிட்டிடச்செயு
 மிறைவபோற்றியெ நெனதையே
 யினியசாககரை பாடொடொண்பழ
 மெனனவுள்ளெழு மிபைமே
 யிசைகொடககிண வதரிமேவிய
 வெர்ப்பிழ்வைப்பனாய் போற்றியே (98)

எர்ப்பிழ்வைப்பனாய் போற்றியேழையே
 னிடாக்கொணலகுர வினிவருநதிடா
 தினிதிலாண்டிடு மீசபோற்றிப்பொற
 பேறுதாளுடை யெனதையே
 துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
 சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
 சுருணபோற்றிமெய்ச சுயமபுபோற்றிசிற்
 சொருபபோற்றிவே தாகம
 மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
 மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
 விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
 ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
 செய்ப்பெருநதிருப் புனிதநன்னுத்
 தேவபோற்றிவா லறிவனே

தினனேனையுன் றுளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணு போற்றிகாரணு
போற்றிபூரணு போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணு
போற்றிசமபுவே போற்றியே
போற்றிமாவத ரிககண்மேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றியைமமுகா போற்றியே
போற்றிசந்திர தாரணசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேநணுப்
புண்ணியமுதல போற்றியே
போற்றிராயினேன மாலைகொண்டருள்
புனிதசோச்சிவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

உ .

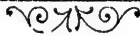
சிவமயம்.

திருச்சிறுமபலம்.

திருநண வென்னும்

பவாநிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவாநி போர்டு ஹைஸ்கூல்த் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையூர் சிவபுரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவாநி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

9/16
2. 12. 1904
F 4. 1

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான் திருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக்குண்டாகிய ஓர் தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலையில் ஓய்வு கிடைத்த சந்தாப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூல் பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும், அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினாத்தலாலும், பின்னாப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாச மின்மையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வருவதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய்ய முடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிடநேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதிய முற்றும் ஸ்ரீ சங்கமேசப்பெருமானது திருச்சந்திதானத்தில நம் சைவ சமைய பரமாசார்ய மூர்த்திகளது திரு நகைத்திரங்களில் “குருபூஜை” திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட்ட விய ஸ்ரீ நடேசகருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மானித்துள்ளே மாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடியர் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் எனபதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய ஆரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரிபுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாஸ்திரம்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டசுரர் ஆலயம்
ஸ்தானிகம் பூமீதம் ம. நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வேண்பா.

கூதாதி காணற் கரிபா னை விற்பாணக்
கூதாதி யானபநிற் றகூதாதி—முத்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினான்
பான்மைத் தம்பூர் பரிந்து.

அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க கின்பன்
பரணையலாற் பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீரூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேரூர் புகல்வார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி. ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினான் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டானே.

கோயமுத்தூர்க் கவான்மேண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்நாட்டித்
திருவாளா அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலிததுறை.

பந்தாதி மாலை முலைக்குய் பா.வம பகாந்தலைநது
நந்தாதி மாலைய வலலம் ப.பா. நடுவுறையுங்
கந்தாதி மாலையன நாடாறுத வா'ஷுன கழறஞ்சமென்
நந்தாதி மாலை பதிற்ப்பபத தாக வணந்தனனே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவெனெனப் பரமதப்
ரறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சரமபிளிற்றத் துரததுமொரு சைவசிங்
சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சரம்பஞ்சாட் சரமெனக்கொள் தகவுடை
பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த
துயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங் கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுததுக
கண்ணினி லொற்றிக் கொளததகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வேண்பா.

வேதவல்லித் தாழுடனே மேவும நிருணை
 நாதாசங்க மேசாரக கு நற்பதிற்றந்—தா க்கொண்ணுண்
 மெயமமைக குமாரசா ம்ககவிரு னெனய்றுதும்
 செம்மைக் குரிசில சிற்பது

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன்
 பத்திராதிபரும், ஈரோடு “கோங்குவேள்” பத்தி
 ராதிபரும் ஆகிய திருவாளா
 தி. அ. முத்துசாமிக் கோனா அவர்கள் இயற்றியது.
 அரும்பவா வெருளியறறுச் சிவப்பேறே
 கருதுமுணமை யன்பர் தங்கன்
 சுரும்பவா வியபதமே துதிசுமர
 சாமியின்பிற் சொன்னு னோர்புற்
 றுரும்பவா னவரசைகக முடியாதா
 விழைமுக்கட் சோதி நின்ற
 அரும்பவா னீர்க்குடற் பதிற்றுப்பத்
 தந்தாதி யன்பி னாயந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலை திருவா
 ளர் K. S. பழனிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கந்தனுவா யுதமாலே
 யாக்கொடிரு நற்பவாநித்
 திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்றுப்பத்
 தந்தாதி செய்தான் சீர்தங்

குதம்பரசம மணியெனவே சைவமது
தலாழத்தோங்குக கொடியை நாட்டும்
சகம்பரசஞ் சேரவே ஞாண்மரபில
வருகுமர சாமி மரலே.

வேண்பா.

பதிற்ப்பத தந்தாதி பாடினா பவானி
யதிற்ப்பத தந்தா தியம்பு—மிதழ்கனமெய்
மாமறைக கொம் பாராதி வணணைமீ திறகுமர
சாமித தமிழ்ப்பணடி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச் செழுமறைக கொடிசேர்
சிவபரஞ் சுடரரு டுண்ட
நார்திகழ் பதிற்ப்பத தந்தா தியினை
நவின்றன ஞாயினை நதனை
யேர்திகழ் முநாதி சைவனைம் முகத்தி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரன்றிரு வருவம்
பெட்பொடு மும்மையுந் தொடுவோன்.
சீலமார் சிவாக மங்கன்கற் றுள்ளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நனாவிற் சுந்தரக் குருக்கள்
தவப்பய னாகவந துதித்தோன்
கோலமார் நடேசக் குருக்கணல லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார் மிடற்றெம மிறையருள் பெற்றான்
நேரிலயான செயகைமமா றெவகை.

இங்ஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணு பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பமை.

பந்தார்விரன்மட வாள்பாகமாநாகம்பூண்
டெருதேறி
யந்தாரரவணிநதவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திரு த்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச
செந்தேன்றெரியொளிரததேமாக்கனியுதிர்க்குந்
திருநணுவே (1)

நாட்டம்பொலிநதிலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகையிணையேநதி
யீட்டுந்தயரறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுநதிரைசேர்க்குந்
திருநணுவே. (2)

நன்றாங்கிசைமொழிந்தூநன் னுதலாள் பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றாங்குசெஞ்சடையெம்விகிர் தர்க்கிடம்
 போலுமவிரைசூழ்வெற்பிற்
 குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலா லுஞ்
 சாரற்செவ்வி
 சென்றோங்கிவானவர்களே ததியடிபணியுந்
 திருநணுவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
 கரித்தோல்கொண்டு
 மெய்யின்முழுதணிநதவிகிர் தர்க்கிடம்போலு
 மிடைநதுவானே
 ரையரவரொம்பெருமானருளென்றென்
 றுதரிக்கச்
 செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்
 திருநணுவே. (4)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
 வெண்ணூல்பூண்டு
 தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
 போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
 வத்தேனளியுண்களியாவிசைமுரல்
 வாலததும்பி
 தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
 திருநணுவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணுக
 வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமுன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்

புலியுமானு

மல்லாதசாதிகளுமங்குழன்மேற்கைகூப்ப

வடியார்சூடிச்

செல்லாவருநெறிககேசெல்லவருள்புரியுந்

திருநணுவே.

(6)

காணர்களிற்றுரிவைமேன்முடியாடரவொன்

றரைமேற்சாததி

யூனாத்தலையோட்டி னுணுகந்தான்றனுகந்த

கோயிலெங்கு

நானாவித்ததால்விநிகணன்மாமே

யேததிவாழ்ததத்

தேனார்மலர்கொண்டடியரடிவணங்குந்

திருநணுவே.

(7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய

விரலா லுன்றி

முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு

முனைசேர்சீய

மந்நீர்மை குன்றியழலால்வலிகுறைய

வழியுமுன்றிற்

செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்

திருநணுவே.

(8)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்

குடைபான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலும்

கழல்கணேடிப்

பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்

போற்றமனனிச்

செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்

திருநணவே.

(9)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பா

ரல்லபேசி

மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று

மூர்த்திகோயி

லோடுநதிசேருந், திலமுமொய்த்தகிலும்

கரையிறசாரச்

சேடர்சிறந்தேதத்தேதான்றியொளிபெருகுந்

திருநணவே.

(10)

கல்வித்தகத்தாற்றிறைசூழ்கடற்காழிக்

கவுணிசீரார்

நல்வித்தகத்தாலினிதுணருளுன

சம்பந்தனென்று

சொல்லித்தகத்தாலிறைவன்றிருநண

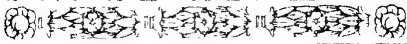
வேததுபாடல்

வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்

மண்ணின்மேலே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

திருநணுவென்னும்

பவாநிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

லிநாயகா காபடி.

தேமலை தொடரமலை முடிநாந

மலையகொடியாந தேவி பாகக

கோமானைப் பவாநிககாச சிமானைக்

கூற்றினுயிர் குடிதா வானைப்

பாமலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி

யாற்பரவா பரிதேத மொரு

மாமலை மொழித, கருவம பிரணவகுஞ்

சரத்திருதாள வனசந தானை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ ஹுணர்கி
 லலகிலா வவை யாவைய மல்லவா மமலன்
 லிலகி லாவொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
 மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய யுணாக
 தேர் (1)

உணாந்துணர்ந் துணர்ந் துன்னையே பரமெனச் சுருதி
 தணர்நி டாமுத னடுவிறு தியிலுமே சாற்ற
 யுணாகதி டாதிற்ந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
 கணநதனி லிறந் திடுபுலோர் காணபமோ நனுவே (2)

நனுவத வீட்டினே நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
 ரெனுவத புன்னிதி மனைமணி மலரணை மண்ணே
 ருனுவத புத்தமு தனையநல லடிசிற்கு முந்ந்
 நனுவவை நண்ணிடார் பரகதி நனுகலெந் நாளோ (3)

நாளு நாளுமே பொய்சொலிப் பிறர்பொரு ணையநது
 கோளு மெண்ணில கூறியே குடிசெடுத் துழன்று
 தாளு மோய்நதிடத் தவந்தவிர் வழியிடைச் சரித்துந
 கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னனூத்தொழார் கெடு
 வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
 புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றுடொழப் புரியாய்
 விடை யுக்கததொளிர விண்மதி முடிக்கணின் திலங்குஞ்
 சடை முடித்திடு சங்கர சங்கமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
 வெங்க னாயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
 தங்கு நாயக காவிரி நாயக தயங்கு
 கங்கை நாயக கானக வதிரிநா யகனே. (6)

வதரி மேலிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றன ருதையைக் கொடி
[யேன
விதலை கோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிப்
பதரின மேலிய தேவரை யுளத்துணிப் பணியேன (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந்
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொ ளுந் தூண்டுகோ ருனு
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுந் பென்ன
நணி யுனைத்தொழப் பண்ணுதி நனுவறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளெனப் தனறி
யுவந்த சாந்தமாம் பொருளென மாமறை யுரைக்கப்
மவந்தெ ருருனை யறிகில ரென்னனுப் பானே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பவியார்
பிரம னேமுதற் தேவர்கன் பிறந்திறந் துழல்வோர்
விரவு விண்ணிடைத் தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெங்ஙன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புளி யோடு புனலனல் வாயு
வாய்க்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
வர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நனாவினிக் குணனே (11)

சூனென்னக் கூறு மெட்டுநிற் கன்றிக்
 கூறுத லெவாகுகெவா நுரியார்
 பணவலாக் கச்சைப் பகவணை வந்திரிப்
 பாலமர் பாலமார விழியார்
 மணமலாக் கொனறை மதியுமொ டணிந்த
 வந்தனை பங்கயாப் பாதா
 வணமலி பச்சை யுருவுடை மலிசைச்
 மணியணை நனாகர் மருந்தே (12)

மருந்தனாய் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
 வாய்த்ததோ ரொளிவிளக காண
 யிருந்தநாண் முனிவர் நால்வாகு மாலி
 வியைந்தமுடி பொருள்விரித் துன்னைத்
 தருந்தகை ஞானச் சயம்புனை யமலா
 சங்கரா தாணுவே பரமா
 முருதுநேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
 முத்தனை நனாகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெவ்வெவற் றினுக்கு
 முறைப்படு பூதங்க ளெவைக்கும்
 விதம்படு முலகம் படைத்திடு னோர்க்கும்
 விரும்பி ரெனவுரைப் பேரர்க்கும்
 இதம்பெறு தலைவன பிரமநீ யென்ன
 விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
 பதம்பெறு மனத்தோர் ஆசைதா சிவனோம்
 பவாநிநா யகனெனும் வேதம் (14)

வேதநா யகிபங் கொளிர்மணி விளக்கே
 விண்ணவ நுண்மகிழ அமுதேக
 மேலதநா யகலோ புண்ணிய முரத்தி
 புழுததலைப் புலையேனை போற்றுங்
 காத்தன யகலே கண்ணதந பரணே
 கருகாவா நுள்ததுறை கமல
 பாத்தநா யகலே பரமபொழுட் சிவமே
 பவாநிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவாநிவாழ் முதலே பரமணே சிவமே
 பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
 யவாவினி ஸமுத்தி யவலமே புரிந்து
 மன்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
 தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாததித்
 தடையிலா துருக்கிந தொழினீத்
 தெவாநினி புய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
 எந்தையோ நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
 நவினநிந குடிசையு முருக்கொண்
 டெநதையாளு சிவமே பரமபொரு ளறிதி
 யெனவுரைத் தலினுமே யுணரா
 னந்தமா மலரோ னென்றிடி லுலகத்
 தறிவுடைத்த ததீசியா திகளா
 லுய்ததிடாச் சாயம் பெற்றவ நுன்னை
 யுணர்வரோ பவாநியுத் தமனே (17)

உத்தம னேழுந் னியக்கனார் வடிவுற்

றொருசிறு துருமபுழன் னிட்டுக்
கத்தனா னெனன் நிருநதிடுந் தேவ

கணங்களா லசைக்கொணு தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினு ரெனவுனை யுணர்த்தச்
சித்தமே தெளிநதா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநணுச் சிவம் (18)

தெளிவடைந் திறைநின் நிருவருட் போன்ற

செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத் தாங்கியைந் தெழுத்து
மிளிர்மனத் துன்னி விழியினீர் பெருக்கி
மெல்லிடை வேதநா யகிபங்
கொளிர்நினை யுருகி யுருகியே தொழும்பே
றுற்றன னெத்தவப் பயனே (19)

பயனுனைத் தொழுமபே றன்றியொன் றுண்டோ

பரமனே பன்னகா பரணு
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறார்
தையெொடும் பிணிபபு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரீந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெந்தைபே யிசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
 பதிமே யெல்லா வுயிரகளுக்கு
 நவமே பெருகு மின்பனிககு
 நவமே கருணைக் குறைவிடமே
 யவமே பெருகந் புழல்நாயே
 னநதோ கெடுவே னுளாயேற்
 சிவமே தனிமை யநாதிமுதத
 சித்தே நனாவிற் நிகழ்பொருளே. (21)

திசுழா காயந் தனைத்தோல்போற்
 சேரச் சுருட்ட வலனன்றே
 புகழா லுயருளு சிவனையன்றிப்
 போவான முகதி தனி மென்று
 தகவே புறுநன் மறைசாற்றச்
 சற்று மறியா முழுமுட
 நிகழே புரிவர் பவநிக
 ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுநடுவே
 மெவ்வா றுன்னை யருச்சிப்பே
 மெவ்வா றுன்னை வலமவருவே
 மெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
 மெவ்வா றுன்றன் சிவாகமங்க
 ளியமப வல்லே னனாவுறையோ
 யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
 ரிசைப்பா வுரைக்க வல்லேனே. (23)

வல்லா முலையார் மையலிடை

மயங்கி யுழன்ற மழிகேட

னிலலா வாழ்வை நிச்சயமா

நினைந்து நிற்பொறுத்தம வழுததாப்

பொல்லாப் புலையேன றனையாள்

பொருதாம விடைமேல வருவாயோ

செலலா பொழில்சூழ் வதரிவனத

தேவே யமர சிகாமணியே.

(24)

தேவ தேவன் மாதேவன

சிவனமா கேசன சர்வேசன

மூவ ரரியா முழுமுதல்வன்

முத்தன் சித்தன் புற்றறிவன்

ஏவா தமகசூத தலைமகரு

மிறையோன பாமன பூரணனென

றோவா மறைக ண்ணவுறா

மொருவ னனநிக கூறுவே.

(25)

கூறு நிச னெனுநாமங்

சூலவு தேவ ரெவர்களுக்கு

மேயு மென்றென்றுரைத்தவல

மியம்பித் திரிவர் மறைபுணரா

ராறு முடியின மிசைத்தரித்த

வமலா விமையோர் வணங்குகூற

யேறு கண்ட ினக்கனரி

யோவர்க் குரித்தத்த திருமொழியே.

(26)

திருமால் பிரமன் இந்நிரன்றன்

செலவப் பதமும விருமபிடே

னொருமான் கரத்தி லொளிந்தரந்

னொளிரும் பரம வெளியினிடை

யருவா யுருவா யருவுருவ

மாகநடிததைந் தொழி னடத டி

மருமா மறையின் வடிவிலநதை

யமருங் கமல மலர்ப்பதனே

(27)

கமல மலரோ ராயிரத்தாற்

கருத்தி லுன்னைத் தனியிருத்தி

விமலம் பெறவே யருச்சனைசெய்

விண்டு மலர்க்கண் கொண்டருளிச்

சமரந் தெறுந் னேமிதரு

தலைவா ஸ்ரீ பறறகர்த்த

நிமலா பவாநி நகருறையு

நிறைவே யுண்மை மறையோனே

(28)

மறையி னிணையே மறையவனா

வகுத்து மரியே முதலானோர்

முறையே மற்றை வருணரென

முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ

மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்

தேதி லாரை வணங்கலவர்

குறைவே யவர்கள் வேதியராக்

கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே

(29)

வேண்டு மடியர் தனுகள்சூறை
 வேண்டி முடிசூழப் பெருமானே
 பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
 பொல்லா மணியே பொன்னேயோ
 நீண்ட சீர்ததி நின்மலனே
 நிகழ்நன் னனாவி லுறைசிவனே
 காண்டல செய்யும பரமபொருளே
 கரிசில் வதரிக் கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருதுமறைத்
 தலைவனெனக் கழற லோடும்
 புண்ணியமில் பாதகத்துப் புலைத்தக்க
 னிகழ்நதுரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
 மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
 தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
 நண்ணியுனைத தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவரம்
 நனாவி லுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மைபிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
 பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
 வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
 சிக்கிவெகு வைக றேறுந்
 தன்மைபிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரன்
 சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
 பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
 திருநாடுப் பரவா தருதோ. (32)

ஆந்தோமற் றெவர்பாலி லதைந்திடுவே
 னையாவென் னருமபா டெல்லா
 மெந்தாய்நின் னடிபாவு மெளியேனைக்
 கைவிட்டா லென்செய் வேனால்
 பைந்தார்தொ ணறுங்கூநதற் பைங்கிரியென்
 னமமைவலம் பரநது நிறகுங்
 கொந்தாருங் கொன்றையனே பவாநிரகர்க்
 குலக்கொழுநதே குலவுஞ் சோதி (33)

குலவுமறைக் கொழும்பொருளே கோமளமே
 பவாநிரகர்க் கோனே ஞானப்
 புலமைமிகுத திடுங்காழிப புரவலனு
 நாவரசும புகலா ஞர்க்கோ
 னிலகுமணி வாசகத்தெம மிறைவருமே
 புகல்துகிக ளேற்கு நிற்குக்
 கலகமனக் கொடியேனசொல் கனிதைாமேற்
 றிடுங்கொனனாக் கடவு ளானே. (34)

கடவுளரெ லாநதுதிக்குங் கடவுளே
 யெனதுளததுங் கலக்குந தேவே
 புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருநதிடும்பா
 சங்களைநது போத நல்கித்
 தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
 பிறவாத தன்மை யாக்கும்
 விடையவனே யவாநிரகர் வித்தகனே
 பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

வாழ்வேதற் பெருங்கருணை மலைக்கோணே
 வைப்பேயெம வளளற் காழித்
 தாழ்விந்ருப் பிளையார் தனியனபுத்
 தமிழ்மலைத் தந்தா யென்ற
 னுழ்வினையெ லாபபோக்கி ஈன, ரிருத்தா
 மரைமலர்ததா ளுளத்தே கொண்டிப்
 பாழம்பிறவி தனையொழிககக் கருணைவைத்தாய்
 என்ன தவம பண்ணி னேனோ. (36)

பண்ணியமு மன்பர்குட்டும பிட்டுமகிழந்
 தருளளிககும் பாலன் றுணுந்
 தண்ணியசொற் றமிழ்மலைக் குருகியருள்
 ஆளிககுமொரு தயாளச் சேயு
 முண்மகிழ்ந்து குலவமறைக் கொடிபாகத்
 தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும்
 புண்ணியனே யெனையாளும பூரணனே
 திருநாடுப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
 நின்னடியைச் சேவித் தெந்தாய்
 காவாயென் றடிபோற்று மறைச்சேய்ககக்
 காலனைமுன் காலால் வீழ்த்தி
 யோனாத பேராடி ளுதவுமுன
 தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
 னுவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
 பவா ரியில்வா ழுமல முர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி

யாயுள்ளார் முன்னோர் நாளி

லார்த்திடும்பே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த

நஞ்சுகண்டே யலறிக் கூவி

வேர்த்துடலம் பெரிதுமுநது வீழ்நதுனடி

துதிதேவர் வியா தய்யச

சிர்த்திகழ்நஞ் சுண்டருளுந திருநண

வுறைசிவமே தேவ தேவே.

(39)

திருநண வென்றொருக்கா லுரைப்போரே

பெரியோர்கள் செல்வ மஸ்குந்

திருநண நகரடையப் பெறுவோரே

முற்சென்மத் திருவி னுளர்

திருநண நகரடைநது திருப்பொன்னி

நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித

திருநண வுறைசிவமே யெனத்தாதிர்போர்

முத்திருநெறி சேர்வ ரன்றே.

(40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென் றருமறை கூறிப்போய்

கின்று நிற்கண்டு நேரொன்றுஞ் சொற்றிடா

தொன்றும் வேதக் கொடிபட ரோங்கலே

துன்று சோலைகள் சூழ்நணச் சோதியே

(41)

சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே

யாதி, யேயா னேயட்ட மூர்த்தியே

நீதியே கிறை வேலிம லாம்பிகை

பாதியே பர னேநணப் பாருவே

(42)

பாது வென்ன இவாளித்திரு மேனியாய்
 பாது மத்தி யொளித்திருப் பண்ணவ
 பாது கேத்திர பர்க்க பதத்தொளிப்
 பாது வேநனா வார்த்த பகவனே. (43)

பகவனே வினே பாற்றுப வானியைம்
 முகவ நேமுத லேயென தென்பெலா
 நெகவ நேக முறைதொழு நேயங்கொண்
 முகவெ நெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
 முண்ணி னேகதுனே யொண்மலா கைக்கொடு
 நண்ணி நானொழு நாளுறு மோநனா
 வுண்ணி றைநதெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
 தேயுந கேள்வி யடியார் திருவடி
 நாயு மேயிகழ் நானும் பணிந்திட
 லீயு நாளுமுண் டோநனா வெந்தையே. (46)

ஏந்தை யேயிறை யேயிங் வுலகவாழ்
 வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
 தத்தி டாதெனுந் தன்மை யுணர்நதுனே
 வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்லியுந்
 தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
 சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமி லிலந்தைக்கீழ்
 வாழ்வு கொண்ணினே யன்றிமற்றுண்டுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
 உண்டோ வென்னவெ ஷ்ட்கலந தானந்தங்
 கொண்டே யின்புறக கோற்றேன் பிழிந்தனை
 வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைக்கொடி பாகததெங்
 கண்டே சர்க்கரைக் கட்டியே யின்பமே
 பண்டே தேவர் பயங்கெடக் காரியுண்
 கண்டனே நனுக் காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
 ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
 துந்தாத் துயர்க்கடனீந் தொண்ணு துழல்கின்றேன்
 பந்தார் விரன்மடவான் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
 கொங்கார் மலரதனைக கொண்டின் குரைகழல்கள்
 மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
 யிககே யசேதனமா யேமாறி னாரரசே. (52)

அரசே யிலந்தநிழ லண்ணு வுலகர்சிலர்
 விரைசேர் திருநீறு மிக்ககண்டி யும்புனைந்தும்
 புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
 வரையே கடவு ளெனவழுத்தி வாழ்வரெனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமது
 நின்னைய மிககு னிசை நேர வுரைத்திடுமென்
 னுன்னு மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
 பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணங்கும் பிறசமயப் பேய்ப்பற்றுக் கொண்டாடி
யணவகுபல கொண்டோ ரறியா துணைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுநிலை
யிணவகும் பரமபொருளென நிலநதைப் பெருமானே. (55)

பெருகுமனபு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாறொழுமுவா ரோயவர் பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனவ கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மித தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாககரமே யேய்த்தசிந்தை கொண்டுறுவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத் தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைக்கொடியோ டேத்தியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநாடு வெய்தியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாயத்தவையென் றுன்னு மடவோர்கள்
செய்தியெலா மென்றனக்குச் சென்மப் பகையாகச்
செய்தியென நின்றேன நிருநாடுப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும் புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்ற னேத்தி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லாக்கமொடு சிநதைகொண்டே னீலம
[லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயென் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியென்
பற்றலர்க ளுறாமுன் றும் பராகமெனக் கண்டோயே
யுற்றவருக் குறுதுணையே யோங்கிலத்தைப் பதியானே. (60)

வேறு.

பதியாணை யெண்ணி லுயிராகட்டு மன்பு

பதியாத நெஞ்சி னிடையே

வதியாணை நீழல் வதரிக்க ணென்றும

வதிவாணை மாதா சுருகி

லுதியாணை மெய்யி லுதியாணை காதை

யெனவோது வோணை யொளிநுங்

கதியாணை யுண்ணி யருகா தொழிநத

கடையேனை யாளகை கடனே

(61)

கடையேனை யாள வருவாணை வேத

கலையிற் கலந்த பரணை

விடையோணை வண்மை மிளிர்வோணை முக்கண்

மேலோணை யன்பர் மனவாழ்

வுடையோணை வெள்ளி யுயரோங்க லென்று

முடையோணை விரிகொ ளுறியி

லுடையோணை நல்ல வதரிககண் மேவ

லுடையோணைநெஞ்சி னினையே.

(62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னஞ்சும மொருங்கி

நீராறு வார விழியே

விஞ்சங் கரங்க ளெஞ்சும் பல்போதுன்

மேலாய பாத மிடவே

நஞ்சங் கரந்து துஞ்சங் களத்த

நறையேற தேறு மிறைவ

தஞ்சம் மிலந்தை யிலகேச வென்கை

தமியே நெநா ளுறுவனே.

(63)

ஸௌநா ஸ்ரணது திருநீலந தெழுந்தை
 யிலையலோடு மெண்ண லுறுநா
 ஸௌநா ஸ்ரணது திருநீலநிலங்கு
 மெழினபேனி கண்டு மகிழ்நா
 ஸௌநா ஸ்ரணது பதுமப் பதங்க
 ளிதயத நிலங்க லுறுநா
 ஸௌநா ளிலநதை வனமேவு சங்க
 மேசா விசார மறுநாள்

(64)

அலுகா ளிலங்கு குழலா ளிலநதை
 பமாலா ஸ்ரணது துயர
 மறுமா நிரங்கி யருளே ததும்ப
 வடியேனை யாளு மனநா
 ஸ்ரணபா கமாக வருவா யெனவு
 னுபபாத மின்ற தொழிதே
 னறிவே துலங்கு சிவமே நனாவி
 லரசே நிறைந்த முதலே

(65)

அரசே விரும்பி முரசே யியம்ப
 வமருடு நின்ற விசயன்
 கரசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
 கணமான் மொழிந்த கவினா
 ருரைசா லுகின்ற மறைநா லுமுன்ற
 னுயர்வே யலாது மொழியா
 தூவா வவன்ற னுயிர்போகு காறு
 மொளிர்பூஜை கூறு முனமே,

(66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிருடு மாய
 னுளமுடு சின்ற னொருவ
 தளிர்போ வியங்கு திருமேனி கொண்ட
 தவவேத வலி தலைவ
 குளிர்வா னினிந்தா குலவா வலர்ந்து
 குரவே ஸுலங்கு சடைய
 மிளிர்கா விலநதை நகரா விழைந்த
 வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
 யதனான் விசமபி னடைகிழ்
 தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
 தமையே விரும்பி வருமோ
 விஞ்சே றுயர்ந்த கொடிசேர் காதத
 விதியார் கடக்க வுரியார்
 நஞ்சேறு கண்ட நளிற்கொன்றை குடு
 நாதா நணவி லமர்வோய். (68)

அமர்விண்ணி லோடு மருணன்பல் துன்ற
 வலரும பகன்ற னொளிர்கண்
 தமர் நண்ணு தீய சிறுவேதன் மண்டை
 தழலெச்ச னென்பர் தலைநா
 வமர்கொண்டு நின்ற வரீவீர மாதி
 யதமா யொழிந்து படவே
 சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
 தவசங்க ரோச கதியே. (69)

தவமே புரிந்த தெனுவோ யுனாது
 தவமேயு பொன்னி யுடனே
 நவமே யுயாந்த மணியோ கொழிக்கு
 நலமார் பவாநி யதுமீசா
 சுவதாசு கூட விடையே படிந்து
 குழகா மறைசு கொடிபடா
 சிவமே யிலந்தை நிழலே யமாந்த
 தேவே யெனப பகரவே

(70)

வேறு

பகாவரிய மறைகளெலாம் பரவுகின்ற பதியே
 பண்ணவனே யென்னரசே பாலனமார் விழியாய்
 துகர்வரிய போசுகக ணுகாந்துயாந்த பதமே
 நோயினறி யுறைவெல்லா நுன்றனே வழுதநி
 யகமகிழப் பெற்றவர்க ளன்றியெவ ரயலா
 ரம்பொன்மணி யம்பலத்தெம் மருமருந்தே சிவமே
 தகவுரிய விலந்தைவனந் தனகுபெருந் களியே
 சுககரனே பசுபகியே தாவிலபரஞ் சுடரே.

(71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
 பரசிவமே பரசிலையே பரவுபெரும் பொருளே
 கிரபுரமார் சிவஞானச செல்வர்கவு ணியனார்
 தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுககட் கரும்பே
 ஆரகரவென் னுளத்தமர்ந்த வருமணியே மலையே
 யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்ந்தே
 பரவுமறை யாகமங்கன் பகருமுமா பதியே
 படரிலந்தை வணநாதா பகவெனக் கருளே.

(72)

இலஞ்சை வனத தென் ஸமம் லொந்தாயே மன்றக

ளொன்றுமுளா பென்றதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலத்தியொன்று புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்ந்து [யே

செவகண்ணு னொக்குமரு ளங்கண்ணு விமலா
கலந்தடியார் துதிகூறிக் கண்ணீரே பெருநகிக்

கைகோதலுந் குரவையிட்டுந் களிததாடும் பெருமை
நலந்திகழுந் திருந்நா நாதசங்க மேசா

நாயகனே யெனையாளவாய் நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புநதிமகிழ் கணியே

போதமருள் ஆதரமே புததமுதச் சுவையே

தெருளேகொள் மனப்பெரியர் தேடுபெரு நிதியே

செம்மைமறை யோலமிட்டுந் தேறரிய வெளியே

இருளேகொள் மனச்சிறியே னேததுகுண மலையே

யெண்ணுமலை வலலிபடா கண்ணியமாந் தருவே

அருளேகொள் விழியந்நா வாவடுதண் டுறையா

யவிநாசி யப்பாநின் னருணினைப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றோ ரருமறையோர் மகவை

யகலவாய்க்கொள் கராவினினின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாயமை யாநினுநகுத தண்கயிலைக் காட்சி [தோய

தான்காட்டுந் கருணையனே சடையவனே விமலா

பவவாய்மை யொழியாதேன் படும்பாடோ பெரிதே

பகரவெளி தலவேநற் ககனவெளி யுறைவோய

சிவசிவவென் னுயரொழிததுன் திருந்நாந் கிலக்காச்

செய்குதியோ பவாங்காச் சலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்

தெளிவிலவே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியொடுங் கூடுஞ் ஞ மில்லேன்

கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய
நாலுமறை புநழ் நாயா பவாநிகநா நாதா

நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமநி லுயாமகியந தரிததருளு மொருததா
சங்கமேச் சுரனெயென பங்கமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம பாகுமொழிக கன்னி
பரசுமடி யவாகளுக்கே பதமருளு மரசி
துங்கமொடு கண்டிடவே சிங்கலிலசீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம புரிசிவமே தூய்மையிலலா நாயேன்
பங்கமறுத் துன்னடியார் பங்கிலுற வருளாய
பண்ணவனே கண்ணவனே பவாந்வள ரமுதே
எங்குநிறை புரமுமுன் னிலநதைவனக கபோத
மிரண்டுமரு ளடைபவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானே யங்கமல மலரார்
பூசனைகள் புரிநதவன்கண பொங்கமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பிடுவொடுங் கொடுத்த
வீசனைமுற பனறிககோ டானையுரி யிலங்கு
மீடிலரி யுரிபாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோரா குறளனமுது கெனபுமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழத்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக் கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
வண்புகழ்கேட் டிடச்செவியும் மலரினறக்கக் கரமும்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான நிருககோயில சூழப்
பதமுமவன் நிருவடிவம் பார்த்துயாக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுநினுநது விம்மிவிம்மித தேம்பி
வியாவைவிட்டுக் கூத்தாட மெய்யினையுங் கொடுத்தாய்
சூழ்த்தமது கரமுாலுந் தாரோயநற் பவாநிச்

சோதியுமை பாதியனே சோர்விலனிங் கியானே (79)

சோராம லெமன்வருங்காற் சோர்நூவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிநது மெய்ம்மையெழுத் தைத்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங் ககங்குழைந்தே யுருகி
யஞ்சலிசெய் கரமொடுந தடிவழுதத வருளாய்
தேராம லயன்மாலுந் தேடுமணி மலையே

தெள்ளியோ ருள்ளமதிந் நிகழ்த்தருகல் லொளியே
நீராக வருங்கங்கை முடியவனே சூலம்

நிலாவுகையா திருநலு நீலகண்டேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலககிரி போலுற்றிடு மாலுக்கரி யவனே
நிம்லைக்கொரு புகுற்றிடு ரேயாவொளிர் நுயா
தாலககிரி வாழ்வுவிற்குரி யானுககொரு தாதாய்
தங்குங்கிரி யெனுமென்வினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுக்கொரு சேயுற்றழ லாலக்கட லீந்தாய்
பரமாவென வெமனாலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீஸ்சிவ ஞானப்பர தேவாநனா மேவுஞ்

தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநனா வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணை னுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெங்கணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுக்கிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு தாத
 ஓசச்சொலு ஞானசசுட ருணமாதட லரசும்
 சொல்நற்சுவை கனியகுகனி சொரியெந்தையுமொழியுஞ்
 சோதிககவி யாதிககென தேதககவி யுறுமோ (82)

ஏதககுண மேதக்கதெ னெண்ணகுகொள நண்ணி
 யிருந்தேனேரி னருந்தாடொழ வெண்ணிததயை
 நீதக்குண மலையேயரு ணாததவ நிலையே [பண்ணாய்
 கிமலப்பெரு மாணேகர கமலததொரு மாணே
 யோதககொளு பரணேமலை வேதக்கொடி வரணே
 யொளிர்கவகை முடித்தாய்மழு வொருசெங்கை பிடி
 தாதத்திமி யெனகட்டம தாடப்பொவி தாளா ததாய
 தண்ணாவத ரிக்கானில கணனாமறை முதலே (83)

மறையிற்பொரு னொன்றையெனல முறையிற்பொரு
 | ன்ணரா
 மாநதர்ப்பசு வாகுநதமை மேந்திற்பொரு ளென்பார்
 முறையிற்சொலு மதனுட்பொருண முதனமைபபா
 | மொன்றே
 முதிரும்மதை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாந
 திறையிற்படு பொருளாகிய சீவப்பொருளெனவே
 தேறத்தவ மேவற்கிலா மாயைப்பெரு வினையோர்
 னிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயத்திரு வருளே
 நேராதவர் சேரார்நண வாரதவைத முதலே. (84)

முதலைப்பிடி யதிலுற்றிடு முரடக்களி ருதி
 மூலப்பொரு ளையென்றொலி மூளக்கத நியபோ
 ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
 யதைவிட்டிடு வோனேபர மாரும்மில் ரென்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளநாதிப்பொருட் பரனீயென லுணரார்
திதலைப்புணா முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவிததுணை யேயுதம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுந்தெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முறுவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும
புக்லாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிகுறு மாதிததொழி லானு
நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவிததொழு தாவிததுளு லேயிததுணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெககாலமும வியாதன்னுரை மெய்யே
(86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர்
[வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுதொகை யாநிற்
கியாதுவகுறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிகுய ரெட்டென்
னியாயங்கொளு தொகையாயுற நேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோரமைப்புல னுணியோ ருணர்வார்
[கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்நரு வியாதிக்கொரி யாவாய
செம்மைப்பொருளானே நனாவுண்மைப் பெருமானே
(87)

பெருமாமறை யோலிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை
[யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு துண்பொடி நண்டோ
 யுலகம்புகழ் சுருமானுதி ரங்கொன்கம துடையோய்
 வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப வாரி
 வதிநல்லமு தககும்பம துறுமோர்ந்தி தானு
 மருகடிவினை தருடிணணிய மிகுதானம துறுவோ
 யளகாபுரி யாய்காநம னணுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிவகே
 யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைநதார்பலன் மெய்யே
 வளமாகவி பாடிததுயர் வாடததிரு ஞானம்
 வாய்ந்தோர்ந்தி தோயந்தேபவ மாய்ந்தோர்பல ரன்
 உளகாவிடை முகில்மேவிட வோதக்குயில் கீதம் [ரே
 உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிரகின்னாகள் பூவை
 குளமாவிழி யாநின்புகழ் கூறததிரு மிளிர்நங்
 கொங்கிறறிரு ஈண்ணுவறை பெயங்கட்கிறை யோனே
 (89)

தூயர யேசுர ணீசாசர னோதநதவிர் மாதா
 விணையுந்திரு மெய்யாசர னையாசர னென்னு
 ஞறையாய்சர னொருவாசர னோமென்பொரு ளானே
 புனருளசர ணீன்றான்சர னொளியாய்சரண வெளி
 ந்றையாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
 நேயாசர னாயாசர ணிமலாசர ணமலா
 குறவில்லதோர குணனேசர ணினதம்புய பதமே
 குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்நனு வானே (90)

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
 மையபேசுதறிநன மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடி.கள் போற்றிநல்
 லரசபோற்றிநல லழகுறைஞ்
 சிவபோற்றிசெஞ் சேவபோற்றியார்
 தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
 செறியுநான்முகன் றலைகொளுததம்
 தீனனாயினேன் போற்றியெம்
 பரமபோற்றிமுப் புரமெரிததிடும்
 பகவபோற்றியெம் மமமையின்
 பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
 பதரீமேவிய சதுரனே
 குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
 கோதிறதையே போற்றியாள்
 குழகபோற்றியென் குறைகடாத்திடுங்
 கோலபோற்றியோ போற்றியே

(91)

கோலபோற்றிசே ராலபோற்றியென்
 குறைகடர்ததிடுங் குழுதவாய்க்
 கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
 கொழுநபோற்றிவெம் மழுவனே
 தாலமேலுயர் சேவ்யர்ததிடுந்
 தலைவபோற்றியெந் தநதையார்
 தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
 சாணபோற்றிநால வேதமா
 நூலபோற்றிமா மூலபோற்றியே
 நுவலருந்திருக் கயிலைமே
 னுதிசெ'ளமூலிலைச் சூலமேந்தியாய்
 நுன்றிருப்பதம் போற்றிநற்
 சீலபோற்றிமா விலந்தைமேவிய
 செல்வபோற்றிநண் னாவரு

தேவபோற்றிவிண் ணுந்போற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றிமோர போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றிமொன னப்பபோற்றியென்
னததபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐயபோற்றிவாழ தூய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேமொவிர
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
ஹலங்குகின்றதோர தனமைசேர்
தொனமைபோற்றிமெய்ம மினமைபோற்றியுன்
றொடாபறுததோர உமையவள்
பாதிபோற்றிகுற பதரிமாநிழற்
பகவபோற்றிவஞ் சகாகளபாற்
படர்கிலா தவா போற்றிபங்கயாப
பதநிழற்குணை போற்றியிண்டெனை
யேதிலாள னனை றெண்ணிநீக்கிஞ்
லெங்கனுய்குவேன போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந் தெய்தபங்கநீக
கென்றுவேண்டு வ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவத்திரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாயுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத
தூங்கபோற்றிகற் சங்கபோற்றிகற்
சோதிபோற்றிகஞ் சுண்டிடு
தூயபோற்றிமா மாயபோற்றியேர்
தூன்றுமான்மழுத தோன்றலா
மெங்கனாயகா போற்றியென்னையா
ளீசபோற்றியோர் தேசனே

யெநதைபோற்றிரொம பெருமபோற்றியோ
 வேலவாகுமுற கௌரியோரா
 பங்குடைப்பெரும பரமபோற்றிசீட
 ககனமாரநடப பாதனே
 பசுபதிததனிக கடவுளபோற்றினீள்
 படரிலநதைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழலவிடுமமுப படைதுலங்கிய
 நிததபோற்றிசா லுததம
 நிமலபோற்றிகண் ணுதலபோற்றிகள்
 னெறியபோற்றி முதநிராகள்
 அழனிதததவா வாலமுண்டரு
 ளாதிபோற்றியென தனுசினதொழும்
 அண்ணபோற்றிமுக கண்ணபோற்றியா
 ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
 குழகபோற்றியென குணமுடைப்பெருங்
 குன்றமன்னதோர கோலமா
 கோதிலாதவா போற்றிபுண்ணியக்
 கொள்கையாகம மோதிடும
 அழகபோற்றியென னபப்போற்றியெம்
 மடிகளபோற்றிவே ரொப்பிலா
 வரசபோற்றிச் சிலநதைநீழலவா
 முமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிநதொளி
 ராகபோற்றிந் கயிலையென்
 னசலபோற்றிகண் மணியணிநதிடு
 மதுலபோற்றிநின் னடியரை
 முமலகீகியாள முதலவபோற்றிமுப்
 பொருளவிரிததரு னெறியருள்

முததபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்

சுத்தபோற்றிமுற் காலனைக்

கமலநேரடிக் கழலகொடெற்றிய

கடவுள் போற்றிகங் காதர

கரடகுஞ்சரத தூரிவைகொண்டிடு

காரணநிறை பூரண

சிமயமால்வரைக கன்னிபங்குறை

தேவபோற்றியோ மூவருந்

தோகிலாததோர வதரிமேவிய

சீலபோற்றியோ போற்றியே

(96)

சீலபோற்றியன் றுனிழற்கணை

சின்மயக்குறி விரலினுற்

நெளிவுணர்தீய முழுமுதற்பொருட்

டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்

கோலமாக்கின கோலமாகமுற்

கொண்டுகாத்வா போற்றிவஞ்சகக்

கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு

குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்

தாலமீக்குய ரேகிலித்தலந்

தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே

சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்

சாரவைத்தவா போற்றிமுன்

மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு

முனைகொள் சூலமாம படையுடை

முனிவபோற்றிநற் கனியிலந்தைசேர்

முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின்ற நின்

கமலசெஞ்சர னெஞ்சினிற்

கதுவமென்கணி லமுததாரைகள்
 கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
 பனிவருநதுளி யதனொடொண்மயிர்
 படியிலாதுயர் பொடியெழுப
 பண்ணியஞ்சலி கைகொளக்கடை
 படுமெனுள்ளமு முருகிட
 வினிவருமபய மேதுமினறிநி
 னினையிலாதசீர் பாடியே
 யீசதத்திமி யிட்டிடச்செயு
 மிறைவபோற்றியெ நெநதையே
 யினியசாககரை பாலொடொண்பழ
 மென்னவுள்ளொழு மினபமே
 யிசைகொடக்கண வதரிமேவிய
 வெர்ப்பிவ்வைப்பனாய் போற்றியே (98)

எய்ப்பிவ்வைப்பனாய் போற்றியேழையே
 னிடாக்கொணலகுர வினிவருநதிடா
 தினிதிலாண்டிடு மீசபோற்றிபொற்
 பேறுதாளுடை யெநதையே
 துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
 சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
 சுருணபோற்றிமெய்ச் சுயமபுபோற்றிசிற்
 சொருபபோற்றிவே தாகம
 மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
 மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
 மிலபோற்றிநல் மலபோற்றிவெள்
 ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
 செய்ப்பெருந்திருப் புனிதநனனனாத்
 தேவபோற்றிவா லறிவனே

தினனேனையுன் றுளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணு போற்றிகாரணு
போற்றிபூரணு போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணு
போற்றிசம்புவே போற்றியே
போற்றியாவத ரிச்சணமேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றியைமழகா போற்றியே
போற்றிசந்திர தாரணசிவ
போற்றியாநியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேகணுப்
புண்ணியமுகல போற்றியே
போற்றியாயினே மால்கொண்டருள்
புனிதசோசகல வலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANTINAGAR, MADRAS 600 092.
மகாமஹோபாத்தியாயர் அந்தாதி.

அபயாம்பிகையார் துதிகளும், போன்னி ஆற்றின்
போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும் கூடியது.

மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையர்
அவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவரும்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், அதிற் கலைத்தோவு ஆயும் அவகம்
இவற்றின் சார்பினரும், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார
ஆராய்ச்சி, தனிப்பாக்கோவை, பதயினி, கதையும்
பாட்டும ஆதிய நூலாசிரியரும்,
பாலபாடசாலைப் பரீக்ஷப் பணியாற்றி உபகாரச்சம்பளம்
பெறுபவரும், அரங்கநாதபுர வாசியும், அவலூர்
கோவில்களின் காப்பாளருமாகிய

வே. முத்துஸாமி ஐயர், எம்.எ., எல்.டி.
அவர்களால் ஆக்கப்பெற்றது.

அன்புள்ள அருங்கோட்டை நாயக்கர்.

வேற்றவேற் பதிப்பகம்,
தஞ்சை.

இதன் பதிப்புரிமை }
யார்க்கும் உரியது. }

1942.

{ விலை அனை
நான்கு }

உ முகவுரை .

மாயூரநாதர் அந்தாதி எனனும் இந்நூல், மாயூரத்ருநகரில் கோயில கொண்டருளும் மாயூரநாதர் மீது னையப்பெற்ற அந்தாதியாகும். சூர்த்தி, தலம், தீர்த்ம எனனும முப்பெருமையும் முற்ற வாயந்தது இவ்வா. சூராததி மாயூர வள்ளலா; அம்பிகை அபயாமகையாரால் மயூர (மயில்) உருக்கொண்டு போற்றப்பற்றவா இதனால் இத்தலம் மாயூரம் மயிலாடுறை எனப்படும. இதற்கு சமயாசாரியரில் சம்பந்தா, ப்பர் தேவாரப் பாடல்கள் உண்டு; கவிப்பேரரசானாக்விசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் ஒரு அரிய புராணம் உண்டு தீர்த்தமாகிய காவேரி, பொன்னிப்போண்டு, தானே புனித மேவுதலோடு, துலாமதியில் வகையாதி புண்ணியப் புனல்கள் கலக்கப்பெறும்

இததலத்தில் எளியேன 1920 - 21 ஆண்டுகளில் ணி ஆற்றியபோது, இம்மூர்த்தியின் திருவருளில் ப்பட்டு, ஓர் அந்தாதி பாடினேன். ஓய்வு கிடைத்தப்போது, அதனை இக்கடைமுக நன்னாளில் 5-11-42), மாயூரத் தமிழ்க் கழகத்தார் முன்னிலை, இறைவன் இணையடியில் இசைக்கின்றேன். சியமும், சுங்கையும் தாங்கும் மணிமுடியில், மாயூரத்ர் மத்தமும் எருக்கும உகத்தல போல, என புனசாறகளை, அபபரமனும் அடியார்களும் கடைகணிப்பார்களாக.

அந்தாதி இதனுடன் அபயாமபிகை துதிகளுடன் பானவியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும் சர்த்துளேன். காவேரி நதியை சிவன், உமை, மால், ரு, அயன், வாணி, விநாயகன், குகன், நாலவா, அடியார் எனனும் பதின்மருடன தனித்தனி சிலேடை

யாக அமைத்துப் போற்றியது இப்பாதிசார். இறைவன் திருவருள என்னும் “குழக; வையகமுந் துய. தீராகவே.”

அரங்கநாதபுரம், } இந்நானம்,
திருக்காட்டுப்பள்ளி, } அடியார்க்கடியேன்,
12-11-42. } வே. முத்துஸாமி ஐயன்.

சாத்துக் கவிகள்.

செதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவிரையாளரர் விளங்கியவரும், அங்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தும் தலைமைத் தோவாளரும், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரித் தலைவருமாகிய உயாதிரு.

நாவலர் பண்டித. ந. மு வேங்கடசாமி நாட்டார் நல்கியது.
கட்டளைக் கலித்துறை

வள்ளாறு கங்கைசேர் மாயுர நாதர் மலரடிகே
தேனாறு செஞ்சொலி நாதாதிமாலை திகழவித்தான்
நா னாறு நாடொறு மாராய் தலுங்கலி நூற்றலஞ்செ
மா னாறு நீறணி வானமுத்துச் சாமி மறையவனே.

(மாலை நூறு—மயக்கத்தைக் கெடுக்கும்)

திருக்காட்டுப்பள்ளி, சா. சிவசாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டித.
உயர்திரு. மு. வடிவேற்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது.

நேரிசை வேண்பா.

அச்சுர்தி மீதேறி அமபுவியு லாப்போந்து
மெச்சமுர வோர்க்கு விழைவிருந்தாமை—விச்சையுறு
பேர்மறையான ஊராரங்கம பெற்றமுத்துச் சாமிஐயர்
சீர்மாயு ரத்தந்தா தி.

(ஊர் அரங்கம்—அரங்கநாதபுரம் என்னும் ஊர்)

உ.
சிவமயம்.

மாயூரநாதர் அந்தாதி.

காப்பு. அகத்திய விநாயகர் துதி.

தாதி யாற்றும் பணியணி - ஆகிய நன்மையொலாம்
நதாதி யாணா மலர்போற் சிதையும்; செழுமபுவிகை
தாதி யாண்டும நலம்பெற மாயூர நாதரிக(கு)
நதாதி யாததற ககத்தியக கைமமா அருள் தருமே
(தாது—கமரத்தப்பொடி; யாணா—புதுமை; 2, 3 வரிகளில்
திகரம் குற்றியலிகரம்; கைம்மா—கையுடைய மிருகம், யானை;
அகத்திய விநாயகா—தலவிநாயகா திருப்பெயர்.)

ஆசிரிய வணக்கம்.

ருந்தமிழ தன்னுல இருந்தே இமையோர்
ருந்தமிழ தெனற லும வேண்டாப-பெருந்தமிழ்ப்பேர்
சிரியச சாரிநா தைய ரடித்துணைச்சீர்
சிரியச சேம அரண. (பெரும்பேர் ஆசிரியர்—மஹா
மஹாபாநயாயா; ஆசிரிய—குற்றம் விரைவில் நீங்க)

அவையடக்கம்.

விலக கிலலை அருசசனைக; கன்பாழுன் போந்தெறிந்த
விலக கிலலை கடுககை முடிககு; களத்தினுகும்
விலக கிலலை; நம் மாயூர நாதனுக் காதலிறபுன
பால்விலக் கில்லையாம சூட்டுமந்தாதித்தொடையலின
அன்பர்—சாககியநாயனா; கடுக்கை—கொன்றை; அல்—கறுப்பு)

நூல்.

திருவும் அறிவும் திறனும் பொறையும் திருத்தியநல்
உருவும் ஒளியும் உறும் இவண்; பின்னர் உயர்விசம்பு
மருவும் அமரநல வாழவுறும்; முத்தியும் வாயத
திடும் விண, பொருவும் மாயூரப் புனிதன் பதமலர்
பாருவும்-ஒக்கும் இக்கவி பயன் கூறியது.) [போற்றுகர்க்கே.

- 2 போற்றி வணங்குக மாயூரநாதன் புனைமலர்த்த
சாற்றி மகிழ்க அச்சம்பு திருப்புகழ்; சார்த்தாந்
ஏற்றி வளாகக பலபல நெய் விளக்; கேற்ற அன்
ஆற்றி நினைக்கநெஞ் சண்ணலைச சந்தியுமஅந்தியு
(மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றாலும் வழிபடுக என்றவா)
- 3 அந்திப பிறையணி மாயூரநாதன் அருட் பெரு
சிந்திப பரவுவ சீர்திகழ மொனவிச் செழுமபு
போல; வந்திப பவாகாளி மகிழநதடி தஞ்ச
வந்தடைவீர்; முநதிப் பவவினை போக
மொயாம பாக்கும முழுநலமே.
(முத்தி எனதும், முத்து இட எனதுமாம்; மொயம்பு—பெ
- 4 மேவலா முடபுரம் வேவ நிலவிய வெணை
யான; ஏவலா மாரனை காயநதான; தெனபா
டிக கிறையவனா, நாவலா குழதர நற்றாமி
சங்கம நடவினன மால, பூவலா காண
உருவொவிர மாயூரப் புண்ணியரீ
(ஏ—அம்பு, அலா—நீ; பூவலா—பூவில் வாழும் வல்லவா, பிரமா.
- 5 புண்ணிடைக கோலிற புகுதுயா வாய்
புரிந்திடினும், பண்ணிடைக கூத்திற பாலம்
இனடமே பாவடினும், மண்ணிடைப் சிந
மருநா திருக்க வழியிதுகாண, எண்ணினா
தொண்டா இறைநதக மாயூரனை ஏத்துக
(பண்புடைக்கத்தக -- பாட்டும் நாடகமாம்; எண்—எண்ண
- 6 உகவே டனைத்தித் தொழிககிறார் அமாம்! உ
குவாய்த, குகவே டனைத்தித் திருவி அவு
குலமழித்தான; தகவே டனைத்தும் தலகமே
முன்னாத தனஞ்சயனமுன, மிகவே மெ
சென றருளுமா யூரனை மேவலாமே.
(வேள்தனை தீத்து உக என்க; வேடு—வேடககுலம், வேடன்.

வம்மின் புலவீர்! மனமுற மாயூர வள்ளலுக்கே
தம்மின் புகழககவி; சாலா புனைந்து தருகுவினேல்
அம்மின புரை அபயாம்பிகை பககன் அருட்பொலிவால்
நுமமின பு கைகககரி யாமிமமை அமமை நுகாவுறவே.
(வள்ளலா—இறைவன் திருநாயம், அம்—அழகிய; மின்புரை-
மின்னல் போன்ற, அமமை—மறுமை)

உறதத்க்க தெனறுமே மாயூரநாதர் குருகுமுளம்;
தெறததகக தெனறுமே ஸுமபொறித தீயவாசெய்
வினைகள்; அறததகக தெனறுமே மாதர்மண
பொனமயல; அஃதறனே, பெறததகக தென்று
மே பேதைபங் காளானதன பேரருனே.

அருளாம அருந்தமுதார் கடலே! கடல ஆத்தெ
முந்த, கருளாம மருந்தம் களித்துணடுகண
டம் கறுத்தவ! நினை, தெருளாம மருந்தனே
சேர்த்துப் பவவினை தேயத்தருள; செம்,பொருளே!
அருந்தன மாயமா யூரத் தெம புண்ணியனே!

(கருள்—கறுப்பு, மருந்தம்—நஞ்சு; ஆய—ஆகிய)

இயலோடு நலவிசை நாடக முத்தரிமக் கென்று
மிறை, செயலோடு காப்பழிப பாமமுத்தொழி
லும் திருத்துசிவம்; இயலோடு சென்ற தெதிர்வு
முக காலத் திலங்குமுதல, கயலோடுங் காவிரி
மாயூர்! முககணங் கண்ணுதலே

முக்கண் நம், அம் எனப்பிரிக்க; கண்ணுதல்-நெற்றிக்கண்ணன்.)

நுதனேர் சிலாத பிறையை யரனமுடி நோக்கி
உமை, கதநேர்ந் 'திதுவெனன காட்சி கொலோ'
எனக கால்பணிவோக(கு), இதனேர் 'வபயாம்
பிகை! உன பெயருணாத் திற' நென இவ், வித
நேர் உரைவினை யாடுமெம மாயூர் வித்தகனே.

ததம்-கோபம்; நோந்து-கொண்டு, இதம்நேர்வு-நன்மைபயத்தல்.)

12 வித்தக மாய விழுப்பொருளே! பார வினங்குரு
வித்தக மாய முதலே! வித் தில்லதோர் பெ
முனையே!, நத்தக மாதவ ஞானிகட் கென்று
நலந்திகழும். புத்தக மாமபுகழ மாயூரநாத! உ
பொன்னடியே.

(வித்தகம்— ஞானம், வித்து அகம் — விதைக்கிடம்; நத்தா
நத்து அக, ந தக என இருவிதம் பிரிக்க; ந-சிறப்பு.)

13 பொன்னிப் புனலாற் புறமும அகமும் பொருந்து
மன்வரிப் புனித மலிந்தொளிர் மாயூர வள்ளல
துனனிப் புனைக நும செனவியில தொலகட
குழ் புலியிர்!, புனனிப் பணிபலாக கீந்த
சித்தியும் முததியுமே.

14 முத்தமபுரையிள ஈறரல் மடவார் மொழிக்கிள
சித்தம புரைபடச செவ்வினை யின்றிச சிறுவினை
நித்தம் புரிவது நீத்துமாயூர நிமலனடிப்
புத்தம புதுமணப் போதுமுப போதியும போ
[புரை—ஒத்த; புரை—குற்றம்] [றுவவே]

15 போற்றிய மாகுகண்ட மாதவப் பிள்ளைக்கு
போந்தருள்நீ, ஆற்றிய மாககம் அறிவே
அவனயா வலனெனினும், தேற்றிய மார்க்க
சிறப்பெனக கீந்ததிற சோபெறலாம், சாறந்
மார்க்கத் தயங்குமாயூரத் தனிமுதலே!
[அம்-ஆக்க—அழகு நிறைய; இயம்—இசைக்கருவிகள்]

16 தனித்து விளங்கலெவ் வாறுமெய் ஆவியை
சாரினல்லால்; குனிதது வணங்கும் சிலைம
மாயூரக் கோவினருள், இனித்து வயங்குபட
தேனின் மிகுசுவைத்; திவீதவனே, நுனித்
வழங்கினல் வாதுயிர்க் கேது நுவல் கதியே.

[குனித்து—குனித்தலால், எச்சத்திரிபு; நுனித்து—ஆய்ந்து]

கதிரவை மூன்றமை கண்ணுடை யாய்! மலர்க்
கண்ணிடந்தே, எதிரவைத துன்னாடி யேத்துமாற
காழிபண டந்தனை; சீர, முதிரவை; வேத முழங்
குமாயூர முதல்வி! புனதோல, உதிரவைப பாமிவ்
வுடறபற ரெழிய உவந்தருளே.

[இடந்து—தோண்டி; அடிஎதிரவைத்து என்க. “மாலுக்குச
சக்கரமன றளித்தான” — திருப்பல்லாண்டு.]

வந்தர ரோடு மறவிவரா மொய்த்து வணவகுத
லால, அந்தரம வந்தூம அணுகவொ ணுநெருக
கால மிளிரும, சுந்தர மாயூரத் தோன்ற லடித துணை
தோன்று மென்றும, ‘நந்தரம யா? எலாம நம்பவா
தரம்’ என நமசிடு னே.

[அரா—தேவா, அந்தரம்—ஆகாயம்; வந்தும்—காற்றும்,
தரம்—புகுவம், வணமை.]

பிடியாம நடைபு மலரான கரமும பிரான் கரத்துத்
துடியாம இ டையும சுவண முகையாம
துணைநகிலும், கடியா மதியாம முகமும கயல
களாம கண்ணாபிரி, படியா வருநிடப் பாகமா
யூரன் பதம்சதமே

[கடி—புதுமை, அழகு, ஒளி, துன்பம் முதலாய பலிபாருள்
படும்; கடியாமதி -- ராகுக்கதுக்கள் தீண்டாமதியுமாம்; படி—
உருவம், தன்மை.]

சதமுறு மாணடிற் றகவில்பன மக்களோ? சார்
பதினாறு), இதமுறு மாணடிறு மைந்தேனா?
கேளென, றிறைவினவ, நிதமுறு மாதவன் பின்னதே
கேட்க நிலவுமகன, சதமுறு மாயுள்பத தாறுறல்
மாயூரன் தண்ணளியே.

[சதம்—தாறு; இறும்—முடியும்; சதமுறு ஆயுள் பத்தாறு—
என்றும் 16 வயது]

21 அளியேற்கு நீயலா தார்துணை? ஐய! நிற கா
செயலோ, எளியேற்கு மேலெத் துணையே
உள்ளார! எனக்கதுவென்?, துளியேற்கு மெ
பயிர் வானிற பிறிது துணைகொளுமோ?, அ
யேற்கு நாணமலர் வான்பொழில் மாயு
தாண்டவனே!

(அளியேன்—இறங்கத்தக்கேன்; அளி—வன்ம)

22 தாண்டவ! திலலைத் தமனிய மனறுள்த் தரவ
யெலாம, ஆண்டவ! அங்க மனைத்தும் தலையெ
பரவெணி, பூண்டவ! காண்டகு மாயுந்நாத! புக
பரநது, நீண்டவ! நீண்டவன நேரயன நேடொடு
நீரமையெனே?

(தமனியம்—பொன்; என்பு—எலும்பு; நேர்அயன்—(அவசை
ஒத்த பிரமன; நேடு—தேடு)

23 நீரார சடைமுடி நினைமலன பொன்வணன் நீ
கொன்றைத, தாரார் தடமபுயச சங்கரன் தேவ
தழைக்கவிடக, காரார் அமுதுசெய் கருணா கர
திருக காவிரிசூழ, சீரார் நலமிகு மாயுந்நாதனெ
லிநதையனே.

(விடக்கார்—கார் விடம் என்க)

24 தையலோர் கூறுடை மெய்யவ! வெய்ய த
லுருவ! ஐய! லோபக்குணம் அங்கணர்க் கிங்க
கனறு; அருளநீ, செய்யலோ அனறித் திற
பலோ அச்செயல் சேர்ந்ததுயான், உய்யவே
அன்றி உணங்கலோ மாயுந் துத்தமனே.

(மெய்—உடல், உண்மை; உணங்கல்—வாடல்)

25 உத்தம நற்றவ ருள்ளத் தொளியா ஒளிருபவ
மதத மனத்தவர் காண் முதல்வன்; மயிலுருவி,

சித்த மகிழ்ந்துமை செய்ப்புசை ஏற்பவன்;
செய்ததலை வெண, நத்த மலியெழில்
மாயூர நாதன்சீர் நாடுளமே.

(மத்தம்—மயக்கம்; மயிலுரு—தலவிசேடம் கூறியது)

உளவாய ஏவ லிடம பொருளா மி வ் உரிமை
யொலாம, களவாய தீநெறி காட்டுமெக் காலும்;
கதிதரற்குத், தளவாய புன்னகை தவழ் அஞ்சல்
நாயகி சாநதுயிர கட்(கு), அளவாய நலலருள
ஆறறுமா யூரன் அடி துணையே.

(தளவு—மூல்லை; அஞ்சல்நாயகி—அபயாம்பிகை)

துணையே யெனஇனிச் சொல்லுவ தாரைச்?
சொல்லு கமைந்த, இணையே யிலாதாய்! இருள்
சோவிளை ககடல ஏறுதற்குப், புணையே யனையா!
பொனவளா மாபலாப பொற்சிலைக்குக்,
கணையே யெனக்கொண்ட மாயூர நாத! நீ
பொன்—திருமகள்; பொற்சில—மேருவில்) [கைவிடினே.

கைககின்ற லோபணிந் தாயதீந் துமிழ்ப்பாணடிக்
காவலனா; மைக்கின்ற கையனை ஆங்கதுபோல
வழிக்கொளுவாய, வைக்கின்ற பூங்கணை தாங்
காது தையலா தங்கரத்தீத, வைக்கின்ற கிள்ளை
யைத் தூதாக்கு மாயூர வாழமுதலே!

(மைக்கின்ற கையன—பிழைபடும் சிறியேன்.)

முதலிடை யீறிலாப் பூரண! ஆரணம் முன்னறி
யாய்!, நுதலிடை விலமின னெனுமஅஞ் சலையுற
நோக்கிமகிழ, நுதலிடைக கண்ணுடை மாயூர்
நாத! நுழைந்தொளிந்து, புதலிடைப் புட்சிமிழ்க்
குங்கடை யேனைப் புரந்தருளே.

(முன்னல்—நினைதல்; புதல்—புதர்; சிமிழ்த்தல்—கட்டுதல்;
'புதல்மறைத்து வெட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று'—திருக்குறள்.)

U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

ANT NAGAR, MADRAS-600 090.

30 புரந்தர னுனமுகை மால்முதற் தேவாதம போ
மெலாம், நிரந்தர மனறுவ அருளதரு வீ
நிலைப்பொருளாம், தரந்தர மெனறுணர் து
லிரு தாமரைத் தாவபரவ, வரந்தர வேண்டு
மாயூரநாத! வலம குறித்தே.

(நிரந்தரம்—எப்போதும்; தாமதம்—அடுக்கு உறுதிபற்றி)

31 வலஞ்சுழி நல்லுரா வலிலைம கோவல மருகலதி
வலஞ்சுழி யல்மறைக் காடு கொடுமுடி வாழ
கட்பாய்!, வலஞ்சுழி மாலயவிர ந டுபவகாடு
மலரடியாய்!, வலஞ்சுழி காவிரி மாயூர! வந்தரு
மானிலத்தே.

(திருவலம் — ஒரு திருப்பதி; அடைமொழியின்றி 9 த
பெயர் வந்துள; வலஞ்சுழி—வலம்புரிச்சங்கு; வலம்சுழி
நலம் செய்கின்ற; இக்கவி யமகம்)

32 தேனகு கொளற செறிசடைக காட்டு
சினந்துவிழும், வானகு கங்கை மறைத்த
தாட்கண வணங்கியவெண், சுனகு திங்கள்
வேணிமுன் கூட்டிக குலவதைதாய்; மீன
காவிரி மாயூர நாத! விழாவித்தே. (நகு—விளங்கு)

33 விழுவார எழுவார விரிகரம் கூட்டிவார் பெ
யனபினால், தொழுவார துதிப்பார் துதிப்ப
பெருமபுகழ சொல்லினை வார, அழுவ
சிரிப்பாரைம மாயூர நாதன் அடித் தொழும்ப
வழுவார் மனமே! அவரடித தொண்டே... ம
(வழு ஆர்—குற்றம் நிறைந்த) [வுகே

34 உகரக் குறுககம் உயிரமுன் வரின் மெய்வ
டோடுதலபோல, மகரக கருவிழி யார்பொ
புவிமயல மாயவறுமால், சிகரக சுயிலைச் சிலம்ப
மாயூரத் திருவாய்கு, நகரக் கனககன் நம் நம்ப
அருள்முனே நண்ணிடினே.

(‘உயிர் வரினுக்குறள் மெய்விட்டோடும்’—நன்னூல், மகரம்-
மீன்; நகர் அக்கன் நக்கன் என்க; அக்கன் என்பும் உருத்தி
ராக்கமும் அணிபவன்; நக்கன்—சிருவாணியாகிய வென்) 7

இடியாற் ற ள ரு ம் அரவெனத் தீவினை யீண்
டுடற்றும், படியாற் றரியனேன் பாடுபட்
டெய்த்தேன்; பரிந்தடியார், முடியாற் றரை
மிசை முனபணிந தேத்து முழக்கொடுவெண்
பொடியாற் றிகழவுறு மாயூர நாத! புரந்தருளே.

(உடற்றம்—வருததும்; வெண்பொடி—திருநீறு)

தருவைந்து காமனும் மாமனும் பூமனும் சாற
றரியாய்!, உருவைநது பூதமும் பேதமுந் தானும்
ஒருமுதலவா!, மருவைநது மாமுகா! மாயூர நாதா!
வழுத்திடறகுல, திருவைந்து தெய்வ எழுத்து
மென சிந்தையுட் சேர்த்தருளே.

(கா-கற்பகச்சோலை; மன்—அரசன்; மா—திருமகள், பெரிய)

உள்ளுவார் உள்ளத்து னுறித்தித் திக்கும் உயர்
மதுவே!, நள்ளுவார் அந்தமில் வீடுறுக் குந்தலி
நாயகமே!, எள்ளுவார் உண்டெனை ஏழைமை
கண்டு; நீ இவறெவரே, கொள்ளுவார் மாயூரத்
தேழைபங் காள! குவலயததே.

(நள்ளுவார்—நட்புடையவர்; உறுக்கும்—சேர்ப்பிக்கும்; இன்றி
என்னும் வினையெச்சம் செய்யுளில் இன்று எனவந்தது)

அத்தி யுணும்விள வின்கனி யென்ன அரு
வினையின், சத்தி முழுதும் தனிமுதல சங்கரன்.
தண்ணருளாம, சித்தி விழுங்கும திருமுணாந்
தேம்; இனிச் சென்னியிற்பூந், தொத்தி லகும்
பொழில் மாயூரன் றுண்மலர் குடுவமே.

(அத்தி—யானை; யானை உண்ட விளம்பழம்—ஒருபடிமொழி;
சென்னி—தலை; தொத்து—கொத்து.)

39 உவமன்னுருத் உயர்பொரு ளென்பார்; உளத்தார்
தவமன் னுவோர்சார் தனிப்பொரு ளென்ப
மெய்ச் சத்தியொடு, சிவமன்னு செம்பொ
ளென்பார்; அருட்சீர் திளைப்பவர்தாம், நவமன்
பொற்புடைப் பொன்லிசும் மாயு நாதனையே.

(மன்னு—நிலைதத; நவம—புதுமை)

40 தனையனை வேண்டுமா பறப்பவா நாளும்; .த
நலமசார், மனையனை ஆதிய வாழ்வனை வேண்டு
வண்புகழும், பனையனை செலவமும வேண்டு
அந்தோ! பவப்பினியாம், வினையனைத் துமகெ
மாயு வள்ளலை வேண்ட லரே.

(அனைய செல்வம்—அனைய செல்வம் எனச் செய்யுள் விகாரம்)

41 அலருண டரு ச சி க் க ; நீருண டரர்க்காட்
அனபுசெய்தார, பலருண டடிபறா; நாடி
பயிலவும் பக்குவமார், நலருண டு; நாளுமு
டின்னவை நாடி நயப்பவாககு, மலருண டு வண
கொண டாடுமாயுள் மனததருளே.

(அடிபற்ற—வழிச்செல்ல; நலர்—நல்லவர்கள்)

42 அருவா யினையென ஆரண மோர்பால அழை
மன்றி, உருவா யினவெலா முன்னுரு வென்ற
உரைசெயும; இவ், இருவா தமுமிசை மாயு ந
எளியனிலிக், கருவா தனையே கதுவா வண்ட
கடைக்கணியே.

43 கடைபோகு மட்டுங் க டை ய னை க் காக்
கருணைவைப்பாய், இடைபோக விட்டிடே
காவிரியாற்றி னிடைத் தருக்கும், விடைபோகவிட
விமலா! வளைநெல் விளைபுலத்து, மடைபே
விட்டநீர் தேங்கமழ் மாயுரம் வாழ்பரனே!

[விடை—(வாகனமான) காளை; ஆற்றிடை விட்டத—த
குறிப்பு; புலத்தில் விளைபோகவிட்ட மடைஎன்க. வளை-சங்

பராபர மான பழம்பொரு ளே! புதுப் பான்மை யனே! தராதலத தேரும் மறைமாவு மாலாம சரமுமலைப், புராதன வில்லும் இருக்கச் சிரித்துப் புரமெரித்தாய்! நிராதர வாயெனை நீவிடேல மாபூர நித்தியனே!

தியக்கந் தரஎனக் கைவர் அகப்பகை; செல்வ மணபெண், முயக்கந் தரவரு மூவர் புறப்பகை; மூண்டுநினரார்; உயக்கண டருளற்கு மாயூர நாத! உனதருளின, இ ய க் க ந் துணையலால ஏதுந துணையிலேன ஏழையனே.

(ஐவர்—ஐம்பொறிகள்; முயக்கம்—சோக்கை)

அநேகம் பிழைகளே யான் செய கினும்அப யாமபிகை சேர், மனோகர! நீபொறுத தாளக; மாயூர வாத! இடபார், சினேகனும் சுந்தர, றகாற்றும் பொறையும் சிறுமதிசோ, தனேசனே நேசனாகக் கொண்டருள சீருந் தெரிந்ததனறே.

(தனேசன்—குபேரன், பா—தெரிந்தது என்க)

தனறேகம பாதி யுமையாட் களித்தருள் தண கருணைக், குனறே! குணக்கடலே! எந்தநாவிலும் குவறகிலா, நலறே! வளமசெறி மாயூர நம்பா! நணுகுமென, இனறே யடிமைகொண்டேற்ற வேண்டும் இறையவனே!

(குன்றகிலா—குறையாத; நன்று—பெயாச்சொல்)

இறையவன் காண்; அண்டமெங்கு மிறைவெற் றிடமுமின்றி, சிறையவன் காண்; நீற றெளியவன் காண்; சீர் நிலவுமறைத், துறையவன் காண்; உல குய்யநஞ் சுண்டு துலங்கு கண்டக, கறையவன் காண்கதி; காட்டுமா யூரக் கடவுளனே.

(இறை—தலைவன்; இறை—சிறிதும்; கறை—கறுப்பு.)

- 49 கடலூர் துருத்தி வழுவூர்ப்புங் காமனைக் க.
குறுக்கை; திடலூர் இவற்றி னடுவே திகழ்
திருமகளின், நடலூர் எனமிளிர் மாயூர நாடி
நகுபுரம் பாழ், படலூர் புவித்தேர்ப் பரப
பதச்சீர் பரவுவமே.

(துருத்தி—குற்றாலம்; திடலூர்—திடமான ஊர்கள்;
நடலூர்—நடனமிடும் ஊர்; ஊர்—நடத்தம்.)

- 50 பரவத் தகுவுது யாரும் பகராப பனுவல்மலை
கரவத்தகுவுது காமாதிசுற்றம்; கனைநது மெய்
விரவத் தகுவுது வெண்ணீறு கணமணி; வேண்
நெஞ்சிற, புரவத் தகுவுது மாயூர நாதனத்
டொன்னடியே.

(கரவ—மறைய; கணமணி—உருத்திராக்கம்; புரவ—காக்க)

- 51 அடியே நெடுமால் புகிகிணடுங் காணுன்; அய
பறந்தும், முடியே உயாவின் முடியிலும்காணு
முடிவுருவம். படியே வருதொடைர் பாககந்
ருய்நினை பரிவிருங்க, படியே யிது, படியில்ல
மாயூரப் பண்ணவனே.

(படி—பூமி; படி—தனமை; படி—ஒபா, பிரதி)

- 52 பண்ணும் பரதமு மாதநாம உயமா பதிவின
யேன, எண்ணும எழுத்தாம எணுமதுறை ஆய்
இரியமையும; கண்ணும கருத்துமுன் சேவ
காணக கருதுகண்டாய; வீணுணும புகி
விளங்கத்தென மாயூர மேயவனே!

(தென்மாயூரம்—வடக்கே மயிலாப்பூர இருததல்பற்றி;
தென்—அழகுமாம)

- 53 மேயவன் வேடென முன்னுள விசயன வெகு
டெதிர்ப்ப, ஆயவன் போர்புரிந் தன்னாடி

வில்லோ டருளுதவும், மாயவன்; மாயவன் வேத
னறியா மலர்முடித்தான்(த்), தூயவன்; மாயூரன
பாதார விர்தம் தொழுதுய்வமே.

(எதிர்ப்ப மேயவன் என்க; மாயவன்—வேடதாரி.)

ஆய்ப்பினை கைப்பன் என்னும்; பனிநீர்
துதைந்த சந்தம், அப்பிடின் ஆ! ஆ! அனற குழம்
பென்னும்; அணிமதியம், வெப்பிவீர நண்பக
லோனெனும இடாடி வேறுபடச, செப்பிடும்
என்மகள் மாயூரன் தந்தமால் சோந்தபினே.

(அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது; தாய்கூறுவது. மகள்—
உயிராகவும், மயூரநாதன் தலைவனாகவும், நாயகி நாயகத்தன்மை
காண்க. பிற கவிஞரும் இவ்வாறே. மால்—மயக்கம்)

சேருந் துதிநா வாரமுன் நால்வர் செயுமிசைத்தார்
ஆருந் தனிமுதறறே வாகிவந்த அருமபொருளைப்
பாரும விகம்பும காற்றுநீர் தீயுமப பாலுமெனத்
தேரும் பிராநெனும மாயூர நாதனைச்
[சிந்திப்பமே.

(இசைத்தார் ஆருந்—பாபாலேகுடிய.)

சிந்திப் புறத்தெம தீமை யொழிப்பன; சீர்பரவி
வந்திப் பவர்க்குநல் வாழ்வை யளிப்பன; வந்த சந்தி
சந்திப்பி னெப்பிலாச சாயுச்சியமும் தருவன; நாள்
அந்திப் புதுமலர் மாயூர நாதன் அடியினையே.

(எம— எம்முடைய, யமனுடையவுமாம்.)

அடிப்படை யா அகி லாண்டங்கள் ஆட்டுவ; ஆட்டியன்பர்
படிப்படியா உயா பக்குவ மூட்டுவ; பார்த்துறுதி
கடைப்பிடிப் பார்த்துக் கதிநலம் காட்டுவ; கள்ளமனத்
தடிப்புடை யார்தமை வாட்டு மாயூரன் தாள்மரையே.

(மரை—தாமரை.)

58 தாமரை மாதரை யாவுருக காட்டு; தணகடுக்கைத்
தாமரை அன்பர்முன் நாட்டுவ; அன்றார் தளிர்கருமனத்
தாமரை யுட்கிலைத் தேன்சுட்டுவ; கரம் சாருமழுத்
தாமரை கூட்டுவ; மாயூர நாதன்பொற் றுளினையே. (தாமரை,
மாலையுடையவரை; தாம்மரை தாவும்மான். இது யமக்கவிய்.)

59 இணையும் எடுப்பு மிலாஇன்ப மூட்டுவ; சுண்டியெதிர்த் து
அணையும் பகைவர் அடுதிறல் வீட்டுவ; ஆர்த்தநமைப்
பிணையும் பிணிகடித் தோட்டுவ; சென்மப பெருங்கடற்குப்
புணையும் பின்னீட்டுவ மாயூர வள்ளலார் பொன்னடியே.

60 பொன்னொரு மாற்புசார் மால்கண பொருந்துவ; போற்றடியார்
எந்நாளு மானுத இன்பம் அருகதுவ; எவ்விடததும்
கொன்னொரு நாகதிக வெம்மை வருந்துவ; கொம்பிடப்பால்
தன்னொரு மாயூர நாதன் மலாத்தான் தருகிழலே.
(ஆனாத-நீங்காத; கொன்-படனினமை; கொம்பு-அப்பிகை.)

61 தருவன மைந்திடைத் தேவா கொளுகரும்; சரணடையின்
வருவன தீவினை போகரும்; வினையின் வரமயிந்த
பெருவன மூக்குர்; பரம்பொருள் சோகரும் பிறங்குதுறை
உருவன மார்க்கும் மாயூர வள்ளல் உயர்பதமீம். (தரு-க,
கம்; வனம்-அழகு; உருவு அனம அன்னம் என்க. இக்கவி திரிட

62 பதமாம் பொருளென நானமறை பேசும் பராபர' பல்
விதமா வழிபட வெவ்வே றுருவம் விளங்கஎன்கும்
இதமா உறைநதருள் வளளால்! எள்ளாதின் நெனக்குவந்து
சதமாம் அருட்கதி மாயூர நாத! தருகுவையே.
(எள்ளது—பரிசுசெக்காமல்)

63 குவையாம் பொருள்கனி கூட்டும் வழிஇக் குவலயத்தே [எ
எவையாம் எனக்கவன் றேகுகி நைந்தென், எனதேழைமை
அவையாம் சுமையென் றறிவித தெனகருநின் அந்தமில்சோ
சுவையாம் அடிக்கன்பு தந்தருள் மாயூரத் தொல்பொருள்ள
(குவை—குவியல்; கவன்று—கவலைப்பட்டது.)

பொருநீரமை வேற்கணர் பூணமுலைப் போகம் புணர்மதியீர்!
வருநீரமை வாழவு மதியீர்; புனித மருவுகங்கைத்
திருநீர் துலாமதி யிற்பிற துநீர் திகழ்பொன்னி
தருநீர் படிந்துளம் சராவீர் மாயூரன்பூந் தான், தனையே.

(மை—கணமை, குற்றம்; நீரமதியீர் சராவீர் என்க)

தனஞ்சயன் தன் னுடனாற்றிய மற்போர் தகவுகந்தே
கனஞ்செயும் பாசு பதமீந் தனைமுன்; மாக் கண்டனுக்குச்
சினஞ்செயும் கூற்றம் குமைத்தாய்! எம் வவ்வினை தீர்த்தருள
மனஞ்செய வேண்டுவம் மாண்புறு மாயூர வானவனே!

அவனே இவனே அவனே உளனே என் றாரணங்கள்
அவமே உழன்றும் அறியா தினேக்கும் அரும்பொருளாம்
சிவமே! கருணையின நஞ்சமுதாக்கும் செயலிலென்றன்
தவனேர் புரையுளம் ஏற்க மாயூர நாதா! இனிதே.

(தவ—மிக; புரைதவ—நுளம்—பிழைமிகச் செய்மனம்.)

நாதாந்த மாண நலமென பா; நாளுநன் னாட்டமுறு
வேதாந்த றேவு விளகடுகென பா; சிந்தையுள் மேவிமிளிர்
போதாந்த மாகும் பொருளைபர் அன்பா; புனித! உனை
யாதாந் தகுதியின் எத்துவன' மாயூரத் தீச்சுரனே!

தீச்சுர வெஞ்சுற இல்லாமை யாங்கராச சோத்தலைப்ப
மூச்சுறு சூக்குமந் காற்றாடு வாழ்வாம் முதுகடலில்
எச்சுறு மாறுழ லாதின்ப நற்கரை யேறுதற்குக்
காச்சுரும் பார்வன மாயூர நாதன் கழல்துனையே.

(சுரா—முதலை; காச்சுரும்பு—சோலைவண்டு.)

கழலும் இருவினைக் கட்டுமுன் னோய்ந்து; கழலவினை
சுழலும் சுவர்க்க நாகா னுபவத தொடக்கழியும்;
உழலும் பிறவி யொழிந்திடும்; பேரின்ப னுறறும் அருள்
நிழலும் நிலைக்கும்; ம மாயூரன் பாதம் நினைப்பவர்க்கே.

பவர்க்கத்து ளீகாரம் பட்ட வீரென்னப் பவமுழன்றே
கவர்க்கத்து ளாகார வாழ்விற் கடையேன் களித்தவின்றித்

தவர்க்கத்து ளாகாரம் நின்னருள் நண்ணருந் தண்ணறஞ்சார்
கவர்க்கத்து ளாகாரம் வேரிகுழ் மாபூரக் கண்ணுதலே!

(பகர ஈகாரம்—இடக்கர்; ஈ யென்றும், வீ என்றும் பிரி
வீ-பூ; ககர ஊ, கூ-பூமி; தகர ஆ-தா; அருள்தா எ
இயைக்க; ககர ஆ-கா; காவேரி குழ் என்க.)

71 கண்ணுறு மூன்றும் கனியீய் கழுத்திற் கருமணியே!
பெண்ணுறு கூருப் பிறங்கமுதே! மெனப் பேசுகின்றன்
விண்ணுறு சீர்த்தி விரித்த லலாதவிண மெலுலகம்
நண்ணுறு மென்னினும் வேண்டேன் மாயூர நகரவனே!

72 நகர்வரு மாந்தர்தம் நாகரி சுத்தந் நலமுயல்வும்
பகர்வரு சிற்றா பயிலுநா வமழஅப் பார்ப்படுதது
நிகர்வற நாடு நகரெங்கு முற்றஉன் நீள்கருணை
தகர்வற வைத்தெமை ஆண்டருள் மாயூர நுண்மையனே!
(பகர்வரு வம்பு, நிகர்வற உற்ற என்க)

73 மைவைத்த கண்டனே! மானமழுக் கையலே
வாமமங்கை, மெய்வைத்த மெய்யனே! விண்ண
ஆய்யனே! மிககருளால், பொய்வைத்த இ
வாழவு போககியுள் பொற்றாள் புகலரிப்பா
செய்வைத்த நீள்வள மாயூர நாத! எம் சிந்தையே
(அருளால் போககி என்க)

74 சிந்திக்க நெஞ்சம் திருவருள்; வான்புகழ் செட்ட
வாய், வந்திகை அங்கமநம் மாயூர எள்ளலை ம
பலையோ! நந்திகை லாமவிளைப் பந்திக் கலாம்;மு
நீண்டஇனபம், சந்திகை லாம்;பிந்தி முத்தி
துய்க்கலாம்; சத்தியமே.

(மன்பதையீர்—மக்களே; பந்திக கலாம்—கூட்டக்கலகம்)

75 சத்திக் கிடப்புறந் தந்தமாயூரத் தலைவன்; அட
சத்திக கரத்துக குமரவேள தாதை; பார் த

UR. U. V. SWAMINATHAN
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

தளிகளும், சத்திக் கயனமாலிரகளும் முதல்வன்;
சதுர்மறையின, சத்திக் குறுஞ்சாறு; தித்திகும
செம்பொருள சார்உ ளமே!

(சத்தி-அம்பிகை, வேல், பலம்; சத்து இக்கின் எனப்பிரிக்க;

இக்கு-கரும்பு; இக்கவி-யமகம்)

உளமே புலிகது பொறையாக; அநதோ! உயிர்
சுமநது, கவமே புரிந துநா வவமே கழித்தென
காட்சிகண்டோரா?, உளமே! இலியா கிலுரிவ்
வுலகெலாம உயயநஞ்சு, கவமேவு கண்டனை
மாயுர நாதனைக் கண்டுவமே.

(பொறையாக உ(ள)ளமே; கவமே-கன்னமே)

கண்ணகல நூலத தனியாரசாட்சியும காவிலிழல்
விண்ணர சாளும புரநதரன மாட்சியும மெய்யி
னுனபால, திண்ணை அன்பினா சீயென நீத்திகழி
செத்தையனோ?, வண்ணகா யா தும இணையிலா
மாயுரம் வாழா வவனே!

(மெய்யின் - உணமையாக; திண அகம் - பலதத மனம்)

பவநேர் பிணிக்கு மருந்தாம; மலைவிலாப் பண
புடையார், தவநேர் செயலுக கருளாம; கருளாம்
சகமயற்கா, தவனோ ஒலியாம; அடியாராக
கொலியாது தாமவிடைமேல், புலனைச சுரியோடு
தோன்றுமா யூரப் பொருவிலியே.

(நேர்-தரும், நோமை; ஆதவன்-சூரியன்)

விலலாகு மேரு மலைசீர் குலைய விடுகணையாம்
அலலாகு மேரித் திருமாலுறநக அவைகுறித்தோ
அலலா புரத்தின அரணெள்ளி யோபண்
டரும்பியதுன, எல்லார் முகமலர் மாயுர நாத!
(அல்-கருமை; அல்லார்-பகைவர்; எல்-ஒளி) [இள்ளகையே.

30 இனையானை ஆருரிற் றாதா இருகால இனத்தவர் முனையானை முன்புறு பத்துறா வாமுன முனை தவனை, வனையானைத் தென்புன சைப்பூசை பெண்முன வனைந்தவனை, வினையானைத் தோலு மாயூரத் தோற்றனை மேவுகவே. [2]

(இருகால்— இருமுறை, இருதாளுமாம்; பனசை— திருப்படை தான்; இங்குச் சிவபூசை செய்ப்பன, தன் ஆடை குலைதல் உடல்குனிய, சிவபெருமான் தனது திருமேனியை வளைந் கொடுத்தனன். இவ்வளைவு குங்கிலியக் கலைப் நாயனார் நிமிந்தது. வினை—வளர்ந்த; தோற்றன—தோற்றவன் என்பது தொனி)

81 உகந்துமுன சம்பந்தப் பிவளைககு ஞான உண வளித்தாய், சுகந்த விர அப்பாககுச குலைத் தாண்டனை; சந்தராககுச, சுகந்தவி லோர்மன்ற தாக்கு யிரண்டு ினை தானளித்தாய், திகந்த புனையு மாயூர அழகுதுவ சீரருளே.

(திகந்தம்—திசைகளின் முடிவு, இதனை ஆடையாப் புனை எல்லாத திக்கும் போற்றும் எனவுமாம்)

82 அருவெமென் றோடால அறையும் மறை; அ வருமறையே, உருவெமென றேதும் பிறிதொ பால; அவ் உயாமறைபின், உருவரு வென்றுப் றேர்ப்பால் உரைக்கும்; இவ் உணமையுள நி பெருவளந் தேருவ தெனனோ? மாயூர! இ பேதையனே.

83 பேதை மருள, மாயூரப் பேதும்பை பெயரமன போதை யுறமங்கை, நைந்து மடந்தை புழுங் வரை, மாதை அரிவை வெகுளத், தெரிவ வசமழிய, வாதை யுறப்பே ரினம்பெண் இவையுலா வந்தனனே.

(இறைவன் உலாவர ஏழுபருவ மங்கையரும் காழற்று வரு னா என்பது; போதை—மயக்கம்)

வந்தனை மார்தம் வயிற்றிற் பிறந்து வழிவழியே
நிந்தனை யாகு மண் பெண் பொன் எனுமயல்
நிங்கிய்யயச், சிந்தனை ஓர்ந்துசெய் நெஞ்சே!
துலாமதி சேர்ந்தடியார், வந்தனை யாறபடி காவிரி
மாயூர வள்ளலையே.

(வந்தனையால்—வணக்கத்துடன். இக்கவி திரிபு)

வள்ளரி மணாளனு மாமுகச் செல்வனும் வந்து
தழீஇக், கொள்ளும பிதா; ஒரு மாதா பிதாவும்
குறிக்கவொணாக், கள்ள முதல்வன; பூங் காவிரி
வண்கரைக காவிரிநீர், வெள்ளந் தவழுமா யூரப்
பிரான் எம் விழுத்துணையே.

(தழீஇ—தழுவி, சொல்லளபெடை; விழு—சிறப்பு)

விழுவள் எழுவள் வியர்ப்பள் மெலிவள் விதிர்
விதிர்ப்பள், அழுவள் அயர்ப்பள் அழுங்குவள்
நின்னெழி லார்வதனம், தொழுவளில் வண்ண
மென் பெண்ணழு துற்றதுயர் வணங்கான்,
கொழுவன் கொம் புய்வணம் நீயே மாயூர! இக்
கொடியினுக்கே.

(தாய் மகள் துயர் கூறல் என்னுந் துறை.)

கொடிய கிராதக் குலத்தவன் அன்பூன் கொடுத்
தலும் அக், குடியிற் கனிவிழை மைந்தன் குகன்
போற் குறித்தனை; இப், படியிலடியேன் படிரு
யினஅப் படிசுணித்துன், அடியின் நிழலே
அருள்கமா யூரத் தருமுதலே!

(கனி—கன்னி; படியில்—புவியில்; படிரு—குற்றம்.)

அருந்தா அமுதே! அணியே! அளியே! அருட்
கடலே!, விருந்தே! வினாவே! விழியே! விளக்கே!
வினைதவிர்க்கும், மருந்தே! மணியே! எனஉருகும்

மணி வாசகர்க்குக், குருந்தே யமர்ந்த குரும
மாயூரக் கொற்றவனே.

(உருகும்மணி—விரித்தல்; குருந்து—குருந்தமாம்.)

89 கொற்ற மழுக்கொடு தாதைதாள் செற்று
கொடுமைபுரி, நற்றவச் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளைச்
நாயகம் நல்கினையால், சொற்ற அவ் வாறெந்
யாளுதல் குற்றமோ? சொற்றிகழ் நீ; குற்றத்
குணமெலா மலலையோ? மாயூரக் கோமகனே!

(சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளை—சண்டேசர்; சொல்—புகழ்)

90 மகவான் அயன்மால் வழுத்து முதலான்; ப
லறுக்கும், பகவான்; பகுவாய்ப் புலியதளாள்
செழும் பத்தருளம், புகுவான; புகுந்து பேரின்ப
புணர்ப்பான் புகலெவர்க்கும், மிகுவான புனற்
விரிகுழு மாயூர வித்தகனே

(பகு—பிளந்த; அதன்—தோல்; எவர்க்கும் புகல் என்க.)

91 அகப்பொருள் ஆகுவ தனபே; சிவமுமவ் அனட
ஒன்றே, சகப்பொருள் தேடி யலைவீர்! இ
நரி தேர்கவென்றே, தகப்பொருள் நூலெய
கனபு தலைப்பெய்து சாற்றினை நீ, மிகப்பொரு
வெறிவா மாயூர நாத! நல வித்தகனே!

(நூல்—இறையனார் அகப்பொருள்; அன்புதலைப் பெய்து—“அ
பினைந்தினை” எனத் தொடங்கி; நூல் சாற்றினை என்க.)

92 வித்துகரு வித்தாத் தொடர் ஆதிமூல விதை
பொருளே! எத்திக்குந் தோன்றும புது
யெலாமசார்ந்தியக் குவிப்பாய்! மத்துக்குடைய
தயிர்போற கலையென் மதியுனடி, வைத்துப் பு
தருள் மாயூர நாத! மதிதரனே!

93 தரக்கொன்றை மாலை நம் மாயூர வள்ளல்பா
சார்ந்திரந்து, தரக்கொண்டு வாரும் சகிகா

அவரது தந்திலரேல, உருககன்றிக் காமநோயர்
பட்டுழன்றினறே உயிரழியும், பரக்கினற பெண
பழி பூண்பீர் எனநீர் பகர்மின்களே.

(மாலைவேண்டல் என்னும் அகப்பொருள் துறை.)

- 4 மின்னும் முகிலும் முளரியும் மீனும் விளங்கிழை
யார், தன்னும் இடையையர் பாலமுகம் கண
ணைச சொல்லியும், தனைப் புகழ்ந்ததமை
யும் அமையும்; தயாபரனும், உனைப் புகழ்
மதியருள் மாயூர் உணவையினே.

(ஐம்பால்—கூந்தல்; உச்சிமுடி, சுருட்டுமுடி, தொங்கல்
சொருகல் பின்னல் என்னும் ஐந்து பாகுபாடு உடையது)

- 5 மையாருங் கணமலை மாதொரு பாதியை
வந்தருணை, மெய்யாரும சோதியை அப்பாகு
கலை விளக்கமருள், ஐயாற்று நீதியை ஆனறவா
பூதியை அன்பரிரு, கையாற நெழுதியு மாயூர்
ஆதியைக் கண்டுய்வமே

- 6 கண்மேவு ஏனறுடைக் கன்னல்; இரண்டு கழல
பணிவொரு(கு), எண்மேவு தன்னுட னென்றும்
பதமருள் இன்பவொப்புப்; பண்மேவு நானமறை
தோமுடி வு; ஐந்தார் பகரெழுத்தின, கண்மேவு
செம்பொருள் கண்டோமமாயூரக் கடிநகர்க்கே,

(ஒன்றுமுதல் 5 எண்கள் காண்க. கன்னல்—கருமய; கண்—கணுவு
மாம்; எண்—எண்ணம்)

- 7 நகைசார் புரமுன் நெரித்தாய்; நுதலின நடுவிழி
யால், மிகைசார மதனனைக் காய்ந்தாய்; தென
கூடலில மேவமணப், பகைசார் மடமசுட்
தாய்; பரம! எம் பாழ்வினையின, தொகைசார்
கனலமடுத் தாள்க மாயூர்ச் சுடர்க்கொழுந்தே!

(கூடல்—மதுரை; திரிபுரம், மன்மதன், அமணர் மடம் இவை
கலை எரிததாகு எம் வினைதொகுதியையும் எரித்தரு
என்றபடி)

18 கொழுந்தே னுயாகொம்பி னின்றோர் முடவ
குறிப்பிலவைக, விழுந்தாலென இவ் வறி
முடமபடு வீணனாககுச, செழுந்தா மரையனு
கட்டா மரையனும் தேவாகளும, தொழுந
ளுடையமா யூன் தரிசனம துன்றியதே.

(தேன்கையில் விழுந்தாலென என்க. கண்டாமரையன்—தா
ரைக கண்ணன்.)

19 துன்னல னாகியுன கைலை துளக்கும் துக
னுகம, இன்னருள ஈந்தனை; ஏய்ந்த அனபு
பால இலெனெனிலும், நினைந் தாடகுபட்டின
நினைந தாறறிவேன; நீதி! எங்கும், மனை
சோதிகழ மாயூரேசோர்வ்று வந்தருளே.

(துன்னலன்—பகைவன்; துகளன்—குற்றவாளி.)

100 சோர்வந்து மைககுயில வாயடைபட்டபடை
தோகைமயில, ஆவந தழைத்திடக கார்வ
ததுகாண; அகநிறைந்த, நாருந்த நம்மிடை
வநது மாயூர நாநன்மணித், தேருந்தி முந்தறு
திருந துயரம் செழுந்திருவே!

(காப்பருவம் வந்தமை கூறிய அகப்பொருள் ஹை; காகா
தில் தலைவன தேரில் திருப்புவன என்பது கருத்து. சே
வந்து—சோந்து; நா—அன்ப; உருதி—தூண்டி. திரு
என்பது முதற்கவியில திருவும் எனனும் முதற்சொல்லெ.
அந்தாதியாகிற்று. அருள் விரைவில் வரும் பெழுடி.)

மாயூரநாதர் திருவடி களே சரணம்.

மாயூரநாதரந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

மாயூரத் தலத்தில் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் இடப்பாகத்தில்
இனிது மகிழ்ந்துறையும்
ஸ்ரீ அபயாம்பிகையார் துதிப்பாக்கள்.

நேரிசை வெண்பா

காவுலவு மஞ்ஞையுருக் காட்டிமா யூரனை நாம்
பூவுலகில் ஈடேறப் போற்றிசெயும்—தேவீ
அபயாம்பிகையே! அடியேற் கருள்வாய்
உபயாம் புஜத்தான் உவந்து.

கலிநிலைத்துறை.

தஞ்சம் சார்பவர் தமக்கருள் தயைபொறை சாந்தம்
எஞ்ச வில்கவின் இன்பமா யூரமிக் கிலங்க
அஞ்சொல் நாயகி அரவிந்தை அகமகிழ்ந் தணியும்
அஞ்சல் நாயகி அடிமலர் முடியிசை அணியாம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

பவவா தனையே யிதுகாறும் பட்டுப் பட்டுப் பாழ்வினையேன்
அவமே யுழன்ற இது அமையும் அமையும் அமையும் இனி
ஆற்றேன், சிவஞா னம்சேவ செல்வவளம் திகழ் மாயூரப் பதி
மிளிரும், அவயாம்பிகை! உன் உபயபதம் அபயம் அபயம்
அபயமே. ஷை—வேறு.

மாயூர வளநகர்க்கண வயங்கபயாம் பிகையே! மெய்ம்மறந்து
நாயேன், வாயார உனதுபுகழ் வருத்தச்செய்; வேறெதுவும்
வருத்தாமற் செய்; ஓயாதுன் னிசை காதி லுறுமாசெய்; பிற
அதனுள் உறாமல் நீ செய்; தாயே! உன் உருக்காணச செய்;
பிறகா னாவாறும் தயைசெய் வாயே.

-
1. உபய அம்புஜம்—இருதாமரை. 2. கவின்—அழகு; சொல்
நாயகி—நாமகள்; அரவிந்தை—பூமகள்; அஞ்சல்நாயகி—
அபயநாயகி. 3. வாதனை—துன்பம், வாசனை; அவமே—
வீணை. 4. இசை—புகழ், கீதம்.

பொன்னியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகம்.

சிவபிரானுக்கும் காவிரிக்கும் சிலேடை.

1. மாவுற வாட்ட லானும் மதிதலைக் காட்ட லானும்
தேவுறு கொன்றை யானும் திளைக்க இன் பொன்ற லானும்
ஒவற ஒளிராத லானு உயாகவகை மிளிராத லானும்
தாவறு சிவனும் பொன்னித் தண்புனல்த தகவு போற்றி.

பாவதிக்கும் காவிரிக்கும்

2. கிரியிடைப் பிறப்பால் நாளும் கிளா கயற் கண்ணால் அன்பால்
தரையிடை உயிர்கள் தாங்கும் தண்ணிய நீரால் யானும்
பரவுறப் பரங்காத தெய்வப் பதியுற லால்மா தேவி [பேரற்,
பொருவுசீர்ப் பொன்னியாற்றின்புண்ணியப் பொலிவு

திருமாலுக்கும் காவிரிக்கும்

3. போற்றிமண் காதத லானும் புரிவளை தாங்கலாலும்
ஆற்றலின் அடாதது மோதும் ஆழிச் சா கையி னாலும்
எற்றநற் நிருவின செவ்வி ஜலங்குற லானும் எனறும்
சாற்றுமா லாமகா வேரித் தண்புனல்த தாய்மை போற்றி.

திருமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

4. மாட்சிசேர் செய்ய கருச மலாமிசை மருவு லால் நல்
ஆட்சிசேர் வனங்க ளார அளித்தலால் பொன்னிப் பேரால்
நீட்சிசேர் வாச மால்பொன நிறத தொளிர் பூமடநதைக
காட்சிசேர் திருக்காவேரிக் கடிபுனல் மாண்பு பேரற்றி.

பிரமனுக்கும் காவிரிக்கும்

5. நான்முகம் பரவு மாறறால் நலங்கமண்டலஞ் சோ கையால்
கான்மல குறலால்த தன்பால் கலைமறை பயிலு நாவால்
மான்மல ருந்தி நாளும் வயங்கலாற் பிரம னாகும்
மானமிய மிகுசீர்ப் பொன்னி வண்புனற் பண்பு பேரற்றி.

1. தா—குற்றம். 2. நீர்—தனமை, ஜலம், பதி—தலைவன்
ஊர்கள். 3. ஆழி—சககரம், கடல் 4. செய்ய—சிவன்,
நிறம்—மாப்பு, கடி—புதுமணம், காப்பு. 5. நல கமண்டல
பிரமனுக்கு நலக்க மண் தலம் காவிரிக்கு; கால் மலா, கா,
மலா எனப்பிரிக்க; மால்உருதி — திருமால் நாபி பிரமனுக்கு
மான் உந்தி—மானகளைத் தள்ளிக்கொண்டு காவிரிக்கு.

நாமகருக்கும் காவிரிக்கும்

வேதமார் முதல்வா நாவில் விளக்க முற்றிடலால் வெள்ளைப்
போதுமீ துறலாற் கையிற் புத்தகம் பொலியும் சீரால்
மேதையாம் கலைகள் ஆங்கண் மேவலால் நாமடந்தை
ஒத்தேர் திருக்காவேரி ஒண்புனற் றண்மை போற்றி.

விநாயகருக்கும் காவிரிக்கும்

மாழக முடைமை யாலும் மதகரி முழக்கத் தாலும்
தேமிரு நால்வா யானும் தெங்குறும் அகட்டி னாலும்
எழுது துதிக்கையாலும் இடையூறு போக்க லாலும்
சேமணிக் காரும் பொன்னித் தெண்புனற் றேசு போற்றி.

சுப்பிரமணியருக்கும் காவிரிக்கும்

மூவீரு முகத்தினீண்டும் முயங்கெழில் வள்ளி யோடு
தேவ குஞ்சர மாதுற்றும் திகழ்கங்கை சாந்தும் நாளும்
மாவுல கசுரவெமமை மாற்றியும் மயில்மீ ிதற்றும்
சேவலஞ் செல்வனா காவிரிப் புனற் சிறப்புப் போற்றி.

சமயாசாரியர் நால்வருக்கும் காவிரிக்கும்

ஒத்தாறு கையினாலும் உழவாரப் பணியி னாலும்
சித்திரப் பரவை தோயும் செம்மையி னாலும் மேலாம்
பத்தியிற் பெருந்து றைசோ பரிதக வானும் சைவ
வித்தகர் நால்வர் நோகாவேரி நீர் விழப்பம் போற்றி.

அடியார்களுக்கும் காவிரிக்கும்

வெள்ளிய தோற்றத் தாலும் விளங்குகண் மணிக ளாலும்
உள்ளியற் தூயமை யாலும் உரியசெந் தண்மை யாலும்
தெள்ளிய நிறைவி னாலும் சிவதலம் செறித லாலும்
கள்ளியில் அடியார் மாணும் காவிரி போற்றி போற்றி.

---

6. கை—பக்கம்; புத்தகம்—புது வீடுகள் (நதிகு). 7. மதகு,
அரி என்க (காவிரிக்கு); நால்—தொங்கும், நான்கு (புல
என்றபடி) 8. வள்ளி—கிழங்கு. தேவகுஞ்சரம் மாது
என்க (ஆற்றுக்கு). உலகு அசுர வெம்மை என்க குகனுக்கு;
உலகம்சூர்—உலக சூர் என்று செய்யுள் விகாரம் 9. ஒத்து—
ஒற்று, தாளம்; ஆற்றுக்கு உழவு ஆர் அப்பணி; பரவை—
கடல்; பத்தி வரிசை. 10. கள் மணி என்க. (நதிகு)

நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

விலை அளவு.

1. தோல்காப்பியம் பொருள் அதிகார ஆராய்ச்சி,
பி. ஏ. மாணவாசுரங்குப் பாடமானது ... 6

2. தனிப்பாக்கோவை,
சுருதாபபமும் குறிப்புக்கொண்டது ... 8

3. பத்மினி — சரித்திர இலையு பெற்ற ஓர்
உண்மைத் தமிழக கதை,
இண்டாமீடியேட் மாணவாசுரங்குப்
பாடமானது ... 1.

4 கதையும் பாட்டும் — இரண்டு பாகம்,
பால பாடசாலைகளுக்கெதற்கவை. தனித்தனி ...

5. கஜாரணியேசுவரா பதிகம், காமாக்கியம்மை
பதிகம், அலங்கார நாயகி பதிகம், வரகூர்
வேங்கடேசர் பதிகம், முருகவேள் போற்
றித் துதிகள் — முதலியன .... விலை இலக்

வேண்டுபவர் அடியிற சுண்ட விலை சத்துக்கு
எழுதியபெறலாம்.

வே. முத்துசாமி ஐயர் எம். ஏ., எல் டி.,

MAHOPADHYAYA அங்கநாதபுரம்.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER புள்ளி போஸ்ட்.

PRINTED BY THE ...

